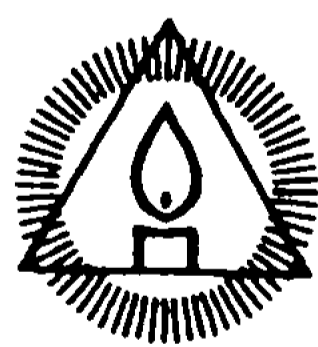

БЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ

IV том

*Под редакцията на
ВЛАД ПАШОВ*

СИЛА И ЖИВОТ

Бургас 1998

Настоящият том съдържа беседи от Учителя /Петър Дънов, 1864-1944/ държани през периода 1934-1935 година, издавани периодично във вестник "Братство". Те са редактирани и предоставени за печат от Влад Пашов - един от учениците на Учителя, взел най-живо участие в процеса по опазване и отпечатване Словото му. Предлаганата тук книга е част от поредица, която ще обхване всички беседи на Учителя издадени във в. "Братство".

ПЪТЯТ НА НОВОТО, КОЕТО ИДВА В СВЕТА

Има две положения в живота - първото положение е човек да заповядва на хората, а второто положение е човек да заповядва на всичките си състояния и болести.

Съвременните хора са избрали първия път - всеки иска да заповядва на другите. И върху тази основа е съградена цялата култура. Но работниците за Новата култура вървят по втория път - те изучават науката да заповядват на всичките си състояния и сили и да служат на ближните си. Кои са по-силни и по-умни? Разбира се тези, които заповядват на състоянията и болестите си. Който заповядва на хората е слаб човек. Умният човек преди всичко няма нужда от заповед. Също така, да учиш умния човек не показва, че имаш голямо знание, понеже този човек няма нужда от твоето знание. Да можеш да научиш простите, невежите това е знание.

Но за да можеш да учиш и възпитаваеш човека, трябва преди всичко дълбоко да познаваш неговото естество. Защото човек е съставен от много и разнообразни материи и енергии и трябва да се знаят

качествата на всяка една от тях, за да знаем как да се справим с тях. У някои хора например преобладава медта, у други - желязото, у трети - среброто, у четвърти - златото и т.н. А всеки елемент от своя страна е свързан с известен род енергия, която е подчинена на специални закони и е свързана с известна категория същества в природата.

Но всичките тези материи и енергии се разделят на две групи, които обуславят и двете естества в човешката природа. Така че, общо взето, можем да кажем, че човек е направен от два вида вещества: едното вещество е свързано с възходящите сили в природата и е носител на всичко, което е добро у човека, а другото е свързано с низходящите сили в природата и е носител на всичко, което е зло у човека. И това не е резултат на някакво еднократно възпитание, а е един вид вродено у човека. Той го носи в себе си от своите родители. Като казвам, че е вродено, не разбирам, че то е първоначалното битие на човека, но то е една придобивка на ред поколения, като втора природа.

Този въпрос е един от дълбоките и сложни въпроси в живота, който още няма задоволително разрешение в официалната наука, но който е разрешен от Учителите на човечеството. Защото няма въпрос в света, който да няма свое разрешение. Това, което обикновените хора не могат да разрешат, талантливите го разрешават; това, което талантливите не могат да разрешат, гениите го разрешават; това, което гениите не могат да разрешат, светиите (агентите) го разрешават; и това, което светиите не могат да разрешат, Учителите го разрешават. Във всяка една фаза на живота има съществени въпроси, които чакат своето разрешение и които са предметно обучение за съществата. Животът е един вечен процес на учение. Във физическия свят

най-важният процес е яденето - да се научи човек как да яде и що да яде. Защото чрез яденето човек възприема онези материи и енергии, с които ще изгражда своя организъм, а тази материя вече ще обуслови и проявата на неговата мисъл и на неговите чувства. Най-същественото в умствения свят е мисленето, мисълта. Там човек трябва да проучва законите и пътищата на мисълта. Преди всичко човек не може да мисли за туй, което не съществува и не може да мисли за това, което няма форма, няма никакво съдържание и никакъв смисъл.

Това може да ви се види неясно и неразбрано, но то е тъй само по отношение на вашето съзнание. Защото Истината се разкрива и става понятна на хората според степента на тяхното съзнание. И от това гледище, всеки един човек вярва в нещо. Но Абсолютният Бог вярва ли в нещо? Не, вярата е закон на ограничението. Има нещо абсолютно и вечно в света, което е ограничено, а има и нещо вечно, което е неограничено. Но това са дълбоки проблеми, които не са за обикновените умове. Защото знанието, което не можете да употребявате в живота си, е един товар.

Човек трябва да има толкова знание, колкото му е нужно, а знанието е нужно за постигане на известни цели в живота. Знанието е необходимо, за да познаем законите и силите, които функционират в Битието, да познаем Истината. Истината е крайният предел на Битието. Заг Истината не можете да отидете. Истината е туй, което носи живот, богатство, знание, сила, което носи всичко в света. Заг истината няма нищо вече. Аз считам Любовта като начало в живота, а Истината като край на живота. Това са двата предела на Великото в света. А посредата онова, което се движи и строи нещата, това е Знанието и Мъдростта. Вие не можете да имате Мъдростта в света, ако нямате на-

чалото - Любовта и края - Истината. Между тези две граници се движи Мъдростта и организира света. Мъдростта е, която изяснява какво нещо е Любовта и какво нещо е Истината. Да обичаш - това е началото на живота, а да говориш Истината това е край - не свършване на живота, а пълнота на живота. Но ако вие нямате Мъдростта и Знанието, всички тези неща ще останат безсмислени в живота ви.

Сега хората са изоставили на заден план добиването на знанието и организирането на мозъка, което е същественото в живота и са се заели с разрешаването на сложния социален въпрос. Промяната на строя може да стане, но ако се измени строя, а хората запазят същото си състояние, ще бъде ли по-добре? Не, ще бъде по-лошо. Затова преди да се измени строя, трябва да се измени съзнанието на хората, защото отношенията и порядъка, които имаме в съвременното общество са резултат на естеството на самото съзнание, с което живеят днес хората. Кой е онзи принцип, който действа в съзнанието на съвременния човек? Това е принципът на личността, който е родил самосъзнанието у човека и който кара човек да мисли само за себе си, да търси само своето благо, само своето щастие. И този принцип си има своето място в развитието на човека и човечеството, но казвам, че докато той действа в човешкото съзнание, не можем да имаме нов строй. Новият строй ще бъде обусловен от действието на един нов принцип в човешкото съзнание, който ще стимулира висшата природа на човека, ще събуди и подхрани възвишените чувства и способности в човека. Този нов принцип е принципът на Любовта, която се стреми към общото благоденствие и щастие. Затова всички онези, които искат да работят за новия строй, нека се откажат да търсят лично то си щастие и благоденствие, а да работят за

общото човешко братство и добруване. Само този е пътят, по който може да се съгради една Нова култура, в която да няма нищо помен от съвременните порядки и противоречия. И този порядък няма сега да го измисляме. Не, той съществува в природата, но ние трябва да го реализираме на Земята.

Така че основното положение, което трябва да пазим в душата си, е Любовта към Бога, към великото и вечно Начало, което има предвид благо за всички същества. Тя е основата на всичко. След Любовта ще дойде Истината, а след нея ще дойде Мъдростта. Когато дойдат да действат в съзнанието ви тези три велики сили, ще разрешите всички въпроси, които сега ви занимават. Тогава ще дойде новият строй, за който не сте и сънували. Тогава хората ще живеят в Любов и ще бъдат братя не само на думи, но и фактически. Защото те ще осъзнаят, че живеят в Бога и че Бог живее в тях. Тогава хората ще обичат всичко живо, защото ще знаят, че във всичко живо живее Бог и в никого няма да има желание да насилва, убива и ограбва брата си, защото ще знае, че злото, което прави на брата си, го прави и на себе си. Това е, което съвременните хора не знаят и се чудят откъде са им тези противоречия и нещастия.

Щастие и успеха на човека зависят от неговата вяра в Любовта, Мъдростта и Истината. Щом човек изгуби вяра в Любовта, която носи живота, в Знанието, което ръководи живота и в Истината, нещастията непременно ще го сполетят. А да имаме вяра в Любовта, Мъдростта и Истината, това значи да разбираме, че великото в света е да работим за повдигането на човечеството, да служим на братята си от Любов.

Ако мъжете и жените внесат този закон в отношения си, ще се изгладят всичките им противоречия. Мъжът и жената са два големи фактора в живота. Те

са единствените обективни фактори в съвременния ред на нещата и без тях нищо не може да се направи. Жените и мъжете трябва да оправят света. Без жените и мъжете, светът не може да се оправя. Мъжът трябва да се научи да служи добре на жената и жената трябва да слугува добре на мъжа. Тогава ще бъдат изключени всички противоречия в семейството, а щом са изключени противоречията в семейството, те ще бъдат изключени и в обществения и индивидуалния живот.

Мъжът и жената, които се събират в името на Любовта да служат на Бога, трябва да се откажат от личната си воля. Всеки трябва да бъде готов винаги да изпълни волята на онзи, когото обича и който го обича. Това е пътят за възстановяване на естествените отношения между мъжете и жените и за създаването на новия строй, който иде сега на земята.

Из беседа, държана от Учителя на 28 октомври 1934 г.

ПРИ КАКВИ УСЛОВИЯ Е ВЪЗМОЖНО ВСИЧКО В ЖИВОТА

Възможните неща, това са реалностите, с които трябва да оперираме, а невъзможните неща, това са отрицателните неща. И всички нещастия и противоречия в живота произлизат от това, че хората влизат в областта на невъзможното. За да се избавят от нещастията, те трябва да влязат в областта на възможното. Невъзможните неща спадат към областта на вечно-малкото в света, а това са величини, с които човек не може да оперира, защото преди всичко не може да ги схване със съзнанието си и не може да има никаква представа и понятие за тях. Неговите сетива не са тъй добре развити, за да могат да оперират с вечно-малкото. В процеса на своето развитие човек постепенно трябва да развива своето зрение. Но за да не се спъне в процеса на това развитие, той трябва да знае на къде трябва да бъде нормално отправен неговият поглед. Защото в природата функционират два вида сили - сили с възходящо направление и сили с низходящо направление. В погледа има една хоризонтална линия - когато човек гледа

право пред себе си. Когато погледът е насочен малко над тази линия, човек се свързва с възходящите сили в природата, които спомагат за неговия прогрес. А когато погледа е насочен малко под тази линия, той се свързва с низходящите енергии, които го спъват в неговото развитие. Животните, с преизмерното си наблюдение към земята, т. е. с поглед отпращен под тази хоризонтална плоскост, изгубиха благоприятните условия на своето развитие, изгубиха възхода на своята еволюция и сега са в един застои. И не се знае след колко милиона години ще дойде пак възход. Те излязоха от областта на възможното и влязоха в областта на невъзможното. Понеже в развитието на биологичните форми, човекът се явява последен на земята, но се явява като най-съвършена форма, най-приспособен за проводник на Божествения разум, то за да бъде полезен на животните като по-низши същества, Бог е взел от естеството на животните и го е вложил в човешкото естество. И сега човек по необходимост носи животинското естество в себе си, но същевременно носи и своето човешко естество. Човешкото естество го подтиква да се стреми нагоре, към Бога, към благо на всички същества, а животинските сили, които действат в него, го карат да мисли само за себе си. Но човек знае, че когато започне да мисли като животните, и той ще стане като тях и тогаз ще изгуби всички възможности в живота си за милиони години. Но за човекът, който върви във възходящия път на живота, всичко е възможно. Според божествените закони, които са вложени в природата и човека, за да прогресира човек и да влезе в закона на възможностите, т. е. да има придобивки и печалби в живота, трябва сам да направи нещо, трябва да даде нещо от себе си. Сега всички хора искат да им се направи нещо добро, без те самите да искат да направят нещо добро. Но такъв закон не

съществува. Онзи, който иска да му се даде нещо, сам трябва да даде нещо, сам трябва да направи нещо в името Божие. И всички нещастия на хората идват от подпушване на Божествените енергии в себе си. Защото всякога, когато искаме да употребим божественото благо само за себе си, ние го подпушваме. И затова, в каквото и положение да се намираме, трябва да мислим за другите тъй, както мислим за себе си. Трябва да бъдем готови да направим за другите това, което сме готови да направим за себе си. Докато вие във вашето нещастие не се постараете да помогнете на нещастieto на другите хора, вие не можете да излезете от безизходното положение. Този закон е верен и за индивида, и за семейството, и за обществото, и за цялото човечество. Ако помогнете на другите, които имат нужда, с това ще помогнете и на себе си. Така че, всичко е възможно, когато постъпваме по божественому. Когато човек не мисли за себе си, за своето благо, а мисли за благо на другите, той всякога постъпва по божественому. А когато мисли само за себе си, той върши престъпление и се спъва в пътя си. Когато човек мисли само за себе си, се раждат всички престъпления и се явяват невъзможностите в живота - мъчнотиите и противоречията. А само за себе си мисли онзи човек, в когото преобладава животинското естество и чувствата, свързани с него. И затова, още от дълбока древност, Учителите на човечеството са дали реди методи за възпитание и облагородяване на чувствата и превъзможване на животинското естество. И религията е един от тези методи за облагородяване на човешките чувства. Във всички религии, под различни форми, се съдържа следният принцип: съществува една вечна Любов, която обгръща всичко; съществува една вечна Мъдрост, едно вечно Знание, което ръководи и направлява всичко и съществува

една вечна Истина, която влючва свободата на всички същества, според степента на тяхното развитие. Но сегашните религиозни хора, които са изгубили това дълбоко разбиране за религията, считат, че е достатъчно само да вярват в Бога. Но вярата е само път към Бога. А само да знаеш пътя, а да не вървиш в него, нищо не те ползва. За да се ползваш трябва да тръгнеш в него. И като тръгнеш в него, трябва да вложиш Божествената Любов, Божественото Знание и Божествената Истина, резултатите от които ще бъдат следните: резултатът от Любовта ще бъде великият живот на безсмъртието; резултатът от Мъдростта ще бъде великото знание, което ще ти разкрие тайните на Битието, а от Истината ще добиете свободата си. И като приемете тези неща, тогава всичко ще бъде възможно за вас. И когато казваме, че у Бога всичко е възможно, ние разбираме едновременното действие на тези три велики принципа.

Ние сега живеем у Бога, но не съзнаваме това, както несъзнаваме, че и Бог живее в нас. Когато съзнаем, че Бог живее в нас, тогава всичко ще бъде възможно за нас. Тогава човек ще определи своите вечни отношения в Битието при всички положения. Тогава неговите отношения към Бога при всички положения остават неизменими. И целият свят да се обърне против такъв човек, той няма да измени на Бога. Такъв човек не се отказва от убежденията си. За него е по-лесно да изгори на кладата и да го нарежат на парчета, отколкото да се откаже от убежденията си. И затова казвам, че за предпочитане е смъртта за Истината, отколкото животът на Лъжата. Сега хората не се спират на този съществен въпрос, но спорят кой има по-право верую. Този спор е излишен. Важният въпрос е кой може да помогне на бедните, страдащите и нуждаещите се. За мен е важно да се

свърши работа, а кой ще я свърши, това не е важно. В света ние сме само служители, проводници на Бога, а Бог е, който върши всичко в света. Ние сме само условие в дадения случай.

Ние сега се намираме в една епоха, когато всички търсят изходен път. Но благодарение на невежеството, мнозина се поставят на хлъзгава почва в този си стремеж. Мнозина християни има, които разчитат само на добродетелите на Христа и Светиите. Ние сме грешни, казват те, и затова ще се помолим на тях, те ще ни помогнат. Това е хлъзгава почва. Да чакате Христа отвън да ви помогне, това е един механически процес, от който нищо няма да се ползвате. Христос е един вътрешен принцип и трябва да очакваме помоща му отвътре. И Христос казва: „Аз и Отец ми, едно сме“. И още - „Отец живее в мене, и аз живея в Отца“. И ако Христос е във вас, и ако вие сте в Христа, тогава вашият живот ще бъде уреден и всички въпроси ще се разрешат. Тогава всичко ще бъде възможно за вас. Ще кажете: Може ли Христос да живее в мен? - Може. Вие питате: Къде е Христос? - Христос е там където си и ти. В човека са преплетени три естества: животинското, човешкото и Божественото. Христос е Божественият принцип у нас. Когато човек проявява животинското естество той казва: Нали съм свободен? Други са принципите на свободата. Ако човек постъпва несправедливо спрямо хората, той не е свободен. Ако моята мисъл произвежда в мен безпокойство, аз не съм свободен. Ако болести ме поразяват, аз не съм свободен. На свободния човек трябва да бъдат свободни и сърцето, и ума, и волята. Свободният е господар на положението, на условията, на болестите. А сега хората под свобода разбират да нямат ангажименти в живота, да нямат задължения. Но хората са свързани помежду си и нищо не трябва и не може да се разре-

шава индивидуално. Всички въпроси трябва да се решават с оглед на общочовешките интереси. В едно семейство, ако всеки решава въпросите по своему, какво ще бъде положението на това семейство? От какво зависи щастието на дома? - От Любовта, която има между членовете му. От Мъдростта, която ще управлява дома. И от свободата, която има в дома. Същият принцип е верен и за обществото и човечеството.

Любовта не може да бъде нито религиозна, нито светска. Любовта не може да се дели. Тя не може да бъде животинска, човешка и Божествена. Под думата животинска любов разбираме животинското разбиране и проявление на любовта. Така че, въпрос може да става за разбиранията на любовта, но любовта сама по себе си си остава една и съща. Любовта при всички условия остава една и съща. Тя и неизменна. Тя има еднакви отношения и към грешните, и към праведните. Любовта иска да подобри живота на всички същества. Не да не изменят своята форма, но да подобрят своите възможности за ползване от Божиите блага. Защото човек трябва да измени своята форма. Той започва в утробата на майка си като едно микроскопично същество и в деветте месеца минава през всички форми на животинското царство и след като се роди, ще расте и ще се измени. Всичко е възможно, но трябва да имаме методи за това. Сега навсякъде има желание народите да се повдигнат; всички държави са се обособили и са затворили границите си и всеки разглежда живота от свое гледище. Икономически разглеждат въпроса. Всички народи сега се оформят като органи на един по-голям организъм. И когато един ден хората дойдат до споразумение, светът ще се оправя.

Има сега една държава, която е за образец и аз ще ви кажа къде е тази нова държава в света. Това е чо-

вешкият мозък. В миниатюр всеки носи тази държава в себе си. Тя засега има 3 билиона и 600 милиона жители-клетки и тези жители се помещават в едно пространство със следните размери: дължина 19 см. средно, широчина 5,5 см. и височина 15 см. И се спогаждат тези жители, и живеят в мир и хармония. Човешкият мозък още не е устроен, не е организиран. Сега се организира. И всичкото зло в света иде от деформирането на човешката глава. Някои части от нея не са организирани и сформирани добре. Тогава се поражда въпроса: как да се живее, за да се организира мозъкът? Сърцето като физически орган е по-добре организирано от мозъка. И злото в човешкия живот произтича от два фактора: от недобре организирания ум на мъжа и от недобре организираното сърце на жената. Там е злото.

В жената умът е по-добре организиран. В мисловно отношение тя е на по-прав път, а в сърдечно отношение е на съвсем крив път. У мъжа сърцето е на прав път, а неговата мисъл е на крив път. И всички войни в света ги вършат все мъжете със своя ум. С какво европейските народи могат да оправдаят войната от 1914 година? Това е едно петно върху европейската култура. Какви бяха причините за тая война? И какво донесе тя за света? - Само разорения и опустошения. Онези, които имат повърхностни и книжни познания по окултната наука, ще кажат, че това било карма и че било за добро. Съгласен съм. Аз знам, че във великия Божествен план и злото се превръща в добро, но това е вече от съвсем друго гледище - това е по отношение на Бога, но по отношение на нас не е така. Хората каквото вършат, трябва преди всичко да се питат право ли е това, което вършат или не. За всяка постъпка човек трябва да държи сметка и да се пита правилна ли е или не, защото всяка постъпка според характера си, ще му донесе

като последствие или добро, или зло. И в следствие на тази немарливост по отношение на своите постъпки, хората са останали назад в своето съзнание. Те искат да подобрят живота си, но по този начин, по който сега вървят, не могат да го подобрят. Аз не говоря за съвременния строй, който сам по себе си вече се разрушава; не, аз говоря, че когато ще се строи една къща, трябва да се строи по всичките правила на строенето - да се строи тъй, че да не се разваля.

Когато се организира една държава или един народ, трябва да се започне от младото поколение. Трябва да се намерят всички онези методи, по които да се възпитава това поколение. Ще кажете - да се възпитава в бащината религия. Че в какво вярваха бащите ви? Тяхната религия е религия на убийството. Човек, който може да убие едно животно, по същия начин той ще убие и човека. Който е научен да убива, той навсякъде убива. А Любовта изключва всяко убийство. Никой няма право да отнема живота на едно същество, което Бог е поставил да живее в света. Не говоря за нещата направени от хората, но за онова, което Бог е направил. Никой няма право да изменя Божественния ред на нещата. Никой няма право да изменя постановленията на свободата, понеже ако ги измени, ще има лоши последствия и ще влезе в закона на невъзможното. А всичко е възможно, когато човек живее по закона на Любовта. Всичко е възможно, когато човек работи по великия закон на Знанието и Мъдростта. Всичко е възможно, когато човек работи по закона на Истината и Свободата. Тази свобода трябва да включи всички разумни същества, в които пулсира единният пулс на Битието. Това са бъдещите основи за съграждането на държавата, обществото, семейството, религията, културата и каквото и да било. И ако се поставят тези основи, всякога ще има един отличен резултат. А ако

едно общество или семейство, не се постави върху тази основа, няма да имаме очаквания резултат. Всякога, когато едно общество изгуби онези живи принципи и закони, които го организират и се прекъснат теченията на строителните сили, то се изражда и умира. И тогава повърхностните мислители и изследователи ще търсят причините за нещастията там, където не са. Така например българското духовенство и до днес още счита, че богомилите са причина за падането на България под турско робство, когато безпристрастното научно-историческо изследване доказва, не само че не са те причината за това, но напротив, че те са били най-здравата опора на народа и най-искрените и самоотвержени работници за културното, стопанското и духовното укрепване на българина. И когато те бяха изгонени от България и техните принципи бяха отхвърлени, те отидоха в Западна Европа, където породиха редица културно-просветителски движения и създадоха Възраждането на Европа. И днес пак се повтаря същата история с нашето движение. Днес духовенството иска да излъже българското общество, че учението на Бялото Братство развращавало, обезверявало и рушало основите на държавата. Но днес българските държавници са много поумни от духовенството, за да могат сами да преценят кой руши и кой гради. Сега някои български журналисти, по внушение от духовенството, искат да изкарат, че убиеца на крал Александър бил дъновист.* Питам: Какво ще се ползват българите, ако

* По време на убийството на крал Александър, в някои вестници се появиха съобщения, че убиецът бил „дъновист“. Но това е една лошо скроена лъжа, защото преди всичко дъновистът не убива животно, още по-малко човек! /Бел.ред./

успелят да излъжат света, че убиецът на крал Александър е гъновист? Но преди всичко това е абсолютно невъзможно. Невъзможно е човек да върви в пътя на Любовта и братството и да върши убийства и престъпления. Аз оставам на страна гумата „гъновист“, защото тя е употребена тенденциозно, с цел да се очерни и злепостави едно учение, но поставям въпроса принципно: Един човек, който върви по пътя на Любовта, може ли да извърши убийство или каквото и да е престъпление? - Не може. А нашето учение е учение на Любовта и братството, които изключват всяко насилие. Питам тогава: Къде е логиката на тези журналисти? Или искат да ни изкарат лицемери и хора с маски, които едно говорят, а друго вършат? Нека проверят и проучат. Ние нямаме нищо скрито-покрито. В Любовта не могат да се вършат престъпления. В Любовта не може да стане престъпление по следната причина: когато Любовта дойде да управлява в света, преди всичко няма да пусне престъпниците да се въплътят на Земята, че после да ги убива. Нито Мъдростта може да върши престъпления. И в науката се доказва какви ще бъдат резултатите, ако известни хора, които не са заженене, се женят. Мъже и жени, които не могат да дадат здраво поколение, в интереса на общочовешкото благо, не трябва да се женят. Аз отивам подалеч и казвам: Мъжът, на когото ума не е светъл и чист, да не се жени; и жена на която сърцето не е изправено, да не се жени. Да не се женят дотогава, докато не се изправят нейното сърце и неговия ум. Тогава поколенията ще се подобрят и цялото общество, и цялото човечество ще се повдигнат. И ще изчезне този хаос, който сега съществува в живота. Ако се съберат мъж и жена с лоши наклонности, какво ще родят? Преди раждане на децата, даже при тяхното зачатие и през време на тяхния утробен жи-

вот трябва да се тури основа на тяхното възпитание. При днешното състояние на ума и сърцето на мъжа и жената правилни отношения са невъзможни. Само когато се възцари Любовта и Мъдростта в живота на мъжа и жената, тогава може да се постигне истинското разбирателство между мъжа и жената. Само тогаз семейството и възпитанието на децата ще бъдат поставени на правилна и здрава основа, само тогаз ще се създадат и условията за правилно развитие на обществения и духовен живот на човечеството. Тогава ще бъдат възможни всички постижения, по които копнее човешкият дух.

А сега религиозните хора очакват като отидат в онзи свят да се изправят. Това е едно криво схващане, едно заблуждение. Аз по друг начин разбирам онзи свят. Новият живот трябва да започне оттук, от Земята и сега, а не за в бъдеще. Аз мога оттук да вляза в онзи свят. Щом изменя своите мисли и чувства и им дам едно възходящо направление, аз съм вече в другия свят. Когато говорим за другия свят, разбираме светът на Любовта и Мъдростта, организирания, уреден свят, светът, в който няма никакви престъпления, светът, в който няма омраза, лъжа и други подобни, а има всичко най-хубаво и възвишено в мисли, чувства и постъпки. Това е онзи свят. Онзи свят е свят на Знание и Мъдрост, които повдигат хората. Онзи свят е свят на Истината. И ние живеем едновременно и в този и в онзи свят.

Всички трябва да бъдем носители на тези мисли. И всички добри хора трябва така да мислят. Това учение и разбиране трябва да се възприеме от целия народ. Всички трябва с един ум да схващаме и да живеем с тези разбирания. Най-първо всички религии в света трябва да си подадат ръка и да престанат да делят народите на лагери. Те трябва преди всичко да осъзнаят, че всички те са пратени в света от единия

жив Бог, който пребъдва в сърцата и умовете на всички живи същества и ги стимулира към светли и възвишени мисли и благородни чувства и постъпки. Те всички трябва да осъзнаят, че вършат най-голямото престъпление, като разделят народите в името Божие. Всички религии са от Бога, и са дадени като методи за възпитаване на човечеството в различните фази от неговото развитие. Понеже и днес още хората се намират на различни степени в своето развитие и са необходими различни методи за тяхното възпитание, то всички религии са си на мястото. Но всички те, без изключение, трябва да се отърсят от праха и заблужденията, натрупани в тях през вековете и да остане първичното учение, дадено от великите Учители в различните епохи на човешкото развитие. Както твърди окултната наука, всички религии в тяхната първоначална чистота са вдъхновени и дадени от Христа, който под различни имена е говорил на основателите на различните религии. И всички тези религии са имали за задача да подготвят човечеството, за да може сам Христос да слезе във физическо тяло на Земята и да даде един обрат на цялата еволюция на човечеството. И учението, оставено от него преди 2000 год., което е учение на Любовта и братството, е последният метод даден от Него на човечеството. Но хората взимаха само името „християни“, като изоставиха принципите и методите на Христа. И днес Христос пак говори на света чрез умовете на всички учени хора и ги подтиква към братство, в което ще се разрешат всички наболели въпроси, които тормозят съвременното човечество. Само по този начин на братско разбирателство и единение може да се разреши социалната криза, която съществува сега в света. Само по този начин могат да си помогнат народите. Хубави са и временните мерки, които сега хората упо-

трябват, но те ще дадат временно разрешение на въпросите. На съвременното човечество преди всичко трябва да се създава работа. А работата в света не може да се създаде без Любов. Българската дума „работа“ има много хубав смисъл. „Ра“ значи Бог на Слънцето, „бо“ е мястото на Бога, а „ти“ значи ти - човека. И тогава думата „работи“ значи да си едно с живото слънце, с живия Бог и със себе си. Това значи: работи, когато Бог работи. И когато Бог се пробуди в човека, той почва да работи.

Всичко е възможно за онези, които вярват в Бога; всичко е възможно за онези, които обичат Бога; всичко е възможно за онези, които изучават законите, които Бог е вложил в света; и всичко е възможно за онези, които обичат Истината в света.

Из беседа, държана от Учителя на 4 октомври 1934 г.

В ЦАРСТВОТО НА ХРИСТА

В днешната си беседа няма да ви говоря за неща, които знаете и които можете да научите от друго място. Светът е пълен с университети, колегии и книги, от където можете да научите много работи. Аз няма да ви говоря за тях. Аз ще ви говоря за онези криви изводи, които често правите в живота си.

Религиозните хора, като се намерят в някое трудно положение в живота, когато попаднат на някое противоречие, искат да напуснат този свят и да отидат в онзи свят, където си мислят, че всичко ще им е уредено. А пък светските хора искат да останат в този свят, да си поживеят и да се поудоволят, защото това щяло да им остане. Преди всичко и двете разбирания са криви и субективни. Когато говорим за онзи свят, разбираме един уреден свят, в който живеят хора със знание и мъдрост. Там няма кризи, нещата не губят своята цена. Там и смърт няма. И ако хората искат да живеят в онзи свят със сегашните си знания и разбирания, това няма да бъде. Когато говорим за онзи свят, разбираме светът на съвършените, които са на служба в природата и са ней-

ни съработници. И вие като станете съвършени, ще ви назначат на служба и ще ви дадат някоя планета, като Земята, да управлявате. И тогаз ще бъдете господар с големи права. Но преди да дойдете до това положение, ще ви подложат на един голям изпит - теоритически и практически, за да се справите с реди противоречия, които съществуват и да завладеете всички сили и елементи на вашето битие.

Сега всички хора имат противоречия. Правата линия е закон за разрешение на противоречията. До тогава, докато двама хора имат вземане-даване, те ще се намират в противоречие. Има неща, които не могат да се разрешат. Двама души никога не могат да разрешат един въпрос. Те могат да го разрешат, но само по законите на природата; иначе, въпросите всякога ще останат неразрешени. Често се казва, че разрешението на въпроса е в Любовта. Но в Любовта има две очи. И всички вие имате по две очи: лявото око взема, а дясното дава. Тогава какво ще направите вие с Любовта? В Любовта трябва едновременно да вземаш и да даваш. И ако вземаш повече, а даваш по-малко, ти си вече на крив път. И ако вземаш по-малко, а даваш повече, ти пак си на крив път. Едновременно трябва да вземаш и да даваш, за да става правилно функциониране на енергиите и да не става подпушване на процесите, което поражда всичките ни нещастия.

Така че, Любовта трябва да се изучава като една наука за правилните отношения и хармоничното трансформиране на енергиите. И религиите са създадени като методи, които да научат хората практически как да трансформират енергиите, които функционират в тях. Сега религиозните хора искат да убедят всички хора да влязат в една религия. Това е невъзможно. Религиите, в тези форми, в които сега съществуват, са човешко творение. Формите, на

които се покланят религиозните хора са създадени от хората, а не от Бога. Онова, което Бог е създал е вътре в нас. А всяко нещо, което е вън от нас не е божествено, а човешко творение. Всяко нещо, което е вътре в нас, туй, което и след смъртта остава, е Божествено, а всяко нещо, което остава в този свят, когато го напускаме, е човешко. Сега аз не искам да вярвате в това. Аз съм за онази вяра, която е път на човешкия ум, която е път на човешкото сърце, която е път на човешката воля, на доброто, на красивото и възвишеното в живота - една вяра, която ни води към братство и сестринство. Всичко, което ни от-далечава от тези неща не е вяра, а суеверие. Вяра, която не ни води в този път на постижения, не е вяра.

Сегашните християни искат да убедят целия свят, че християнското учение е право. Но в какво се ди правотата на Християнството? Казват, че правотата на Християнството била в Любовта и братството. Добре. Много хубаво. Но да видим тази Любов и това братство. Тези християни, които вярват в Христа, имат такива далнобойни оръдия, каквито светът не е виждал по-рано. Питам тогава: каква е тази християнска любов, където хората се избиват едни други? Не съдя християните, но се спирам само върху известни контрасти. Сегашните християни са християни само на думи. Аз съм съгласен да себият хората, но ето по какъв начин: гранатите да бъдат от хляб, захар и други провизии и един град да го бомбардират с хляб, захар и пр. Тогава тези в града ще кажат: „Господ здраве да им дава!“ И от всяко далнобойно оръдие на християните трябва да излиза нещо, от което да се радва светът. Така ще бъде в Царството на Христа.

Сегашните хора подържат, че Христос щял да прати едни в рая, а други в ада. Аз ще ви дам моето

тълкуване на тази идея. Грешните хора Бог ги праща за огняри в големия световен параход, а другите ги оставя на палубата. А християните дават на този факт една тенденция, която не е вярна. Не са били съветници на Бога. Говори се за онзи свят и за ада. Никой не е ходил там. Казват, че Данте е ходил в ада, а Милтон е ходил в рая. Въпрос е дали са ходили. Те може да са ходили, но само като екскурзанти, а един екскурзанти може ли да види всички неща? Ако дойде някой и посети само българските затвори, каква представа ще има за България? Ако посети пък българските църкви и училища, друга представа ще има той. За да бъде разбран животът, той трябва да бъде разгледан в неговата цялостност. Но за да могат хората да разберат живота в неговата цялостност, тяхното съзнание трябва да бъде по-разширено и по-будно, за да бъде в контакт с по-разумни и по-напреднали същества, които живеят в един уреден и организиран свят - живеят в Царството на Христа. Това Царство на Христа трябва да се реализира и тук на Земята. Сега всички проповядват какво трябва да бъде това царство. Казват, че в това царство трябва да се обичаме. Но Любовта има две очи. Какво ще прави с тези две очи. Едното иска да вземе, а другото да даде. Ако вземете повече, а давате по-малко, можете ли да бъдете в царството на Христа? - Не можете. Дойде някой при вас и не можете да го търпите по единствената причина, че не се изказва и не разбира нещата като вас. За да бъдете в царството на Христа, когато един човек изказва възгледите си, дайте му да се изкаже. Това още не показва неговото вътрешно верую. Човек може да мисли много право, но се изказва криво и ще го считате за безверник и за лош. Истината е, че този човек не може да се изкаже какво мисли и затова криво го разбират. Затова преди всичко трябва да си давате

свобода и да зачитате свободата и разбиранията на другите, макар и да не сте съгласни с тях. Затова трябва да се даде на всеки човек свобода да се изкаже свободно и добре. И който се изказва и той да гледа да се изказва по-право, да не представя работите в преувеличена форма. Всеки един човек е проводник на Божественото в света. Всеки един от нас е на служба в природата, която е царството на Христа. И ние трябва да бъдем най-добри служители в царството на Христа и да знаем, че всички блага, които идват чрез нас, не са само за нас. Не да раздадем всичко. Всичко се никога не раздава. Но ще дадеш онова, което си взел у себе си като служител. Човек е служител в царството на природата и като такъв той трябва да бъде изправен и честен. Ще задържи за себе си онова, което му е нужно за неговия живот, а другото ще предаде на другите, за които е предназначено. Сега хората спорят кой е правоверен. Правоверен човек е онзи, който е свързан с Любовта - вечното начало на живота. Щом човек има Любовта, той е толкова богат, че не се нуждае да вземе нещо. И този човек не може да направи никакво престъпление, понеже всичко има и постоянно дава, защото престъпленията идват само от нямане на нещо. Когато хората искат да вземат, тогава се ражда престъплението. И този факт е проверен. Ева съгреша, понеже искаше да вземе от плода на забраненото дърво. Понеже те всичко имаха и искаха да станат по-богати, от колкото бяха и затова ги изпъдиха вън от рая. Тава е моето тълкуване. Дали ще го приемете или не, това е ваша работа. Но че сме вън от рая - това е факт, в който не можем да се съмняваме. Всички страдания, които има днес човечеството, ни показват, че то е извън рая. Всички виждате тези страдания и всички учени имат добрата воля да се помогне на човечеството, но не могат да му помогнат. Всяка година 35 милиона хора

измират. Това са факти. И ние се утешаваме, защото се раждат 40 милиона. С 5 милиона се увеличава населението. След 100 години ще се увеличи около с 500 милиона. Но при сегашното състояние на човешкото развитие, ако се увеличи населението, ще се увеличат и страданията. Това ни показва статистиката. Така е в живота на хората. Ако се приложеше този принцип и към растителното царство, то би следвало, когато светът се подобрява, плодородието да се намалява, а когато хората грешат, плодородието да се увеличава. Но фактите показват, че не става така. Колкото хората са по-добри, толкова по-голямо плодородие има, и колкото повече зрехове и престъпления правят, толкова и плодородието се намалява. Онези, които не са запознати с конкретните отношения, които съществуват между човека и природата, ще кажат че това е едно заблуждение. Но това не е заблуждение, а една действителност, която всеки може да провери и опита. Това са пак данни на статистиката. Това, защо е така, е един дълбок философски въпрос, който изисква подходяща среда и условия, за да се разглежда. Но казвам: не е ли по-добре на земята да има 100 милиона хора и да живеят в мир, разбирателство и братство или да имаме милиарди хора, които постоянно враждуват помежду си? По-добре е, по-малко хора да идват, но да няма сегашните страдания.

Да се върнем към основната мисъл - за Царството на Христа. Христос иска да изведе съвременното човечество от големите противоречия, в които се намира. Не е въпрос да се създават нови институти. Но сегашния ред и порядък с едно малко видоизменение, може да се поправи. Нещастieto на съвременното човечество не е в отсъствието на блага, а в незнанието как да използват тези блага. Знание липсва на хората. А царството на Христа е царство на Любов

и знание, царство на разбирателство и побратимяване на хората. Само когато хората се почувстват като братя, тогаз може да се говори за поправяне на света, но при сегашните разбирания, никой не може да помогне на хората, никой не може да поправи света. Трябва да се изменят преди всичко разбиранията на хората за живота и техните отношения към природата и помежду им. В света има достатъчно блага за всички хора. Но хората трябва да дойдат до съзнанието, че са касиери на Бога и да знаят, че тези, които имат блага, трябва да си задржат това, което им е необходимо, а другото да раздадат за нуждите на другите. А сега хората събират богатства, без да знаят защо са им те. И като умират оставят ги тук, не могат да ги вземат със себе си. С това неразбрано трупане на богатства хората съкратяват живота си. Защото, за да живее човек, трябва да има Любов. А не може да има Любов този, който експлоатира, ограбва и тормози брата си с цел да ограби неговия труд. За да живее човек като човек, т.е. като разумно същество, трябва да има знание и Мъдрост, свобода и простор. Всеки човек, който лишава себе си от знанието, което му е дадено, от Любовта, която му е дадена и от свободата, която му е дадена - той умира. И хората умират от безлюбие и егоизъм. Ако хората не обикнат Бога, Този, в когото ние живеем, то любовта ни към себе си и към ближните ни остава безпредметна. И следователно, всичкото нещастие в света произтича от това, че не прилагаме Божествената Любов както трябва, а вътрешно се надяваме на ближните си, докато загизим в живота. И тогаз ще се явят разни проповедници да ни залъгват и утешават с онзи свят и пр. Но истината е това: Любовта към Бога трябва да бъде мярка. Щом любовта към Бога влезе в човешкото сърце, човек има еднакви отношения към всички живи

същества. Ще започне да ви тупка сърцето и за една мравка, и за едно малко животинче. И мене ме е тъй жал за цветята и мравките, както и за хората. Това значи живот в царството на Христа - всичко живо да ти е мило и близко както твоят собствен живот.

Сега не искам да ви държа отговорни за днешното състояние на света, защото не вие създадохте греха и не сте вие причината за сегашните нещастия. Всички вие носите последици на миналите поколения, които са живели един неестествен и нередовен живот. Но ние като умни трябва да изменим тези отношения. И по този начин може да се създаде новото училище, в което да се изучават законите и пътищата, по които живота се проявява, но не както сега се изучава. На сегашното семейство може да се покаже пътя към подобрене. Синовете и дъщерите могат да се подобрят. Икономическото положение в 10 години може да се подобри. В 10 години цяла Европа може да бъде в цветущо положение. Но във всички умове трябва да има великото съзнание - да се даде свобода на хората. На кои хора може да се даде свобода? - Свобода може да се даде на един човек, на когато Истината е мерило; свобода може да се даде на един човек, на когато Мъдростта е мерило; свобода може да се даде на един човек, на когато Любовта е мерило. Това е истинската свобода.

Та казвам сега: всички противоречия произлизат от нашето неразбиране на живота. Който се приближава при Любовта без да я разбира, той страда, а който я разбира, той се радва. Който се приближава при Мъдростта без да я разбира - оглупява, а който я разбира - поумнява. Който се приближава при Истината без да я разбира - умира, а който я разбира - оживява. Ако оживяваш, значи ти си разбрал Истината, ако умираш - ти не си я разбрал. Ако оглупяваш, ти пак си при Мъдростта, но не си я разбрал. Като я разбереш, ти ще поумнееш.

Сегашните религиозни казват, че не трябва много учение на човека, но това е едно неразбиране на живота. Може ли онзи, който не е учил например музика да свири? - Не може. За да можем да живеем разумно и щастливо, трябва да проучаваме живота като една велика наука, за да разбираме всички закони и процеси, които функционират в него. Като изучаваме живота, който функционира в нас, ние ще трябва да проучим и природата, и нейното отношение към нас. Защото всички блага ние ги приемаме от природата - светлината, въздуха, водата и храната природата ни ги дава и то даром. Хората са успяли да заграбят хляба и да го продават, но от природата той ни е безплатно. И при всичките тези блага, които природата ни дава, ние сме недоволни. Защо? - Защото не познаваме законите на живота и си създаваме свои порядки и разбирания за живота, редом с тези, които съществуват в природата. Природата всичко ни дава безплатно, а хората продават блага, които природата им е дала даром. Всички неща от човешки произход се продават. Всяко нещо, което се продава, не е от Бога. Не че е лошо нещо да работиш за пари, но определям качествата на двата порядъка, разграничавам Божественото от човешкото и съобразно с това, по кое разбиране ще живеем, ще се определи и нашият живот, и нашият прогрес. За да може да прогресира човек, трябва да има абсолютна хармония между ума и сърцето му, трябва да има абсолютна хармония и между главномозъчната и симпатичната нервна система. Тези две системи обуславят човека като човек. Тези две системи и след като замине човек от този свят в другия, пак функционират. Това за вас е една отвлечена област. Някой от вас даже се съмняват има ли друг свят или няма. Светът е прогресивен. Онзи свят за мравката, е този свят за човека. А когато ние говорим за света на ангелите, това е нашия

онзи свят. И ангелите живеят тук на Земята. Нашите учени хора не са измерили вярно диаметъра на Земята - той не е 12 хиляди километра, както твърдят те. Земята има един диаметър много по-голям, отколкото сега се знае. Сегашният диаметър съответства на сегашното наше съзнание. Ако попитаме мравките за диаметъра на Земята, той за тях ще бъде още по-малък. Тъй че, диаметърът на Земята определя, докъде е достигнало нашето съзнание. Ние сме дошли до числото 12. Това е знанието, с което можем да разполагаме засега. Но с това знание, с това съзнание не могат да се разрешат всички философски въпроси. Има проблеми, които са непонятни за днешното човешко съзнание. За съвременните хора например е непонятен животът на един светия или на един гений. За нас сега е непонятен и животът на един грешник, който е потънал в грехове. И на такъв човек, ако му се изпее един тон и му се каже една сладка дума, пълна с Любов, ще започне едно повдигане на съзнанието му и той ще се избави. И светът днес не се нуждае толкова от материални блага, колкото от духовно общение и любовни чувства, които липсват между хората. Дойде някой при мен и иска да му дам пари. Ако на този човек сърцето бие правилно, ако той може да обича Бога и да не злоупотребява с любовта, аз ще му покажа къде има заровени съкровища в земята, толкова много, че и неговите синове и дъщери да се ползват от тях. Тогава ще попаднете в следното противоречие. В Египет живели двама ученика - светии. Единият обичал да ходи в града, а другият отивал в гората. Онзи, който отивал в града, срещал по пътя си един каменар, който по цял ден чукал, за да си изкара прехраната. И всеки път, когато минавал светията покрай него, той го завеждал у дома си, където му измивал краката и го нагощавал. Един ден на светията му се смилило сърцето и той

си казал: трябва да подобря неговото материално положение. И се помолил на духовния свят да му се подобри материалното положение, понеже бил добър и услужлив човек. Казали му, че ако се подобри неговото материално положение, ще се влоши духовното му състояние, но той настоявал, че ако му се подобрят материалните условия, той ще бъде един отличен човек. И му открили къде има големи богатства. След 5-6 години той станал пръв министър в Египет, но пък съвсем забравил за светията. Няма да го води в къщи и да му измива краката и кой да го угощава. А като го срещнал в града и го питал „Как си?“, министърът му казал: Не те познавам, как смееш да ме безпокоиш? Станало му тежко на светията. Тогава се явил при него ръководителят на този каменар, хванал светията за врата и му казал: Знаеш ли ти, че с твоето благодеяние стана причина този човек да изпадне в това лошо положение? И светията се помолил да изправи тази грешка като му отнеме богатството и поста. Така и станало. Завързали се интриги и клевети срещу този пръв министър, уволнили го и му взели всичкото богатство. И той станал както по-рано - беден каменар. И пак продължил стария си занаят - да троши камъни и когато минавал светията, той пак го посрещал и го водил в къщи. Питал го светията, защо по-рано се правил, че не го познава? Познавах те, казва, но се бях възгордял, че считах за унижение един пръв министър да говори с човек като тебе. И му казва: помоли се пак. Но светията втори път не се лъже. Не е лошото в знанието, но трябва да знаеш как да го употребиш. Всички блага, които имаме, трябва да знаем как да ги употребим, че да бъдат благо за всички. Това са новите разбирания в света. И аз ви пожелавам всеки да има новите разбирания - да бъде като един служител в Царството на Христа и като направи добро, да му е приятно и направеното

да способства за повдигането както на тези, на които се прави, така и на този, който го прави. От такива хора се нуждае сегашното общество. Тези хора сме ние - носителите на новото в света. И трябва да бъдем смели и разумни като служители, за да изпълним задачата и предназначението си - да работим за Царството Христово на Земята, а то е царство на Любов и братство, където всички са служители на Бога и всички се ползват от благата на природата според нуждите си.

Беседа от Учителя, държана на 11 ноември 1934 г.

СМИСЪЛЪТ НА ИСТОРИЯТА

Има една нова философия, която хората трябва да проучат, за да избегнат ненужните страдания в живота си. Старата философия си е изпяла, както казват, своята песен и който очаква от нея разрешение на проблемите на живота, никога няма да ги разреши. Човечеството е влязло в нова фаза на своето развитие, затова му е необходима и една нова философия, нови разбирания, за да може да се справи с новите положения и изисквания на живота.

Сега хората се спират върху индивидуалния живот, като че той е всичко. Разбирането само на индивидуалния живот е едно частично разбиране и не може да даде разрешения на дълбокия смисъл на живота. Смесълът на живота е в цялостността, в Цялото е смисълът на живота. Здравето на човека не седи само в здравето на неговите пръсти, крака, ръце и пр., то седи в целия организъм. Когато разглеждаме живота индивидуално и частично, той няма никакво разрешение, никакъв смисъл и е пълен само с противоречия. Но има един общ исторически процес, има една космична история, която поставя

живота в нова светлина, която ни разкрива, че живота има преди всичко едно общо и велико предназначение и няма защо да се безпокоим за личния си живот, защото всеки един от нас е един малък орган в този сложен Космичен процес на живота и трябва да изпълнява разумно своята функция. Вие искате да станете велики, за да ви се запише името на Земята. Това не е лошо, но е частично схващане на живота, а по-хубаво е да ви е записано името във великата история на живота.

Ако искате слава, казва Христос, търсете я в този исторически процес. И трябва да се изучава историята и развитието на народите като един непреривен творчески процес. Сега учените знаят много малко за първите народи, които са се явили на Земята. А за това има достатъчно исторически данни. Сега хората почти нищо не знаят за Полярната и Хиперборейските раси, които са били епохи на велика култура, за която има запазени спомени само, в легендите. Това е златната епоха, за която говори гръцката митология; това е райският живот на човечеството, за който говорят религиите. Също така съвременните народи нищо не знаят за Лемурийската раса, в която човечеството попадна в едно отклонение от нормалния си развой и дойде до положението, което в религиите наричат грехопадение. Но като стигнем вече до Атланската раса, за нейното съществуване и култура има много исторически и писмени паметници. В тази област учените са натрупали много факти, които не подлежат на никакво съмнение. Но все пак тези факти не могат да ни дадат ясна представа за историческия процес в онази далечна епоха. Но окултната наука познава този процес още от полярната епоха и го проследява до наши дни. А познанията на сегашните учени се отнасят повече до настоящото състояние на този

процес - до историята на Бялата раса. И тази Бяла раса се е развила в редица пограси и народности. В Бялата раса проличават три големи пограси: Англосаксонска, в която влизат англичани, германци, шведи, норвежци, датчани; Латинска, в която влизат французи, италианци, испанци и третата пограса е Славянската, в която влизат руси, поляци, чехи, югославяни и българи. Но всички тези раси принадлежат към петата пограса от петата раса; към първата пограса принадлежат индусите, към втората пограса принадлежат иранците (персите) към третата пограса принадлежат египтяните и асировавилонците, към четвъртата пограса принадлежат гърците и римляните, а към петата пограса принадлежат, както казах, англосаксонците, латинците и славяните. Но освен народите от тези пограси, днес по лицето на земята има племена изостанали от Лемурия, а по-голямата част от населението на Земята е от Атланската раса - китайци, японци, монголци и всички жълти и червенокожи принадлежат на Атланската раса. Всички тези народи до сега се намират в едно спящо състояние, в един застои в своето развитие. И европейските народи сега се стремят да ги събудят, но важно е как ще ги събудят.

Тъй като сега бялата раса събужда жълтата раса, ще се намери един ден в едно затруднено положение. Те събуждат в тях военствените и национално-расовите стремежи и виждаме, че жълтата раса, най-първо в лицето на Япония и после на Китай, започва да се организира за борба с бялата раса. Затова белите трябва да бъдат по-умни в събуждането и организирането на жълтата раса, защото иначе цялата бяла раса ще се намери в едно голямо противоречие. За да не се отрази вредно събуждането на жълтата раса, европейците трябва добре да поз-

нават развитието на историческия процес, в който участват и да знаят своето място в този процес и своята роля. Но европейците със своя спекулативен ум искат да надхитрят природата и някой път сполучват, но тя е по-умна и всякога ще им даде един такъв урок, че ще я помнят.

Сега се изисква едно историческо изучаване на живота, за да може той да се схване и разбере като един непреривен творчески процес, а не като отделни случайни феномени; не да се изучава само индивидуалният живот и да се мисли, че той е всичко. Красотата и смисълът на живота е, когато той се схване като единство, като цялост. Когато хората живеят само своя индивидуален живот, те са като в едно подземие, където намаат пряко общение с реално-обективния външен свят, откъснати са от чистия въздух и слънчевата светлина. Затворен само в своята индивидуалност, човек не може да види слънцето на любовта и не може да се ползва от нейните животворни лъчи. И сега хората живеят в таква подземие, в безлюбвието.

Съвременните хора са запознати донякъде с ученията на великите Учители на миналото. Едни ми цитират какво е учил Буда; други - какво е учил Христос; трети - какво е учил Мохамед; четвърти - какво учи съвременната наука; пети - какво учи традиционната окултна наука. Но това са все стари философи, които не могат да дадат разрешение на живота в онази фаза, в която сега е навлязъл човек. Онова, което е казал Христос, не изчерпва Неговото учение. Той не е казал същественото на хората, защото тогава човечеството минаваше още своето детско състояние. Че е така, се вижда от следните думи, които той казва на учениците си: „Вам е дадено да разбирате тайните на Царството Божие, но на тях не е дадено.“ А сегашните хора мислят, че на

тях е гадено да разберат. Един човек, който боледува и има всички органически недъзи, гадено ли му е да разбира какво нещо е живота? Човек, който претърпява нещастия и катастрофи, гадено ли му е да разбира живота? Ще кажете, че съдбата му е такава. Това не е наука, това не е разбиране на живота. Аз не разглеждам живота индивидуално, но го вземам в обширен смисъл. Има една всемирна душа, която живее във всеки човек и тази душа всеки трябва да я слуша. Тя е общото във всички хора, тя е вътрешната връзка, която обединява всички хора в едно. Това е което от незапомнени времена хората кръщават със различни имена. Това е Всемирната душа, която разбира всичко и в когото живее тя и който я слуша е блажен. А който не я слуша, е нещастен. За да открие присъствието на тази Всемирна душа в себе си, всеки може да направи един малък опит и да се увери в това. Но ако искате тя да уреди само вашето щастие, изолирано от щастие на цялото, никога няма да откриете нейното присъствие. Тя не се занимава с нашите сегашни неразбории. Вие не можете да я направите слугиня, да се занимава с вашите гребнави всекидневни грижи. Тя като дойде, ще ви накара вие сами да си направите всичко и да я слушате. Тя не обича да слугува. Тя си има други работи. Под една или друга форма, в по-слаба или по-силна степен, всички хора вярват в тази Велика Всемирна душа, в тази Космична разумност, която направлява живота на всички същества.

И съвременната наука експериментално е установила, че в човешкия мозък съществува един център на вярата. Забелязано е, че хората, у които този център е силно развит, имат силна вяра, а у които е слабо развит, имат слаба вяра. И всичко онова, което се проявява в нашето съзнание, си има своите дълбоки вътрешни причини. Вярата не е не-

що, което сега можем да придобием. Тя е вродена в човека, тъй както са вродени способностите да мислим и да чувстваме.

Нашите мисли, чувства и постъпки, това са факторите, които градят целия наш живот и живота на народите и на цялото човечество. Всички мисли, желания и постъпки, с които живее един народ, се отразяват върху неговия бит.

И ако един народ например е земеделски, ще се развият известни черти в неговото лице, които няма да ги има в други; ако един народ е индустриален - други черти ще се развият; ако един народ се занимава повече с изкуство или с технически науки, или с религията, те все ще оставят известен специфичен отпечатък върху лицето. В религиозните хора известни мускули се усилват, други отслабват. У религиозните хора корема спада, а у светските се развива. У религиозните хора силно се развиват личните чувства. Религиозните хора са крайно честолобови. Светският човек като има да яде и да пие, не е толкова възискателен. Той, като го обидиш, ти обръща по-малко внимание, отколкото ако посегнеш на неговите интереси. А религиозният не обича да го обиждаш. Той иска да го почиташ и уважаваш. Това са две разбирания, две понятия за живота. И всеки един индивид се влияе от онези качества, които функционират в даден случай в народа, към който принадлежи. Ако се роди в англосаксонската раса, личните чувства ще бъдат развити до максимум в него. У англичаните са развити благородните лични чувства. В която раса и да сте, вие не можете да избегнете да не се влияете от общите качества на расата и народа. Вие не можете да бъдете независим, понеже сте само орган в един организъм. Българите например, по какво се отличават? У българите твърдостта е много силно развита. На това се дължи упоритостта на

българина. Твърдостта - това е едно божествено чувство у човека. Понякога тя минава в инат и твърдоглавие, но те са анормални отклонения от правилното развитие. Когато е развита нормално, тя е сила на волята. Волята без твърдост не може да бъде пълна.

Всички народи представляват органи на едно цяло. И всеки народ според мястото и функцията си развива и съответните качества, които ще бъдат общо достояние. И придобивките на народите през всички исторически епохи, от създаването на света до сега, каквото се е придобило, ще бъде общо достояние на личностите, които са живяли в тези народи и в бъдеще ще имат всички придобивки, които народите са придобили и ще придобият. Общите придобивки, достигнати с колективните усилия на цялото човечество, ще бъдат общо благо за цялото човечество. Но това върви по един разумен закон. Сега човечеството още не е дошло да онази степен на развитие, при която да могат да се социализират богатата. Но то върви в това направление и не е далеч денят, когато ще се постигне. Всеки един човек - повече или по-малко, работи за повдигането на цялото човечество; и всички народи работят за повдигането на човечеството. И каквото и да става, в каквото и направление да върви човечеството, каквото и да става в процеса на развитието, всичко туй ще бъде използвано за повдигането на човечеството и за общото човешко благо.

Защото историческото развитие не е един произволен механичен процес, а един сложен психически и органически процес, който се развива под вещото ръководство на велики космични същества. Но понеже в този голям процес, на човека е дадена свобода на избор, той прави много грешки, които му струват скъпо, но пак служат за общото повдигане. Ако ис-

торическият процес се гледа в тази светлина, ще ни станат понятни много непонятни иначе явления в историята на човечеството. В този смисъл и войните се използват за добро, но те не са дело на великите космични ръководители на историческия процес, както мислят някои, които имат само книжни и елементарни познания по окултизма, а те са резултат на свободния избор на човека да живее по един или друг начин. А космичната разумност само ги използва за добро, тъй както земеделеца използва тора. Така че войните, социалните кризи и бедствия, не са предвидени в първичния план на историческото развитие, но са резултат на свободни избор на съществата, които участват в този процес. Те не са необходимост, а са вметнати явления обусловени от стечението на известни обстоятелства. Така че всичко, което става в историята и в природата, ще се използва за добро - не от наше лично гледище, но по-неже над човешката раса има друга една по-напреднала раса, която ръководи съдбините на сегашното човечество, тя използва всички наши погрешки като тор за нашето растение. Това е една раса, която е съществувала преди появата на сегашния човек на Земята. За тази раса се загатва в Библията със след-ната фраза: „И духът Божи се носеше над повърх-ността на земята.“ - И дълго след това Бог направил човека. Това са разумни същества, които са били на Земята преди сегашния човек и главния център, на които е било слънцето. Предполага се, че тази раса е живяла и живее на слънцето и оттам е направлявала и направлява развитието на расите на Земята, на Венера, на Меркурий, на Марс и на всички останали планети - понеже според окултната наука на всички планети има хора, които се направляват от тази раса, която живее на слънцето.

Сегашните учени хора изчисляват, че Юпитер приема по-малко светлина от Земята. Това не е вярно. Теоретически е така, но практически не е така. В Юпитер има една среда, която акумулира светлината и той приема повече светлина от Земята. Следователно жителите на Юпитер са по-благородни, понеже имат повече светлина, по-голяма интелигентност. Ако дойдем до Сатурн - астролозите казват, че неговите влияния са били злобредни за хората на Земята. От неразбирането на сатурновите влияния идва злото. Сатурн е единствената знаменита планета на нашата слънчева планета. И за своите знания и сила е увенчан с три венеца. А хората го наричат, че е един от падналите богове. Това са известни истини, които са забулени с дебело було и са непонятни за обикновения ум.

Когато египетските посветени не можаха да разкрият великите тайни на природата на широките народни маси, те измислиха Забулената Изига - богинята Изига, като емблема на природата, с лице покрито с воал - и казаха, че никой не трябва да повдига воала на Изига. Питам сега: какво представлява Изига? Изига, това е Любовта в света. И всеки, който свали това було на Любовта, той се добира до великите тайни в природата. И всички страдания в света произтичат от неразбирането на Любовта. Но в сегашния стадий на развитие, човечеството е по-готово да разбере Любовта и живота. И възпитанието трябва да се води в тази посока - да се разбира закона на Любовта.

Има един закон, който сега действа в света и той по един или друг начин трябва да се изясни, за да могат народите да се ползват от него. Питам тогава: от къде ще дойде това възпитание? Ще го вземем от тези народи, от тези същества, които стоят над нас, тези, които ни ръководят в нашето разви-

тие. Хората трябва да се изпратят в техните университети, за да се научат на техните педагогически правила, как да възпитават. Сега религиозните хора казват, че човек трябва да се ръководи от духа, душата, а учените казват, че трябва да се ръководи от ума. Всички тези неща са верни и правилни, но те са много неопределени. А Любовта е една определена величина в своето проявление, при сегашните условия. И единственото нещо, което спъва съвременните народи, семейства и индивиди е, че не разбират и не подтикват Любовта. Поставянето на Любовта като основа на живота е основа на всяко възпитание. Любовта не трябва и не може да се подпуши, никой не може да спре нейния творчески устрем. Може да подпушваме всичко друго, но не и Любовта. Ако се опитате да подпушите Любовта, ще се случи с вас това, което не сте и сънували. И всичките ни нещастия и кризи се дължат на това, че подпушваме Любовта в живота си. Силата, знанията и мъдростта трябва да се употребят, за да може Любовта да стане достояние на всички хора, за да могат да живеят, защото живота е по-драгоценен, когато Любовта не се подпушва. И когато осъзнаем, че всяко живо същество на своето място има право да живее като нас, тогава Любовта е започнала да функционира в нас. Каквото и да е това същество, то има право да живее. Да ви е приятно като гледате живота, доброто и любовта у другите, това значи да не подпушваме Любовта. А сега хората и народите понеже нямат Любов, не могат да се разбират и не могат да се търпят. Без Любов не може да има никакво разбирателство, никаква култура.

Във великия исторически процес всеки един народ си има свое място и своя функция и когато изпълнява функцията си както трябва, той живее и се повдига и заедно с това повдига и цялото човечество. А

всеки народ, който се противи на великите творчески импулси на Любовта, които са двигател на историята, се заличава от лицето на Земята. Няма защо да се спирам да ви привеждам факти в това отношение, защото историята е пълна само с такива факти.

Та казвам: правото на всеки един народ, на всяко едно общество, на всяко едно семейство и на всеки индивид, е един въпрос социално разрешен от този възвишен свят, от тези велики братя на човечеството и това право никой не може да го отнеме. Тази мисъл трябва да залегне в основата на новото възпитание, за да имаме едно наистина възпитано общество. Ако някой може да ни лиши от нашата свобода в абсолютен смисъл, то в този свят няма разумност и сме изложени на произвола на слепите механически сили и тогава никой в света не може да ни помогне. Силата, която ще ни освободи от ограниченията и робството е вътре в нас. Ако не беше така, то ние бихме били вечни роби на механическите сили и условия. Самият факт, че човечеството надмозва и използва условията и силите, говори, че силата е в него. Това е разумното начало, което постепенно и непрестанно организира живота на отделния човек и на цялото човечество. В този процес на организиране разумното начало създава културата и освобождаването на човечеството. И когато се пробуди вашето съзнание, ще видите как това разумно начало прониква и организира цялото Битие. Тогава ще разберете, че всяка проява на живота е подчинена на разумни закони и когато започнете да живеете по тия закони, ще бъдете граждани на природата и ще можете да разполагате с нейните блага.

В процеса на историческото развитие, творческият импулс на живота, в съгласие с най-разнообразните условия, създава ред качества и черти у

народите, създава расите, племената и народите. У всеки един народ има нещо специфично, което го няма у другите. Англичаните например са крайно точни, като кажат нещо, изпълняват го навреме. Българите се отличават с една твърдост, както англичаните, но не са точни. И тази неточност произлиза от това, че центъра на разпределението на времето не е развит. А всички погрешки стават от неprecеняване на времето в света. Трябва да знаете, че всяко нещо си има определено време. И умният човек именно по това се отличава, че знае времето на всяко нещо т. е. знае всичките онези условия, при които дадено нещо се развива. Умният човек от всякъде и от всичко се учи. От чуждите и от своите погрешки той се учи и те не са спънка за него. Злото и противоречията не са спънка за него, а една възможност. Той знае, че злото всякога носи доброто със себе си. Доброто всякога е по силно от злото. И фактически е установено, че ако един човек го тровите няколко пъти, неговият организъм се приспособява към отровата и добива един вътрешен имунитет. И природата в нашето историческо развитие ни води по този път. При сегашното грешене, ние добиваме един вътрешен имунитет против греха. Човек ще греша един път, два пъти, десет пъти и най-после ще дойде до едно положение, че грехът няма да го засяга.

Ако се разгледат в тази светлина историята и развоят на човека и човечеството, ще се види, че в природата всичко е предвидено и всичко се използва от творческия процес на живота - от Разумното Начало, което организира света. Но понеже хората се бъркат в работата на Природата, те спират вътрешните процеси и си създават ненужни страдания, които природата пак ще използва.

Ако се обърнем към историята на човечеството, ще видим, че тя от единия край до другия е изпълнена

с войни и престъпления. Но крайно време е вече, народите да изправят миналите си погрешки и да разберат, че имат взаимни отношения, че са необходими един на друг, тъй както удовете в един организъм. Народите трябва да разберат, че са членове на един голям организъм, че всички имат еднакви права на Земята и всички трябва да живеят добре. Защото каквито са законите за индивидуалния живот, такива са законите и за семейството, за обществото, за народите и за цялото човечество. Законите които функционират в малките части, функционират и в Цялото, и само в своето приложение имат различни вариации. И който разбира законите на Цялото, които функционират и в частите, трябва да има възвишена идея - да не живее само за себе си. Старата философия казва, че всеки трябва да гледа само своите работи, а според новата философия на Любовта, трябва да държим в ума си интересите на Цялото. Дръжте в ума си всички благородни и умни хора от цялата Земя, защото те съставляват един божи народ. Всички сте призвани да станете членове на този избран народ. И всеки един в народа си където живее, да бъде носител на новите възгледи на Любовта. Защото Любовта, това е истинската свобода. В Любовта човек има избор, а в старата философия човек няма никакъв избор. Според старата философия казват: това ти е дълг. Щом ти е дълг, ти не си свободен, а живота седи в свободата. А свобода в света може да има само при Любовта. Любов и дълг са несъвместими. Философията на дълга е старата философия, а философията на Любовта и свободата е новата философия, която ще бъде като основа на новото общество. Новата философия ще ни покаже как да се справим с всички стари и отживели времето си религиозни, научни и философски вярвания и възгледи и ще ни научи как да възпитаваме младото поко-

ление, за да имаме една здрава основа, върху която ще изградим бъдещия обществен живот. Единствената сила, която може да преобрази човека, е само Любовта - непогнупената Любов. Оставете човека абсолютно свободен и не му търсете сметка. И на всеки човек слагай толкова, колкото може да носи, не го товари с ненужни работи. А хората сега искат да разрешат онези въпроси, които не са по силата им.

Като разгледаме сега въпроса за историческия развой на човечеството и пътя, по който човек и човечеството трябва да вървят, естествено ще се зароди и въпроса: Как ще се поправи света? Ще изясня мисълта си с един пример: Евреите едно време, като пътуваха през пустинята, носеха скинията. Всяко племе носеше по една част и като се спираха, събираха различните части и построяваха скинията, където всички се молеха на Бога. Днес всички народи пътуват през пустинята на живота и всеки носи по нещо от живата скиния. Един ден всеки ще донесе малката част, която носи и ще се построи скинията - новото общество, и ще дойде всеки да се поклони на живия Бог. До като не дойде това време, не може да се оправи света. Сега всеки мисли, че истината е у него. Това отчасти е така, защото всеки има част от тази Истина. Затова всички трябва да работим за обединение на народите. Работете за себе си, работете за семейството си, работете за народа си, и работете вътрешно за обединение на цялото човечество, за идването на Царството Божие да се даде свобода на всички.

Това е новата философия на Любовта, която като се приложи в живота, ще разреши всички мъчности, ще ни даде една нова насока и ще осмисли живота ни. В новата философия всеки ще бъде доволен от мястото, което заема и ще има възможност да живее и всеки с радост ще се стреми да помага на дру-

гите. Тогава на всеки ще му е приятно да срещне когото и да е, без да го е страх както сега. Тогава няма да има бедни и богати, а ще има взаимно уважение и почитание. Ученият ще уважава невежия и ще има всичкото желание да го просвети, също и невежият ще уважава ученият и ще бъде готов да му услужи. Религиозният ще уважава онзи, който не е религиозен и нерелигиозният ще уважава религиозния. Уважение и почитание ще има между всички хора; всички ще бъдат толерантни към възгледите на другите. Но щом дойдат до божествените възгледи, всички са на еднакво мислене. Всички еднакво вярват в светлината, във въздуха, във водата и в хляба. Това е най-доброто верую, в което няма разногласия. Това е веруюто на Любовта. И когато Любовта влезе в живота ни, той става лек и приятен. Но когато Любовта я няма, по-тежко нещо от живота няма. Затова индусите, които са изучавали живота без Любовта казват, че човек трябва да се откаже от живота. Право е, че трябва да се откажем от неразбрания живот, но трябва да се съединим с вечния живот. А вечният живот седи в познанието на Бога, в когото живеем и който живее в нас. Това са великите перспективи на бъдещето, които са цел и смисъл на цялото историческо развитие.

Беседа, държана от Учителя на 18 ноември 1934 г.

КАКВОТО ЧОВЕК ПОСЕЕ, ТОВА И ЩЕ ПОЖЪНЕ

Всичко в Битието е строго обусловено и не съществува никакъв произвол. Има връзка между законите, явленията и фактите. Явлението е един незавършен процес, а фактът е краен резултат на едно проявление.

Понеже съвременните хора са престанали да мислят, чувстват и постъпват правилно, то като последствие на това се явява едно отклонение в живота им. И за да се върнат към нормалния живот, не е достатъчно само да се говори, но трябва да се покажат пътищата и методите, по които трябва да се живее. И съобразно с начина на живеенето, ще се обуслови и живота; или както казват хората: каквото посее човек, това ще пожъне. Това е външната страна на живота. Тъй както мислите, чувствате и постъпвате, такива ще бъдат и последствията, такъв ще бъде и вашият живот. Последствията не се изчерпват само с едно поколение, но минават от поколение в поколение. Защото всички процеси и явления в света са свързани с ред разумни същества и

всеки един факт или закон не е само дума, но една реалност. Всичко в света е подчинено на известни закони. И ангелите си имат закони, и сам Бог действа по известни закони. Той не е подчинен на законите, но действа по закони.

Битието като цяло е обусловено от три велики принципа, които ние наричаме Любов, Мъдрост и Истина.

Любовта е туй, без което не може, Мъдростта е туй, без което няма никакво движение в света и Истината е туй, в което няма никакви граници. Истината е последната граница на Битието. Всяко нещо, което е създадено, стига до Истината. Всяко същество, което ходи, ще дойде до Истината. По-нататък не може да отиде. Истината това е последният предел на всяко едно проявление. Като дойдете до там или ще се съобразявате да живеете според законите на Истината, или на прах ще станете. Истината не може да се каже, но тя се живее. Мога да ви кажа един факт, но това не е Истина. Истината, това е Целокупният живот. Тя включва туй, в което Бог се проявява и туй, в което всички съвършени същества се проявяват - туй, което на ума на човека не е дошло. Тя включва цялата Вечност и не само една Вечност, но хиляди и милиони Вечности. Защото има Вечности, които са пределни, а има и една Вечност, която е безпределна, тя е Абсолютна, без никакво ограничение.

Тези три принципа имат отношение и към нашия живот. Те са трите основни сили, които организират ума, сърцето и волята на човека. Когато те действат хармонично и правилно в човека, той има правилни отношения към Битието и ближните си. Тогава той разбира хората и влиза в положението им. Най-първо, за да разберете един човек и да му дадете нещо, трябва да го обичате. Не можете да дадете някому нещо, докато не го обичате. Само когато

човек обича, той има най-добри условия да прогресира; тогава неговият живот е най-динамичен. Но съвременните хора, които са загубили Любовта си, са дошли до едно статическо положение. Основен закон в света е развитието, еволюцията и със своето статическо положение хората дохождат в разрез със своите висши човешки интереси. Всичко в света еволюира. Няма нищо, което да не еволюира. Човешките мисли, чувства, постъпки, религия, верую, наука и пр., всичко еволюира. Единственият, който не еволюира е само Бог. Той е Абсолютен и Безграничен, включва всичко в Себе си, нищо няма извън него. Всички процеси, които стават в Битието, стават вътре в него. Религиозните хора, които не приемат еволюционния закон, казват че религията не еволюира. Това е заблуждение, защото схващанията и разбиранията на човека са в зависимост от степенята на неговото развитие. Детето и възрастния намаат еднаква представа и разбиране за живота. Там където няма прогрес, това показва че живота го няма там, а е останала само една мъртва форма. И за да живеете, трябва да прогресирате. Всеки ден трябва да става една промяна във вас. Всеки ден трябва да възприемате по една нова идея в ума си, за да става обнова на енергиите ви, което вече ще ви носи жизнерадост и правилни разбираня за живота. Само по този път на прогреса, като разбирате отношението между причините и последствията, можете да дойдете един ден до вратата на щастието. Сега хората чакат щастието им да дойде отвън, механически. Отвън до известна степен ще дойде нещо, но същественото трябва да излезе отвътре. Хората в статическото положение, в което са изпаднали, са дошли до механичното разбиране и това разбиране е проникнало в целия им живот - и във възпитанието, и в религията, и в обществения живот, и навсякъде. Но в

механистичното разбиране вие не можете да имате ясна представа за отношението между причина и следствие, следователно - не можете да имате и правилен живот.

Религиозните хора сега искат по механичен начин да убедят света, че има Бог. Бог е същина, която не се доказва. Най-напред Бог не е отвън. Може да се доказва онова, което Бог е създал - това е наука. Но да се докаже съществуването на Бога като един предмет вън от нас, както искат съвременните хора, по този начин не може да се докаже. По този начин всичко може да се докаже, но не и съществуването на Бога. Вследствие на тази невъзможност да се докаже Бог по механичен начин, половината от хората са дошли до убеждението, че няма Бог. Те са прави, че такъв Бог, който да се докаже по механичен начин, не съществува. Но и те, които отричат съществуването на Бога, същевременно се подчиняват на една вътрешна идея. Тази вътрешна идея е Бог в тях. И те си имат идеи, на които служат.

Съвременните хора на първо място трябва да пречистят своите възгледи от всички онези наслоения на миналото, които им пречат да схванат живота в неговата динамика. Без това пречистяване те не могат да се освободят от страданията. Защото каквито са вашите понятия за един човек, такива ще бъдат и неговите отношения към вас. Имате един приятел, когото обичате и колкото вашите възгледи за него са по-високи, толкова по-готов ще бъде той да ви послужи. Колкото вашите възгледи за него са по-нисши, толкова и неговото разположение да ви послужи ще е по-малко. Когато обичате един човек, той ще бъде готов да направи всичко за вас. Не може човек да направи нещо за вас, ако не ви обича. Отношението на Бога към нас е същото. Дотолкова, доколкото ние вярваме в Бога, ще се ползваме от

неговата помощ. Не говоря за обикновената вяра, но за дълбокото вътрешно убеждение, за дълбокото съзнание, че нашият живот е под вещото ръководство на едно Висше съзнание, което прониква нашето съзнание. И ако ние държим съзнанието си будно, има едно чувство в нас, което винаги ще ни държи във връзка с това Висше съзнание, което ни ръководи и напътства в живота. Ако в живота ни идват несрети, те се дължат на това, че не слушаме нашепванията на това Висше съзнание. Това е, което хората наричат интуиция. Когато човек е верен на този вътрешен глас, той разбира живота и превъзможва с оптимизъм всички препятствия, защото разбира закона за отношението между причините и следствията и винаги се съобразява в живота си да мисли, чувства и постъпва по онзи начин, който ще му даде най-добрите резултати. И във физическия си живот той пак се придържа към същия принцип. За да бъде здрав и жизнеспособен, трябва да знае как да диша, как и с какво да се храни, защото храната до голяма степен определя направлението на нашия живот. Например, ако храните един човек 10 години със заешко месо, той ще стане толкова страхлив, че и от сянката си ще се плаши. Всяка една храна ни предава онези качества, които е имало съществото, от което я вземаме. Ако едни хора се хранят с нездравословна храна, те създават нещастие не само на себе си, но и на реди бъдещи поколения. Сега в някои европейски държави работи идеята да не се дава на нежизнеспособните да се размножават, за да може да се създаде една здрава и жизнеспособна раса. Идеята е хубава, но пътя и средствата, с които си служат германците днес, са палеативни, механически и почти никакъв резултат няма да дадат. Най-първо трябва да се започне от възпитанието на ума и сърцето и тогава ще се дойде до яденето и другите мерки. Пре-

ди всичко, в човешките разбирания и стремежи трябва да стане промяна, за да се даде друго направление на строителните сили в човека, а другото ще дойде като последствие. Така че най-голямата операция трябва да се направи в човешката мисъл и в човешкото сърце, защото причината на всички изопачени външни форми се дължи на човешките мисли и на човешките чувства. Оттам трябва да се започне. Това е много трудна работа, защото въпросът тук е да се даде друго направление на всички динамически сили в човека. А това е една колосална работа, която изисква огромни усилия.

Законът е следният: Никой не може да повдигне един човек, ако не слезе до неговия уровень.

За да помогнеш на един човек, трябва да слезеш до него, да вземеш малко от неговия товар, от неговите грехове и оттам да тръгнете нагоре. Ако не можете да слезете до неговия уровень, не можете да му помогнете. Но онзи, който се заема да помага, трябва да бъде по-силен от този, на когото ще помага, защото в противен случай, вместо да му помогне и той ще стане като него. Затова само онзи, който разбира законите и пътищата, по които функционират силите в човека и е завладял тези сили в себе си, може да помага на другите и да ги повдига в живота. Понякога някоя жена се жени за един мъж, за да го отбие от кривия път на живота, но и тя попада в този път. Но знайте, че и женитбата не е произволен акт в живота. Точно определено е да се ожени ли човек, кога и за кого. Той може да не се ожени по това определение, но главата му ще има да пати. Защото всичко в света е подчинено на закони и онзи, който разбира и изпълнява тези закони, прогресира и се развива, животът му има смисъл. Който не ги разбира, живее без да държи сметка за закона на причините и следствията и за всички закони, по които функци-

онира животът. Затова и животът му е редица от несполуки и превратности.

Защото един от основните закони в живота е, че всяко нещо трябва да става в своето време, за да даде очаквания резултат. Така за женитба, за раждане и за всичко си има време. Гениите например, се раждат в известни, точно определени години, месеци, дни и часове, при известно специфично съчетание на звездите, планетите, месечината и слънцето. И светите се раждат при специфични съчетания на звездите. И Учителите в света се раждат при специфични съчетания на звездите.

В живота всяка една работа става при известно специфично съчетание на звездите. Всяка една звезда е център и израз на една сила. Разбрано в този смисъл, всички звезди ги има и в човека. Различните сили в човека са представители на различните звезди. От правилното съчетание на тези звезди се обуславя и човешкият живот. Онези, които се занимават със земеделие, знаят закона за правилното съчетание. Те знаят, че всяко растение си иска специфична почва, а всяка почва си има свои качества, които са обусловени от съчетанието на енергиите и елементите в нея. Всяка зона на земята си има свои качества. Тропическите страни дават едни плодове, умерените - други, а северните - трети. Ако вземем човека, тези закони съществуват и у него. Тропическият пояс на човека се намира при ушите. В този тропически пояс в човека се намират най-лошите работи, най-неорганизираните сили. Оттам произтичат всички убийства, войни и нещастия в човешкия живот. Да кажем, че даден човек има глава, която е елипсовидна, с дължина 19-21 см и широчина 16 см - този човек ще бъде кротък и миролюбив. Но ако широчината е 19-21 см, а дължината 16-17 см, този човек е склонен към престъпления. Това са данни и фак-

ти, а не теории и хипотези. Този човек е едно взривно вещество и ако една жена се ожени за мъж с такава глава, ще има да си папи. Има друг един кръг, който минава под брадата и включва лицето. Като се измери този кръг от челото до брадата, този диаметър на лицето съответства на дължината на мозъка. Някой път широчината на лицето съответства на широчината на главата, но някой път няма съответствие. Някой път главата е по-широка, а лицето е по-тясно. Някой път мозъкът е по-дълъг, някой път лицето е по-дълго. Общото заключение, което може да се извади е: всякога когато лицето е по-дълго отколкото дългия диаметър на мозъка, този човек харчи повече енергия, отколкото има и такива хора са склонни към неврастения. Има хора с обли лица, на които дългия диаметър на лицето е по-малък отколкото дългия диаметър на мозъка и казват, че са неврастеници - те са по-чувствителни отколкото трябва към външните влияния и затова са нещастни. Това са хора, които възприемат повече впечатления, отколкото могат да обработят и тогава се образува една депресия на чувствата - неразположени са духом, все им е криво и мъчно за нещо, без да знаят защо. Сега за всичко това има цяр в света. Щом сте неразположени духом, това показва, че у вас дългия диаметър е сплескан. Тогава ще намериш една глава, която има симетричен размер на този диаметър. Ако вашето лице е дълго, няма да търсите човек с лице по-дълго от вашето, защото съвсем ще за-газите, но ще намерите човек с кръгло лице или лице, което харчи по-малко, да е икономист. Кръглото лице икономисва енергията. По такъв начин ще стане обмяна на енергиите и двамата ще спечелите. Той ще се освободи от голямото напрежение, а вие ще придобиете от неговата енергия и ще харчите по-малко.

При сегашните условия, в които се намира човечеството са необходими учени, които да научат хората как да живеят. Науката трябва да се приложи опитно. Но това от един път няма да стане. Не мислете, че е лесно да се възпита един човек. Един учител, за да възпита своите ученици, най-първо трябва да разбира техния характер, трябва да ги обича. Защото Любовта е велика сила, с която може да се моделира човек. И когато казваме, че трябва да обичаме, имаме предвид закона, че като обича човек моделира себе си. Ако не обичате, ще останете един посредствен човек. Прогресът е възможен само при Любовта. Щом Любовта функционира, тогава можете да дойдете до Истината, Свободата, Знанието и Мъдростта. Без тази вътрешна Любов не може да направите една крачка напред, не може да направите промяна в себе си. И всякога, когато човек съжалява, че е любил, ще остане разочарован. С Любовта той ще забележи, че хората не умират, а само напускат Земята за известно време като екскурзанти и пак се връщат. Някои хора напускат Земята само за 45 години. Малките деца престояват в другия свят една година, по-възрастните - 2 години, още по-възрастните - 45 години. Възрастните и стари хора се връщат след 45 години. Някои се връщат след 250 години, а най-напредналите след 1500 години. Учителите в света се връщат след 2000 години. Не е въпрос да вярвате в това, но ви го изнасям като факти, за да изясня някои противоречия във вас. Защото вашите нещастия и противоречия са резултат на вашето невежество. Човек е роб на условията, защото няма знание и не разбира отношението, което съществува между принципите, законите, фактите, процесите и явленията. Принципите са вътре в нас, а условията са вън от нас. И условията се подчиняват на принципите, които са вътре в нас.

Бог е поставил свободата на човека в зависимост от самия него, а не в зависимост от условията. От нас зависи да бъдем свободни, а не от външните условия. Но за да господстваме над условията, необходимо е да познаваме законите, по които принципите действат и тогава ще разбираме явленията и процесите в живота си и ще имаме сполуката като резултат. Всички процеси и явления в човешкия живот са свързани с мислите, чувствата и постъпките, а външната обвивка на хармоничните мисли, чувства и постъпки е музиката. Вие не можете да мислите, чувствате и постъпвате правилно, ако не пеете, ако не сте музикално разположен. Вътре във вас трябва да има туй чувство, това разположение към музиката, а не да бъдете само външно музикални, то е вече специалност.

Музиката, понеже е хармония по същество, лекува всички болести и неразположения, ако е изпълнена по всички правила. За в бъдеще музиката ще бъде използвана като терапевтично и възпитателно средство. Музиката трябва да се приложи в живота. И на всички ви препоръчвам да се занимавате с музика. Мислете върху нея, понеже в Природата всичко е музика. Ако имате едно изтънчено ухо, такава музика бихте чули в Природата, каквато не сте сънували. В тези места, които някои наричат пустини, има такава музика, която само гениалният музикант може да схване. И във водопада, и в духането на вятъра, в растежа на растенията, в движенията на звездите - навсякъде има музика. Природата от единия край до другия е музика. Ако има нещо немусикално, то се дължи на атаквизма, който човечеството е внесъл в природата. Това са второстепенни причини и явления и хората вземат тези неща за природа. Например, в някой човек се заражда склонност към пиянство или да се бие, да се кара и пр. Това не е при-

рода. Това са наследствени качества, придобити от-
после и предадени по наследство. Човек първоначално
не е бил такъв. Всички тези отклонения са дошли, ко-
гато човек е престанал да пее.

Първите хора, които се появиха на Земята, бяха
много музикални. Първата раса, която в окултната
наука наричат полярна раса, е била много музикална
и най-хубавите неща по музика са останали от нея.
Хората на тази раса са предците на човечеството.
Това са светиите и гениите. Те всичко вършеха с му-
зика.

Когато едно явление е ритмично, в него има из-
вестна музика. Ако се спрете при един много солиден
мост, намерите основния му тон и почнете да пее-
те и свирите, той ще падне. Ако намерите основния
тон на една грешка и почнете да ѝ свирите, вие ще я
съборите и ще се появи една добродетел. Така че, пър-
вото нещо е да бъдете всички музикални. Който иска
да стане гений, светия и талантлив, трябва да поч-
не с музиката. Изучавайте Божествената музика,
която носи живот и всичко друго ще дойде да ви съ-
действа, ще имате реални придобивки в живота. С
музика в света всичко може да постигнете. Не раз-
бирайте музиката само като изкуство.

Музиката е път за вярата, за надеждата, за
Любовта и Мъдростта и път, по който ще работи-
те вътре в този свят. Аз ви пожелавам да бъдете му-
зикални и да обичате музиката, защото каквото по-
сеете, това ще пожънете.*

* Лунсва гата. /Бел. изд./

ПЪТЯТ НА ЧОВЕШКИЯ ВЪЗХОД

Човек е дошъл на земята да се учи. Ученето е един метод за избягване на ненужните страдания. Ученето ни се налага по необходимост, понеже, който не учи, не може да се освободи от страданията. А сега хората искат да живеят добър живот, всичко да им е наред, без да учат, без да мислят. Като говоря за ученето, не разбирам запаметяване - да напълниш главата си със знания, които да не знаеш как да използваш. Ние се учим само от онова, което сме преживели, което сме опитали. Само него считаме за знание, защото само то ще ни ползва. Сега понеже хората не обичат да учат, искат да имат богат баща, който да им остави голямо наследство, за да могат да живеят охолно, без да мислят, без да се учат. Но земята е едно учебно заведение и първата задача на човека е да се учи да мисли и да разбира законите на живота, да проучва всички условия и възможности, за да избегне ненужните страдания. И ако вие страдате, то е от вашето неразбиране на условията, при които живеете. На вас ви липсва знание за силите, елемен-

тите и законите, които обуславят проявата на вашия живот, затова си създавате ненужни страдания. Когато нашето съзнание се пробуди и схванем и разберем цялата обстановка, в която живеем, когато започнем да използваме условията разумно, животът ни ще добие друг облик.

После, когато става въпрос за знание и опитност, на нас не ни трябва една опитност, която не можем да използваме. Ние не трябва да бъдем само пътници, да обходим едно място и да го видим, но трябва да се ползваме от това място. Живота трябва да се разбира и да се ползваме от неговите блага. А сега хората като не разбират условията, при които живеят, като не искат да се учат, казват, че животът е лош. Но погледнато строго обективно и научно на въпроса, животът не е лош, но нашето непознаване на условията, при които живеем, ни създава всичкото нещастие, създава всичкото зло в живота ни. Тогава хората започват да разправят, че условията били лоши, че социалният строй не бил както трябва и пр. Съгласен съм, че условията при които сега живеят хората са лоши, че строежът не е такъв какъвто би трябвало да бъде, за да има свобода, блага и щастие за всички, но питам: къде е причината за всичко това? Ако причината беше извън нас, в обективните условия, то нашата работа е изгубена. Според мене причината за нашето нещастие е в самите нас, в нашето непознаване на условията, в които живеем.

Сега не искам да засягам социалния въпрос, понеже при днешното съзнание на хората социална правда не може да има. Днес всеки иска правда и свобода само за себе си. А каква социална правда е това, че хората избиват непрестанно милиарди животни? А взаимните войни и убийства? Докато съществува това

съзнание и тази култура у хората, никаква социална правда не може да има. Социалната правда е възможна само при любовта, когато човек разбере, че всички живи същества имат право на живот, че всички имат нужди като него и отгаде на всяко същество правото. Само при това съзнание, проникнато от Любовта, когато ти е мил и скъп живота на всички същества, може да се говори за социална правда.

Този социален строй не е създаден сега, но е резултат на далечни причини, които са действали в миналото, а ние носим сега последствията. Сега трябва да поставим в действие други причини, за да изменим днешния ред на нещата. Трябва да се запретнем всички да учим, да проучваме условията, силите и законите, при които животът ни се проявява. Така ще избегнем всички престъпления и нещастия, които ни сполетяват. Аз не осъждам хората за престъпленията. Аз изяснявам въпроса обективно. Ако имате една ос на кола, която е направена да издържа 500 килограма, а вие ѝ поставите 1500 килограма, много естествено е, че ще се счупи. Престъпленията на хората също се дължат на едно такова претоварване, напрежение, на което те не могат да издържат. А това показва, че хората не мислят. Тогава казвам, че единствената причина за престъпленията на хората е, че не са проводници на чистата мисъл. Всички болести в света произтичат от това, че хората не се хранят с чиста храна, а също и на нечистите мисли и желания, които хората държат в умовете и сърцата си. Затова е необходимо всички хора да учат какви мисли и желания да държат в умовете и сърцата си, с каква храна да се хранят, за да могат да се справят с всевъзможните слабости, които им носят само страдания.

Днес хората имат различни слабости. Едни имат слабост към жените, други към парите, трети към друго и т.н. При този, който има слабост към жените, слабостта е в малкия мозък. В малкия мозък на човека има два центъра, които ако ученият френолог бутне, ще знае има ли слабост към жените или не. За науката този въпрос е разрешен. Френолозите казват, че за да се избавят хората от тази слабост, не трябва да оставят много кръв в малкия мозък, където функционират чувствата. Кръвта трябва да се препраща в предната част на мозъка, където работи мисълта. Като мислите, вие препращате кръвта в предната част на мозъка и с това освобождавате задната част на мозъка от големите и силни напрежения, а с това се избавяте и от много нещастия.

Мисълта произвежда едно хармонично и непреривно движение и затова човек като мисли се свързва с мировата хармония.

Всичко в света се движи и всяко спиране и препятствие на първичните хармонични движения произвежда аномални състояния. Всяко спиране произвежда отклонение и нарушение на хармонията. Затова всички хора трябва да се учат да мислят, за да бъдат в хармония с Космичния живот, което пък обуславя техния прогрес и щастие, към което се стремят. Само когато човек почне да мисли, неговият мозък ще се организира по-добре. Тогава и тялото ще бъде по-добре организирано и по-устойчиво. Сега ние се стремим към съвършенство, а то подразбира да имаме едно тяло, мозък и сърце напълно организирани, така че престъпления да не са възможни.

Но при сегашните условия трябва да бъдем внимателни, защото престъпленията не произтичат от единичния живот на човека. Някой човек върши

престъпления, защото не може да не ги върши. Той е като мача на галечни причини, които го заставят. Човек не е едно изолирано съзнание, а е във връзка с по-висши съзнания. Нашето съзнание е проникнато и се обгръща от съзнанието на по-висшите от нас същества и така тази зависимост отива от иерархия в иерархия, докато стигнем до Бога, Който е едно съзнание, което прониква всички други съзнания и ги обединява, направлява и помага във всяко отношение. Той има предвид нуждите и интересите на всички съзнания и се стреми да ги задоволи. Престъпленията идват тогава, когато някое съзнание иска да задоволи своите нужди и стремежи извън Божественото съзнание. А то е невъзможно, защото Бог прониква всичко, няма нищо извън Него. Бог казва: От Мене искайте това, от което имате нужда и Аз ще ви задоволя. Но вместо да търсят своята прехрана от Бога, хората хващат животните и ги употребяват за храна. Засега най-естествената, най-чистата и най-здравословната храна са плодовете. Затова, ако хората искат чиста и здравословна храна, пълна с жизнена енергия, ще я добият от плодовете.

Казвам: хората тук, на Земята, са на училище и след като завършат училището ще бъдат пренесени на друго място. Тук вие трябва да изучите всички правила и закони на разумния живот, защото когато напуснете Земята ще ви поставят на подходящото за вас място. Знанието и учението, което имате, ще определят формата, която ще ви бъде дадена. Всички животни, които съществуват, това са разумни същества, чиято форма е определена в зависимост от тяхната степен на развитие, т.е. от знанието и познаването на законите на живота и условията, при които животът се проявява. Вашето съзнание

според степенята, на която се намира, определя формата, която ще имате.

Формата трябва да се измени, но тя е в зависимост от степенята на съзнанието и разбирането на законите, които функционират вътре в живота. Не е въпрос да отричаме нещата, нито да ги твърдим. Който отрича реалността е един първокласен глупак. А който твърди неща, които не съществуват, е още по-голям глупак. Не отричайте реалността и не твърдете това, което не е. Защо ще учиш хората на това, което го няма и защо ще отричаш това, което го има?

Сегашните хора отричат другия свят и Любовта. Но Любовта никога още не я е проверил. Любовта още не е опитана. Единственото благо, което хората търсят, това е любовта в света. И в злото, човек търси Любовта. Навсякъде човек търси Любовта. Но понеже искате да я подчините да ви служи, да прави това, което вие искате, а това е невъзможно, затова казвате, че няма любов. Нима това, че животните ви дават млякото си и растенията - плодовете си, не е резултат на Любовта? И така, Бог се проявява във цялото Битие. Никое същество няма да ви обича вечно, но в един момент може да ви обича. И вие можете да обичате целия свят в един момент. Ако направите едно добро на един човек, счита се, че сте го направили на всички, понеже всички хора са само органи на един организъм. Същият закон се проявява и при страданията. Ако едно същество страда, това страдание ще се разпредели на всички същества. Нашите страдания в известен смисъл ги опитват и напредналите същества. И те вземат участие, за да ги премахнат, защото засягат и тях макар и в по-малък размер. Всички те мислят, за да помогнат на

човечеството, като същевременно се стараят да научат и хората да мислят, защото само като мислят, ще се освободят от ненужните страдания и противоречия в живота, понеже мисълта е един творчески и организиращ принцип. Ако мисълта престане да функционира както трябва, човек почва да се изражда и да се връща към маймуните и животните. Защото мисълта е, която определя човека като човек. Престане ли да мисли, той вече се връща към животните. Но това става при изключителни условия.

Ако човек не мисли и не живее добре, ще се върне назад в своето развитие. Среден път няма - или ще се движи напред, а то става като мисли, или ще се движи назад - ще се върне към животинското царство. Ако върви напред, това е идеалът, към който се стреми. Ако се движи назад, това е едно връщане към всички минали форми и от това няма да получи никакво благо.

Мисълта е най-мощната творческа сила в Битието. Тя е един Божествен процес, който организира формите. Ако разбихте силата на мисълта, вие щяхте да бъдете по-внимателни в мислите, на които давате достъп във вашия мозък. Мисълта е един мощен космически процес, който се проявява чрез всички форми. Там където се явява пречка на пътя му, той разрушава формите. Затова всички, които не мислят, т.е. не дават ход на този творчески процес, са осъдени на разрушение и израждане.

Затова задачата на майките и бащите и на възпитанието въобще, е да научат децата да мислят. Защото животът изисква една права мисъл и разбиране на законите, по които самият живот се проявява. Всяка една форма си има закони, по които е създадена и трябва да ѝ се дават съответните

правила, които съществуват в природата. По-право, тези правила са вложени във всяка форма, но ние не трябва да препянтстваме на законите, по които тези правила се проявяват. С това препянтствие ние си създаваме всичкото нещастие. Някой пита как да постъпва с хората. Не препянтствай на естествените предразположения на тези хора. Когато хората се научат да мислят, те добиват една толерантност и са внимателни към импулсите и стремежите на другите. Ако не можете да съдействате на един човек в доброто, то не му препянтствайте. С това ще направите добро и на себе си и на другите. Защото тогава и другите няма да ти препянтстват. Затова, най-напред трябва да се научим да не си препянтстваме в живота. След това ще дойде второто положение - да си помагаме в живота и в проявата на нашите способности. Ако реша да ви покажа как да не живеете, това значи да ви покажа как трябва да живеете. Но за да ви покажа как трябва да живеете, трябва да ви дам един образец. И всички Учители, които са идвали в света, се отличават по това, че са дали образец. Христос се отличава по това, че даде всичките правила и методи, по които трябва да се живее, според степенята на която хората се намират. Той посочи пътя, по който ако вървят, могат да дойдат до освобождение от страданията и противоречията. Ако съвременният свят би тръгнал по пътя на Христа, 95% от всички мъчнотии щяха да изчезнат от народа и държавата, от семейството и от индивидуалния живот. Само по пътя на Любовта хората могат да влязат във връзка помежду си. За да си бъдат полезни те трябва да се интересуват едни от други. При сегашните условия, за да се разбират, хората са длъжни да изучават езика на разните народи, докато дойдат

до Божественния език - езика на Любовта. Тогава ще се разберем. Всички трябва да се заемете да изучавате езика на Любовта. Аз съм правил много опити с Любовта и съм намерил, че всяка услуга направена с Любов ще ни послужи да образуваме една връзка. Ако ви срещне един човек и му помогнете, ако сте готов да разделите с него богатата, които имате, ще образувате вече една естествена връзка. Христос казва: Обичай ближния си като себе си и раздели богатата си с него. Половината от богатата дай на ближния си, за да влезеш във връзка с него. Тогава гругият закон, който Христос изнася, гласи: Където са двама събрани в Мое име, там съм и Аз. А където е Бог, там всичко тръгва напред. Това е първият закон, който съвременните хора трябва да учат. Когато го научат, всички други положения в света ще се уредят по този начин. Навсякъде се иска Любов. Навсякъде Любовта трябва да влезе като фактор, понеже Любовта е, която приравнява съществата. Ако Любовта влезе като един фактор в съзнанието на хората, те ще се разберат и ще се приравнят. И хората ще опитват, опитват докато дойдат до закона на Любовта.

Но при днешното съзнание и при днешния организически строеж, Любовта не може да се приложи в своята пълнота. Изискват се други форми, които сега ги няма. Не е лесно да се възпитава един човек, или едно семейство, или цялото общество. Защото, за да възпитавааш хората по закона на Любовта, трябва да разбираш техните нужди. В едно общество трябва да се разбират нуждите на всички хора, за да може да се приложи Любовта. Не е лесна работа да се предаде знанието и да се образува връзка. И в религиозно отношение е мъчно да се предаде идеята за Бога. Идеята за Бога може да се предаде дотолкова,

доколкото се прилага. Не в какво вярвам, но онова, което прилагам и което излиза от мен, в това хората вярват. Те не знаят в какво вярвам и няма нужда да знаят. Хората вярват в един извор дотолкова, доколкото извира. Този извор има цена дотолкова, доколкото извира и според чистотата на водата. Ако престане да дава вода, той губи своята цена. А като увеличава водата си и подобрява качеството, той придобива по-голяма цена. Дотолкова, доколкото сме проводници на Божествената Любов, дотолкова и нашата се увеличава. Това значи да се учите. Това е основата, върху която можем да градим нашия живот.

Беседа от Учителя, държана на 30 март 1935г.

ВЪВ ВЕЛИКАТА ЛЮБОВ Е СПАСЕНИЕТО НА ЧОВЕКА

Съвременните писатели изобразяват живота в три форми - като трагедия, като драма и като комедия. Сега човешкият живот винаги завършва с трагедия. Но животът сам по себе си е драма. Третата форма е комедията, която аз определям като сянка на трагедията. В комедията например, човек се представя, че страда, че умира и пр., докато всъщност не е така. Това са трите форми, в които животът се проявява. Те не могат да се избегнат.

Има две течения писатели, които изобразяват трагедията. Едните ни представят, че със смъртта на героя на трагедията всичко се свършва, а другите искат да ни убедят, че за всяка трагедия има един загробен край на нещата. И двете твърдения може да са вероятни, а може и да са невероятни. Онзи, който има зрение, може да провери има ли светлина в света или не. Но онзи, който няма зрение, трябва да има други доказателства за съществуването на светлината. Също така и за съществуването на другия свят има едно специфично чувство и у когото е

развито, за него другият свят е така реален, както за човек със зрение светлината е реална. А който няма развито това чувство, той трябва да търси други доказателства. За мене онзи свят е така реален, както светлината за всеки от вас. Така както на вас няма нужда да ви се доказва, че съществува слънце, така също и аз не се нуждая от доказателство за онзи свят. Даже и най-малките същества, които нямат понятие за слънцето, съзнават неговото съществуване, понеже от него се подкрепя техният живот. Каквото и да мислим ние за другия свят, за Бога, за природата, все пак съзнаваме, че има нещо, което крепи живота ни. Не знаем какво е, можем да му дадем различни имена и форми, можем да го доказваме и отричаме, но все пак съзнаваме, че има една основа, върху която е изграден нашият живот.

Нашите понятия за реалността, нашето отричане и доказване нито придават, нито отнемат нещо от реалността. Нашите доказвания и отричания имат отношение само към нас. Какво печели или губи Бог от това дали Го признаваме или Го отричаме? От това ние печелим или губим.

Ако разгледаме въпроса научно обективно, мъчно може да се обясни какво е психическото състояние на един човек, който вярва в Бога и какво е психическото състояние на човека, който не вярва в Бога.

Никой не може да даде един конкретен образ какво нещо е да вярваш в Бога, или какво нещо е да не вярваш в Бога. Сега младежите вярват в любовта, а старите не вярват в любовта. От мое гледище и двете страни са прави. Любовта е като храна за човека. Старите като казват, че са против любовта, аз подразбирам, че те са се нахранили, опитали са любовта, а младите сега я опитват, те тепърва има да ядат.

Някой път хората се опитват да подкупят някого, за да ги обича. По-глупаво нещо от това няма.

Бъдете уверени, че онзи, който ви обича, ако речете да го подкупите, ще изгуби любовта, която има към вас. Ако един човек ви обича, той ви обича за нещо ценно във вас, той ви обича безкористно и ако речете да му се отплатите, той ще изгуби любовта си към вас. Това не значи да не оценяваме любовта на другите, но ако им правим услуга, то да бъде не за това, че те ни обичат, но защото така трябва да бъде. Човек, който има любовта, няма нужда от никаква услуга. Мислите ли, че онзи човек, който обича, е сиромас? За да обичате един човек, той трябва да съдържа нещо ценно в себе си. Може наглед да е прост, неук, беден, но има нещо, за което вие го обичате. Човекът когото обичате в даден случай, е една ценност вътре във вашия ум. Но това е една ценност, която нито можеш да купиш, нито да продадеш. Тя е свободна както свободата; идва и си заминава свободно, като ни остава само своето благословение. Тя на гости не остава и никъде услуга не прави. Тя прави услуга от самосебе си, без да я задължаваш, но речеш ли да я задължаваш, тя услуга по задължение не прави. Щом искаш от любовта, тя си заминава. Щом почнете да мислите, дали някой ви обича или не, вие вече изгубвате половината от любовта. А като почнете много да философствате в любовта, цялата ще я изгубите. Вие от ваше гледище се интересувате дали ви обичат или не. За да ви избавя от това изкушение да се съмнявате дали ви обичат или не, ще ви дам белезите, по които да познаете дали ви обичат или не. Първият признак, че момата са я обикнали е, че става хубава. Щом е грозничка, да знае, че никой не я обича. Щом почнете да ставате красива, обикнал ви е някой. Може да го знаете кой е, може да не го знаете, все едно. Вторият признак, че момата е обикната, е че тя става подвижна, пъргава, самостоятелна. Тя вече има свое мнение за нещата и не иска да се подчинява на когото и да е,

става особен човек. Третият признак, че ви обичат е, че ако човек е кисел, груб, невъзпитан, като го обикнат става много мек и внимателен, става като най-хубав ароматичен плод. Следователно, ако не сте красив, ако не сте подвижен и не мислите, ако не сте мек и внимателен, значи не ви обичат. Щом имате тези три неща, значи има някой, който ви обича. Кой е той, то е друг въпрос. Това са външните признаци на любовта. Всички хора с любов са красиви. Когато човек обича и когато го обичат, винаги става красив. Само че когато обичате, ще станете красив по един начин, а когато ви обичат, ще станете красив по друг начин. Когато обичате, ще бъдете мъж, а когато ви обичат, ще бъдете жена. Когато обичате, ще развивате своя ум, а когато ви обичат, ще развивате своето сърце.

Така се говори реално и философски върху любовта. Тъй както днес писателите описват любовта, това не отговаря на реалността. Например описват, че героят или героинята припаднали от любов. Може да припадне човек по много причини, но да припадне от любов, това не може. Припадането е едно болезнено състояние. Човекът на любовта никога не припада. Онзи, който люби, той и в смъртта не вярва. Той вярва в общия живот, че животът е целокупен, че всичко в Битието живее. Той знае, че формите може да се изменят, но животът е безсмъртен. Онзи, който обича има едно вътрешно чувство, което му подсказва, че животът е безсмъртен. Онзи, който има любов, чувства живота на всички същества като свой и е свързан със същества не само от нашия триизмерен свят, но чувства връзката си и със същества от по-висшите светове. Ще кажете: докажи ни, че съществуват тези светове. Човек, който обича, няма нужда от доказателство. Но с развитието на човешкото съзнание, с оформянето и

развитието на нови чувства и способности в човека, с напредъка на психиката, тези светове постепенно ще се разкрият за хората. Науката и днес има много данни и факти, които ни заставят по обективен път да приемем съществуването на другите светове. Сега например, учените са изнамерили един електроскоп, с който може да се види една милионна част от милиметъра, докато досега с обикновените микроскопи можеше да се види едва една двехилядна от милиметъра. С електроскопа се разкрива един непознат досега свят. За бъдеще ще се направят още по-големи открития и хората незабелязано ще открият един по-фин свят от нашия. Те незабелязано ще навлязат в другия свят, защото няма механическа преграда, която да отделя двата свята. Тази граница е в нашето съзнание, в нашите сетива. Още преди войната през 1914 година един английски учен беше открил една течност, през която като се гледа, може да се види двойника на човека, не астралния му двойник, а етерния му двойник, който излиза около един пръст извън физическото тяло. Той си правеше известни диагнози чрез този двойник. Беше открил, че състоянието на двойника е в зависимост от състоянието на човека. Когато човек е здрав, цветът и състоянието на двойника са едни, а когато човек е болен - цветът и състоянието му са други. По този цвят и състояние той прави заключенията за здравословното състояние на човека. Тъй че, в нашия век не е въпрос за отричане на нещата или за приемане на вяра, защото всичко може да се обоснове строго научно. Ако погледна въпроса от друга страна, това което в даден случай не съществува за теб, за други съществува. Това е въпрос на съзнанието. Нима човек съществува за мравката? Нима човек съществува за дребните организми? Макар че за тях човекът не съществува, все пак той си съществува и не само то-

ва, но и ограничава тяхното съществуване. Също и ние, дали отричаме или не един свят по-висш от нашия, но съзнанието на тези същества ни ограничава. Тяхното ограничение се изразява в две направления - външно, чрез обективните природни закони, явления и процеси и вътрешно, чрез регулиране на нашите психически състояния посредством своята мисъл. На кого не е известен психическият факт на вътрешната борба, когато трябва да предприеме нещо? Откъде произтича тази борба? Самата борба показва, че човек не е господар на положението и за да извърши една или друга постъпка, той е подтикнат от чужда воля. Някой казва: аз съм независим, мога да направя всичко сам. Това е спорен въпрос. Човек сам в света нищо не може да направи. Човек не е фактор и в любовта. Аз отричам, че любовта произтича от човешката воля. Тя е акт на божественото в човека. Когато някой се запали от любовта, това е Бог, Който действа в живота. И в света, и в живота, навсякъде любовта се дължи на Божественото. Бог е, Който твори и дава импулс за работа на всички същества. Някой казва: аз няма да го обичам. Най-първо любовта не зависи от вас. Тя не произтича от вас. Това е една привилегия, че се проявява чрез вас. Ако обичате, радвайте се, че божественото се е проявило чрез вас. Вие сте едно стъкло, през което минава светлината. Благодарете, че сте станали проводник на Божественото. Като мине светлината през вас, ще се ползвате и вие и вашите ближни.

• Любовта, това е великата реалност в света. Всичките ни скърби произтичат от факта, че ние се намираме в положение, в което не можем да имаме любовта. Някой човек си въобразява, че никой не го обича. Там е трагедията на живота. Понякога човек като се влюби, става малко разсеян, но това се дължи на факта, че е поставил предмета на своята любов

много близо до очите си и мисли само за него.

Сега младите като се влюбят се питат: Ще ме обичаш ли постоянно? Другият отговаря: Ще те обичам до гроб? Според мен, щом една любов е до гроб, тя е още слаба любов. Любовта, която минава зад гроба, това е любов. Бракът е една търговска сделка, а любовта е един божествен процес, който е общ за цялата природа. Той е един неприривен процес в цялото Космично Битие. Бракът е едно явление, един процес между хората. Ако един ангел реши да се ожени като човек, ще го изгонят от небето. Той нищо не разбира и не знае за земния брак. Няма опитност човекът, затова не знае. Защото и ангелите са хора, но те са много разумни, разбират дълбоките закони на Битието и имат грамадна сила. Един ангел може да си построи аероплан с 25 милиона крила. Може да си построи аероплан, с който да хвърчи по-бързо от светлината. Той може да премине пространството между звездите за кратко време. Но и ангелите са на степени. Всички не са еднакво интелигентни, всички не са на еднаква степен на развитие. Такива степени има и между хората. Другият свят, в който живеят ангелите, е бъдещето, което очаква съвременните хора. Да не ви е страх от него, защото настоящият наш свят е един идеал за по-нисшите създания. Те трябва да дойдат в тази форма, в която ние живеем, защото всяка една форма, която се създава, ни отваря една врата, за да влезем в един нов свят.

Кое е онова, което определя човека като човек? Мисълта е, която определя човека. Единственото същество на Земята, което мисли, е човека. Чрез мисълта си човек се ограничава и пак само чрез мисълта може да се освободи от всички несгоди и противоречия. Това освобождаване няма да стане в един ден или в една година, но само ако човек посвети

един живот на проучване и прилагане на законите на живота и мисълта, той може да се освободи. Всеки носи в себе си условията за своята свобода и всички хора, ако разбират този закон и се съединят колективно, всичко могат да направят. А сега хората седят на Земята и се молят на Бога да ги освободи. А робството, в което хората живеят, е резултат на неразбиране законите на живота и мисълта. То е резултат на една крива философия. Например със своята крива философия хората отричат любовта. Тогава кое е онова, което имат за идеал в живота си?

Ще кажете: Трябва да имаме морал. Моралът, това е знанието на човека, а знанието произтича от един съвсем друг източник. Един човек, който има знание, трябва да бъде силен. Който е слаб, знание не може да има. Който се страхува от страданията, знание не може да има. Страданието е негативната страна на живота. За да се предпазим от неблагоприятните условия в живота, трябва да имаме знание. А онова, което може да продължи живота, е любовта. Нея трябва да разбирате. Всеки от вас може да направи поне най-малкия опит с любовта. Когато имате някое мрачно състояние, съсредоточете ума си - има си правила за това - и онзи мрак, който имате в себе си, ще почне постепенно да намалява като на зазоряване. Отрицателните мисли постепенно ще се оттеглят, вашето небе ще почне да се прояснява, ще забележите на вашия хоризонт да изгрява едно вътрешно слънце и ще усетите една вътрешна радост. Но ако в даден момент се усъмните, във вашето съзнание ще настане пак една тъмнина и ще изгубите вътрешния си мир, ще изгубите връзката си с реалността, ще изгубите опората в живота. Сега хората като са изгубили опората си в реалността, приемат парите като реалност и опора в живота си. Представете си, че

един човек е парализиран и не може да яде, нищо не може да прави. Ако му дадете един милион английски лири, ще му помогнат ли? Реални ли са те за него? Имате друг случай - болен, парализиран момък не може да стане, но му казват, че иде неговата възлюбена. Той веднага става. Значи, в този случай любовта е реална за него. Това, което в даден случай може да превърне едно твое състояние и да те освободи от ограниченията, е реалното в живота. А всичко друго - пари, знание, сила - това са условия. Реалното в света е, което дава нещо на човека. Това е любовта, за която не трябва да разгласявате. Тази любов не обича да се говори за нея, тя обича малко да се говори за нея. После, онзи човек, който е запален с любовта, неговият поглед вече е друг, не като на обикновените хора. Аз не съм виждал по-красиво нещо от очите на човека, който обича. Те са като ясно небе, украсено с хиляди звезди. Като дойде любовта в човека, той усеща като че ли цялата вселена е в него. Той вече възприема и слуша любовта на всички същества, чувства, че тяхната любов и неговата е едно и също нещо: Той чува гласа и на ангелите, и на светиите, и на всички същества. Тогава като се вгълби в себе си, ще намери дълбокия смисъл на живота. От любовта и смъртта се страхува.

Всеки един човек преди всичко трябва да се освободи от всички временни заблуждения в себе си, а не отвън. Не е въпрос човек да се откаже от богатството при днешните условия и строй, защото богатството е една възможност да стане човек проводник на великата Любов в света, да помага на ближните си и със знанието си, и със силата си, и с доброто, и с всичко каквото има. Той трябва да бъде проводник, за да бъде полезен на ближните си. Вие сега чакате да ви обичат. Хубаво е, не е лошо. Няма по-хубаво нещо от това да ви обичат и няма по-хубаво нещо от това да обичаш.

Това са най-хубавите и най-добрите неща - да те обичат и да обичаш, да оценяваш, когато те обичат

и да си оценяван, когато ти обичаш, без ти да го искаш. Онзи, който те обича, да цени твоята любов и ти да цениш любовта на онзи, който те обича. Онзи, който те обича, няма да ти пише любовни писма. Онзи, който те обича, ще ти говори, но ти няма да го виждаш. Ще кажете, как така? Да ви изясня въпроса по-конкретно. Представете си, че 100 момичета се влюбят в един момък. Откъде ще знае той коя го обича? Идва една при него и той казва - тази е. Доиде втора, трета, той пак казва - тази е. Всичките сто момичета се изреждат и той все казва - тази е, и не може да познае коя е онази, която го обича. Какво представляват всичките тези момичета? Всичките момичета представляват една мома. Тази идея е непонятна за вашия ум. Стоте момичета ще станат един ден като една мома. Като говоря за истинската любов, за любовта на сродните души, разбирам, че ще дойде една колективна душа и тогава всички, които от памтивека са ви любили, ще влязат в тази душа и ще станат едно колективно цяло с нея. И ти, който си обичан от всичките тези души, също така ще станеш едно колективно цяло.

Хиляди души събрани на едно място, ще бъдат като един голям извор. Любовта е един голям извор, който съединява в себе си усилията на милиони същества.

Малката любов е заради нас. Тя внася утеха, а голямата любов внася живот в човека. Тя осмисля всичко в него и той става радостен и весел. Когато човек обича с великата Любов, в това е неговото щастие. Щастие е възможно само при великата Любов, в която хиляди и милиони души едновременно се проявяват чрез едно тяло, като един човек. Когато обичате с тази Любов и когато ви обичат с великата Любов, трябва да знаете, че това са милиони души, които се проявяват чрез едно тяло. Това е Любовта на Битието. Това е драмата на живота. Аз бих желал хората така да се обичат.

Беседа от Учителя, държана на 7 април 1935 г.

ПЪРВИТЕ СТЬПКИ В ПЪТЯ НА ЧОВЕШКИЯ ВЪЗХОД

„Ако не ядете плътта ми
и не пиете кръвта ми,
нямате живот в себе си.“

Ев. Йоана 6;53

Всички живи същества ядът и които ядът правилно, са здрави и красиви. Ако разберем мисълта на Христа „ако не ядете плътта Ми“ буквално, тя няма смисъл. Яде се това, което стои зад плътта, това, което е скрито в плътта. Това е онази жизнена енергия, която е истинската храна. Христос именно нея погразбира. Който не приема тази жизнена енергия, той не може да има живот в себе си.

Във физическия свят, за да яде правилно човек, трябва мозъчната и симпатичната му система да бъдат добре устроени, да се намират в хармония, да не си противодействат. В окултен смисъл яденето не е само един механически процес, но едно вътрешно съгласуване на енергиите. Или казано на друг език, трябва да имаме любов към хората. Щом нямате любов, щом не обичате храната, не я яжте, защото

тази храна носи най-голямата отрова. Това е един проблем, който учените в бъдеще ще докажат по опитен път. Отровата разрушава организма и препятства на творческия процес да организира формите.

Сега хората, когато ще правят една къща, събарят старата. Но изкуство е да не събаряш старото, а да изградиш новото. Аз ще се постарая без да събарям, да градя.

Съвременните хора говорят за достойнство. Но в какво седи човешкото достойнство? Достойнството на човека седи най-първо в неговата права мисъл, в неговата честност и доброта. Това са трите основни качества, които отличават човека. Има и други, но засега тези изпъкват. Всеки човек, който руши вашето добро, той не може да бъде добър човек за вас. Всеки човек, който руши вашата честност, не е добър за вас, който ограничава вашата права мисъл, не е добър човек за вас. Това може да го имате като максима за себе си. Защото при днешното състояние на развитието, в света няма един общ морал, който да е еднакъв за всички, така както го разбират хората. Има един морал, който е специфичен за всяко едно същество. Ако едно учение, ако един морал съгражда човешкия организъм и човешките мисли и чувства, той е прав. Ако не съгражда, а руши човешкия организъм и човешките чувства и мисли, това учение не е право. В съграждането на мислите има три степени - да се създаде правилно формата на мисълта, да се създаде съдържанието на тази мисъл и да се създаде смисъла на тази мисъл, нейното бъдеще и значение, онова, което може да извърши тази мисъл. Защото всяка мисъл, която приемаме или изпращаме, има пряко отношение към нашия живот. Не считайте, че вашият живот е отделен от живота на другите. Вашият живот е една капка от общия живот. Тази

канка, когато и да е, ще се върне в общия живот. Не считайте, че като се върнете в Общото, ще изгубите вашето съзнание, както мислят някои. Не само, че няма да го изгубите, но ще предадете нещо на вашето съзнание.

Много е трудно на хората със своето лично съзнание да разберат безличния космически живот, който оживява всички форми и ги ръководи в техния път. Например, от нашето лично гледище, ще се натъкнем на противоречие, ако допуснем, че растенията мислят по-правилно от нас. Фактът, че те са готови да се пожертват за благо на другите, ни показва, че те мислят по-правилно от хората. Но тази мисъл не е плод на тяхното лично съзнание, а е космична мисъл, която ги ръководи. Като изразители на тази космична мисъл, те казват - ако не ни ядете, няма да имате живот в себе си. И животът на човека трябва да започне от морала на плодните дървета - да бъдем готови да се жертваме за другите. Каквито качества има в плодовете, да ги има и в хората. По-добро от това няма. Като употребяваме плодовете за храна, постепенно ние придобиваме техните качества. Трябва да имате морала на черешите - да бъдете червенички и сладички, да бъдете подобни на ябълките, крушите, сливите и пр. А всеки един морал извън онова, което е в природата, не е никакъв морал. Всички хора сега говорят за морал и право, а живеят в безправие. В съвременната култура очевидно има право, но в същност хората живеят в безправие. А безправие, в което живеят хората, деформира техните тела и лица, затова те изгубват красотата си.

Красотата в света е израз на правата мисъл, на честността и на доброто. Докато човек има една права мисъл, той е красив. Човешкото лице и тяло са построени върху една органическа геометрия, коя-

то е израз на правата мисъл. Трябва да се изучава тази жива геометрия, за да се доберем до живото знание, да познаем нормалния, здравия човек. А сега хората изучават болезнените състояния и признаци в организма и искат да гойдат до познанието на човека. С изучаването на патологичните състояния нищо не може да се допринесе. Патологията не е наука. Според мен и медицината не е наука, и криминологията не е наука, и карикатурата не е никакво изкуство, и актьорството не е изкуство. Кой от вас не е актьор вкъщи? Всеки човек играе една роля в света или по-право казано - заема една служба в света. Най-първо, трябва да вземеш службата на един човек, който има права мисъл - да знаеш в даден момент, че това направление, в което мислиш, е право. Не се спирай само върху една посока. Може да вземеш каквато и да е посока, важно е твоята мисъл да е права, а болезненото състояние е отклонение от правата мисъл. Например, в геологията има патологични състояния на земята. Пречупването на пластове е патология. Трябва да се възстанови първоначалният строеж на Земята и да се открият какви са били причините, за да се огънат тези пластове. Защото природата не е създала тези пластове нагънати, а други причини впоследствие ги огънаха. Било е време, когато на Земята не е имало никакви пречупени пластове и по кората ѝ не е имало никакви планини. Повърхността на Земята е била като гладка топка и на нея са живяли най-разумните хора в света. Ще попитате, кои са причините, които са заставили тези разумни същества да напуснат своята Земя и къде са отишли те. Тези същества един ден станали недоволни от Земята. Защо? По единствената причина, че дошло едно същество от друго място и направило една малка бразда на Земята. Оттам нататък като видяли тази бразда, всички я напус-

нали. Тогава новодошлите същества почнали да правят още бразди, докато дошли и други същества, които съвсем огънали Земята. Тези, които са огънали Земята, не са били прости хора. Вътре в нас има нещо останало от това велико минало. Малкото дете, когато се роди без никакви бръчки, представлява първоначалното състояние на Земята. Гледаш го гладко, хубаво като месечинка, без никакви бръчки. Но дойде едно време, когато започват да се явяват бразди. Когато челото се набръчка казват, че човек е станал много умен. Първоначално човекът не е бил като днешния човек. Сегашният човек е само подобие на първоначалния. Първоначалният човек е бил така пластичен, че като го срещнеш един път в една форма, втори път няма да го видиш в същата форма, ще го видиш съвсем изменен. Сегашният е крайно непластичен и си стои в една и съща форма. Съвременният човек трябва да работи, за да придобие по-голяма пластичност. Защото, колкото по-пластичен е, толкова по-добър проводник на живота ще бъде, ще живее повече и ще има по-големи придобивки. Но за да успява в живота, човек трябва да работи с най-силните си способности, като постепенно развива и другите. За да развивате способностите си, никога не влагайте в себе си каквато и да е отрицателна мисъл. Те ще дойдат. Аз не говоря за онова, което ще дойде до вашия ум. Мислите са като прелетни птици и като мухи, те ще си хвърчат около вас, но не ги оставяйте да свият гнездо на вашата глава. Не оставяйте една отрицателна мисъл да се засели във вашия ум. Изхвърлете я. Дръжте всички отрицателни мисли вън от ума си, защото те носят една проказа и за ума, и за тялото. Дръжте в ума си положителните идеи, защото те имат динамическа и творческа мощ и ще ви свържат с разумните същества в Космоса, които ще бъдат една благоприятна

среда за вас. Тя ще ви помогне да се повдигнете по-високо във вашето развитие. Възвишените мисли и благородни чувства са жива храна, с която трябва да се храним.

В яденето се образува една вътрешна връзка. Не може да се образува една нормална връзка между две същества, ако няма взаимна обмяна между тях. Обмяната е вече живата храна, за която говори Христос. Ако не можете да възприемете мисълта на онзи, който обичате, ако не можете да възприемете неговите чувства и да ги асимилирате, ако той не може да възприеме вашите мисли и чувства, вие двамата не можете да направите връзка.

Най-първо Христос казва: „Ако не ядете плътта ми, няма да имате живот в себе си.“ И после: „Както Отец ми ме възлюби и както аз се храня от Любовта на Отца, и аз искам да стана за вас една храна, за да влезете и вие във връзка с Бога.“ Когато започнем да живеем като Христа и ние ще бъдем една храна за другите.

Искам да ви наведа на закона: Не може да образувате една връзка, да създадете една гружба, ако мисълта на онзи когото обичате, не е храна за вас и ако неговите чувства не са храна за вас. Когато Христос казва „ако не ядете плътта ми“, подразбира, че чрез яденето ще възприемем Неговата Любов. Само когато възприемем Неговото Слово, ще опитаме Неговата Любов. Ако възприемем Неговото Учение и го приложим, ще имаме огромни резултати върху целия си живот. Любовта е първичната мярка, с която се мерят всички неща. В основата на всички стремежи вътре в цялата природа е Любовта. Ако не обичате, не можете да бъдете справедливи. Жертвата, която правите за някого, се дължи на Любовта. Друг е въпросът дали жертвата е права или не - важното е, че побудителната причина е Любовта. Под-

държат едни идеи - и това е Любов. Любовта е основата на цялото Битие. Но не любовта както вие я разбирате. С любовта, върху която е съграден съвременния свят, не се занимавам. От нея имаме вече последствията - съвременните отношения и съвременния ред и порядък. Ако искате да продължавате тази любов, ще имате същите досегашни резултати. Когато говоря за любовта, аз излизам от едно ново становище, което ще създаде новите форми и отношения. За великата Любов в света човек трябва да бъде готов да направи всички жертви. Но за да направи това, той трябва да се освободи от един вътрешен страх, който сега хората имат. Много хора имат хубави стремежи, но този вътрешен страх ги спъва в техните проявления. Когато дойде момент да се говори Истината, човек трябва да бъде свободен от всякакъв страх, трябва да бъде справедлив и безпристрастен. Най-първо човек трябва да бъде справедлив към себе си, защото докато не е справедлив към себе си, не може да бъде справедлив и към другите. Когато великата Любов проникне в човешкото съзнание, той трябва да бъде готов да направи за другите това, което е готов да направи за себе си. Ако хората са готови да направят за другите това, което са готови да направят за себе си, светът ще се оправи. Това е новият морал в света. Да си готов да направиш за другите това, което правиш за себе си. Ако не мислите и не постъпвате така, Бог не може да дойде във вас. Сега хората търсят Бога вън от себе си, в пространството. Много ще има да го търсят. Но когато Го намерят в себе си, ще Го намерят и в света. Бог се проявява и чрез вярващите, и чрез неверниците. Ако Бог пошушне на един човек, който не вярва в Бога, да помогне на някого и той помогне, без да знае откъде идва тази подбуда, този човек служи на живия Бог, Който е основата на неговото Битие.

Понякога Бог пошушва на човек, който вярва, да помогне на някой нуждаещ се, но той казва: нямам време, отивам да се помоля на Бога. Някой път безверниците вършат по-добре волята Божия от вярващите. Безверника, понеже не е зает като вярващия с молитви, използва времето си да помага на другите, да изпълнява волята Божия. Кое е по-хубаво - да вършим волята Божия или да казваме на Господа „Господи, аз много те обичам“ и да не изпълняваме волята Му?

Сега аз определям степени в отношенията на хората към Бога - да вярват в Бога, да обичат Бога и да служат на Бога. Да вярваме в Бога е добро нещо, да го обичаме е по-добро от това да вярваме, а да служим на Бога е по-добро от това да Го обичаме и да вярваме. Трите заедно, това е целокупността на нещата. Ако вярвате, влезте в пътя на обичта. Ако обичате, влезте в пътя на служенето. Така ще се образува един вътрешен кръг от трите, те ще образуват едно вътрешно единство, което ще ви осигури всички сполуки в живота. И ако човек иска да има сполуки в живота си, трябва да бъде човек на вярата, на обичта и на служенето.

Ако едно учение не се възприеме и приложи, то е безсмислено. Сега хората искат да оправят съвременния строй. За да се оправя сегашният строй, според моите изчисления ще трябва още 1000 години, и то за да стане микроскопическо подобрене. За да станат две подобрения в човечеството трябва да минат 2000 години. За да се добият три подобрения, са необходими 3000 години отсега. За да придобият хората истинската вяра, трябва им още 1000 години. Това е първото подобрене в света. За да придобият истинската Любов, трябва им 2000 години - това е второто подобрене. И за да се научат да служат на Бога,

трябват им още 3000 години - това е третото подобрене.

Това е по отношение на цялото човечество. А когато дойде до всеки човек поотделно, този срок се съкращава различно за различните хора. За вас индивидуално казвам, че 10 години са ви достатъчни, за да придобиете истинската вяра. Още други 10 години - за да придобиете истинската любов - значи за 20 години. И още 10 години - за 30 години, ще се научите да служите на Бога. Значи, след 30 години ще имате това, което искате.

Понеже хората са изгубили тези три пътеки към Бога, затова животът, мислите и чувствата им са пълни с противоречия. Тези противоречия и дисхармонията деформират организма и състаряват човека.

Ако човек може да хармонира своите мисли, чувства и постъпки, той може да се подмлади.

Задачата на човека е да изучава това изкуство да хармонира силите в себе си и да влезе в хармония с Космоса, откъдето му идват всички блага. Земята, както и всички слънчеви системи, това са велики учебни заведения, в които трябва да се учим на вярата, на любовта и на служенето. Но тези три не трябва да се предшестват от правата мисъл. По всички слънца и системи живеят хора, макар и не със същата организация като нашата и не при същите условия. Например, има микроби, които издържат температура над 2000 градуса без да умират. А самия живот нищо не може да го разруши. Първичната материя, като носителка на безсмъртния живот, даже и при 45 милиона градуса не може да се разруши. Първичните форми, създадени от тази материя, са безсмъртни и неразрушими. Сегашните форми, които имаме, са смъртни и преходни, понеже са направени от една неорганизирана в себе си материя. Но има

обвивки, форми, които никакъв огън, нищо не може да разруши, нищо не може да проникне през тях.

Студът и топлината са две полярни сили, от чието взаимодействие се образуват формите. Студът ни носи едно благо, топлината - друго благо. При студа гниене не става. При топлината има живот, но има и гниене. При студа животът много бавно се развива, но няма никакво гниене. Повечето болести и противоречия в живота на съвременното човечество се дължат на излишната топлина, която хората имат. Затова трябва да се намали топлината, за да се дойде до нормалното състояние на живота. Човек трябва да знае да регулира топлината и студа в себе си, защото в това регулиране стои творческият процес на живота. Нормалната топлина на тялото засега е 37 градуса. Щом стане повече, зараждат се болезнени състояния в тялото и чувствата. Когато организмът не може да издържи на голямата топлина, човек умира. Много хора можем да спасим, като намалим топлината им. Другояче казано: трябва да се измени психическото състояние на човека, трябва да се измени посоката на неговата мисъл, за да се намали и органическата топлина. Защото органическите процеси са обусловени от психическите. Сегашните хора умират по единствената причина, че всичките им чувства и способности не функционират равномерно и вследствие на това става неравномерно разпределение на топлината, което внася аномалност в органическия живот. Ако всички способности функционират равномерно и енергиите се разпределят хармонично по целия мозък, болезнените състояния ще се избегнат. Това са новите данни, които се внасят в науката. Ако всички чувства и способности функционират равномерно и хармонично,

човек ще може да живее и над 120 години. Ако един болен може да въведе равновесие в мислите и чувствата си, веднага ще оздравее.

Христос казва „ако не ядете плътта ми“, което значи, ако не възприемете моята Любов и живот, няма да имате живот в себе си. Когато хората имат криви възгледи за живота, той ще бъде нещастен и пълен с противоречия.

Досега цялото човечество е слизало, инволюирало е, както се казва на научен език. Но пътят на слизането е завършен и човечеството поема вече възходящия път на своето развитие, започва да еволюира. Това е новата религия, новото учение, което ние възвестяваме - възхода на човешкото развитие, връщането на човека към неговото първоначално състояние. Това е новия живот.

Досега е било лошото в живота. И ако някой път ви се случи нещо лошо в живота, считайте, че е от миналото. А в бъдеще ви очаква само хубаво. Очаква ви едно велико бъдеще, затова не се обезсърчавайте.

Сега ви пожелавам да забравите вашето минало и да живеете във възхода на вашия живот. Вашият възход е подобрението на вашата съдба. Вие сте в едно училище и вашите Учители искат да учите. Затова ще се стегнете да учите. Това ще оправя вашата съдба. Няма да мислите, че сте стар. Главата ви трябва да бъде стара да мислите, а тялото ви трябва да бъде младо - да работите. Тогава ще имате вяра в Бога, ще обичате Бога и ще вършите волята Божия. Това са първите стъпки в пътя на новата култура, първите стъпки към новото човечество, първите стъпки на човешкия възход, първите стъпки на новото разбиране, първите стъпки на сближението на народите. Трябва всеки народ да вярва в другите народи, да ги обича и всеки народ да служи на другите народи.

Ако се поставят тези правила в индивидуалния, семейния и обществения живот, ако се приложат в международните отношения и се образува взаимно доверие и обич между народите и те са готови да направят за другите това, което правят за себе си, животът им във всички направления ще се изправи и уреди. Това са първите стъпки в пътя на човешкия възход. Пожелавам ви всички да тръгнете в него, защото само в него ще придобиете всичко, към което се стремите.

Беседа от Учителя, държана на 21 април 1935 г.

ИЗЯВЯВАНЕТО НА ХРИСТА В ЧОВЕШКАТА ДУША

Цялото Битие е едно изявление на Бога. В света се изявява доброто, Любовта, Мъдростта, Истината и всичко онова, което е възвишено и чисто. Отрицателните неща в живота са второстепенни. Когато се очаква да се яви нещо в природата, има едно непрекъснато очакване. Всички с радост очакват пролетта, след това лятото, есента и най-после зимата. Очакването подразбира винаги една радост в душата. Когато човек очаква да разбере истината и да направи добро, това очакване има смисъл.

Сега аз ще ви говоря за неща, които отдавна сте ги знаели и сте ги забравили и само от време навреме си спомняте за тях и ги сънувате понякога.

Съвременните хора се намират на кръстопът в живота си. Всички имат високи идеали, всеки иска да постигне нещо възвишено, но всички си пречат едни на други в проявлението на възвишеното и благородното. Всеки иска да бъде пръв, и с това спъва и себе си, и другите. Дайте път на хората да проявят божественото в себе си и не се страхувайте, че не сте

първ. За да бъде човек първ, трябва да носи на гърба си товара на целия свят. Щом не можеш да носиш товара на цял свят, вземи си своето почтено място и което можеш да носиш, носи го. По този начин всеки като заеме мястото си, ще се избегнат стълкновенията и ще може да се изяви Любовта, която ще направи възможни всички възвишени идеали и копнежи. Любовта, за която ви говоря, не се мени. И когато в нас настанат страдания, това показва, че Любовта се е оттеглила от нас вследствие на някаква дисхармония. Вследствие на тази дисхармония, ние усещаме в себе си голямо страдание. Това страдание е пътят, методът, по който ще възстановим връзката си с Бога, с Любовта, с Христа.

Сега ще се спра да ви обясня една от дълбоките тайни в живота. В света съществува един паралелизъм между Космичния живот и живота на отделния индивид. От историческа гледна точка защо пострада Христос? Христос пострада заради удоволствието на първата жена. Първата жена в рая искаше да си направи едно удоволствие - да хапне от забранения плод. И тази жена с това свое желание създаде условие за най-праведния човек, който се яви в света, да пострада на кръста. Тя направи престъплението, но не повикаха нея да я разпънат на кръста. Господ влезе в мъжа и в този праведен човек и каза: И мъжът и мене ще разпнете, а жената ще оставите отвън да гледа нашето разпятие, да гледа последствията на своята философия. Жената беше зрителка, когато прободоха Христа. Христос беше Адам, Ева гледаше от страни, а онези, които измамуха Ева, онези учители и агенти, които учиха Ева в рая да яде от забраненото дърво, те разпнаха Христа. Този, който каза на Ева да яде от дървото, прободете Христа с копие и от него излезе кръв и вода. Сега, аз няма да ви казвам коя е Ева, вие сами ще си я на-

мерите. С това аз направих един паралел. С това разпятие се изяви не Божието наказание, а се изяви Божиата Любов. Това, че първият човек се показва непослушен на Божия закон, показва, че у Адама имаше двама души. Тези двама души бяха и в Христа и първият Адам, който послуша жена си, като се страхуваше от страданията, казваше: „Ако е възможно тази чаша да отмине.“ Но вторият казваше: „Нека бъде Твоята воля, а не моята.“ А дървото, което стана причина да се съблазни Ева, от него направиха кръста, на който разпънаха Христа. По този начин и дървото пострада. Така че, жената беше отвън и гледаше, дървото беше кръста, а Адам беше прикован на кръста. И той научи урока си, разбра какви ще бъдат последствията, ако слуша жена си, която пристъпва Божия закон. В това се изяви Божиата Любов, изяви се Христос. С този акт Бог прости прегрешенията на света, като ги пое върху себе си. След това каза на Ева: „Не греши повече.“ Оттогава тя се зарече да не греша. И сега казвам на жените: Ако вие не се заречете да не грешите, вие не сте разбрали Христа. Ако се заречете да не грешите, вие сте разбрали Христа. Никой да не се извинява, че имал някаква слабост. Сега паралелът е от космичния човек към индивидуалния човек. Христос с Адама беше разпнат за греха на първата жена, понеже първата жена не беше разбрала мъжа си. И ако вие жените не разбирате мъжете си и грешите като първата жена, ще разпъват мъжете ви и Христос заедно с тях. Когато жените не разбират мъжете си, в тях е Христос, който се мъчи. Като мъчите мъжете си, вие по цял ден разпъвате Христа. Жената трябва да разбира мъжа, да не го мъчи. Този паралел може да се тегли и за цялото общество. Същото се отнася и до мъжа. Той трябва да разбира жена си и да не я измъчва, защото с това и той разпъва Христа. И когато хора-

та почнат да се разбират, когато познаят, че са братя, деца на един Баща, тогава ще престанат да разпъват Христа, тогава Христос ще им се изяви и животът им ще се осмисли. Защото животът има смисъл само в Любовта. Затова всеки търси някого да го обича, но никой не иска променлива любов. Всеки иска този, който го обича, да бъде такъв спрямо него, че никога да няма фалш в неговата любов. Той да бъде за него като едно божество, да остава един и същ. А той е човека, който страда на кръста. Той не казва да хванат жената, но казва: Тя нека гледа. Знаете ли защо разпнаха Христа? Защото в райската градина Христос беше с Господа. Като видя, че на Адама му е криво, че няма другарка, той каза: Господи, направи на Адама другарка, да се радва. Господ каза: Щом гарантираш за него ще му дам една другарка. Но като съгреша Господ каза: Сега аз ще вляза в двама ви и ще отидем на кръста, а жената нека гледа от страни. Така сега въпросът.

Сега философите ще почнат да критикуват откъде накъде тази работа да е така. Нямам нищо против тяхната критика, но за да критикува човек, той трябва да има 12 чувства в себе си, за да схваща ясно нещата, а не да има пет чувства както сегашните хора. Те нямат още седем чувства развити. Следователно, те не са дошли още на половината път на своето развитие. При това състояние на развитието на човека, не може още и дума да става за положителна наука, защото положителната наука познава действителността такава, каквато си е.

Но тази наука е резултат на целокупното изследване на реалността с помощта на 12 чувства, а не на пет. С петте чувства можем да схванем един ограничен кръг от явления и процеси в Битието, а за целокупността ще трябва да си служим с хипотези. На тази основа се изгражда и съвременната наука

Например едва сега учените като разглеждат въпроса за създаването на Земята, съставят теории за произхода ѝ. Но вие не знаете каква прекрасна история има за създаването на Земята. И ако ви я представя на филм, той ще бъде много интересен. Още по-красиви са историите за създаването на водата, въздуха, светлината и човека. Човек е създаден последен. И всичко създадено преди него - земя, вода, въздух, светлина, са създадени за него. Ако вие не разбирате защо е създаден този свят, какво ще разберете тогава? Аз не казвам, че не разбирате. Разбирате много неща, но питам ви: Разбирате ли езика на Бога? Приказвате ли на него? В Божествения език не съществува отрицателна дума. В него всяка дума има само едно значение и като я кажеш, тя става. Като се молите на Бога трябва да му говорите на Божествения език, за да бъдат чути молитвите ви. И светиите с години бръщолевят като деца пред Господа, докато се научат на Божествения език. Светия е само онзи, който носи Бога в себе си, който е готов на всички жертви, който е готов да помага на човечеството. Светия е онзи, в душата на когото не прониква никакво съмнение. Светия е онзи, който гледа със светло око на всичко. Лицето на светията не е жълто и изпито, а е светло и жизнерадостно. Светията всякога ще те намери, когато си в трудно положение и ще ти свети. Той ще ти покаже пътя и пак ще си отиде по работа. Светиите са тълкуватели на Божия закон. Те учат хората как да говорят. Те са учители на човечеството - учат го на Божествения език. Най-първо ще ви научат на Божествената азбука, после ще ви учат да сричате и най-накрая ще произнасяте цели думи, докато се научите да говорите.

Когато се научите да говорите на Божествения език, каквото кажете, ще стане. Ще кажете, че това

не е научно. Има неща в живота, които не могат да се обяснят от гледището на съвременната наука, защото тя не разполага с онези изтънчени сетива, за да схване дълбоките потайни процеси в живота. Това не е упрек на науката. Учените хора са изнесли отлични работи, хубави работи, но аз намирам, че тези факти, които не са изнесли, трябва да се съчетаят, да се свържат в едно цяло, за да може да се изясни историята на човешкото развитие.

Хората сега ги занимава предимно земния живот, но за този живот, който очакват, няма още условия да се прояви. Изобщо, хората минават на Земята един кратък живот, в който не могат да научат много нещо. През целия си живот човек догонва своите идеали и си мисли, че прави нещо, но в края на краищата вижда, че не е направил нищо съществено. Ако човек през живота си, не се научи да обича Бога, той нищо не е научил. Ако ние не предадем своето сърце в служене на Бога, нищо не можем да постигнем. Докато Бог не заживее в нашето сърце, ние ще живеем в света на противоречията и няма да разбираме живота. Защото едно сърце, в което не живее Бог, постоянно ще противодейства на светлината на ума, която е светлина на Божествената Мъдрост, която ръководи човешкото развитие. Затова днес е необходима една култура на превъзпитание на човешкото сърце, което да се съпостави в хармония с човешкия ум и тогава човек ще излезе от света на противоречията и ще влезе в света на истинския прогрес. Затова онзи, който иска да се развива и превъзмогне противоречията на живота, трябва преди всичко да има една светла мисъл, която да даде направление и насока на неговия живот, да му освети обстановката, в която се намира и изясни реалните отношения, в които е поставен.

Само с мощната и светла мисъл човек може да се издигне над света на противоречията и да влезе в

света на вечната хармония. Само когато мисли може да разреши правилно задачите на своя живот. Само по пътя на правата мисъл той може да определи своите отношения към Космоса и своите ближни. Мисълта е мощната сила, с която човек може да се огражда, за да не бъде засегнат от нисшите вибрации на злото и дисхармонията. Само човек, който мисли, може да си създаде правилни отношения. Само по пътя на мисълта човек може да намери своите приятели. Ако дружите с един лош човек, за да не попаднете под неговото влияние, вашата мисъл трябва да бъде по-силна от неговата. Ако дружите с един лош човек, няма да прокопсате, от вас нищо няма да остане. За да дружите с един лош човек, вие трябва да бъдете непременно по-силен от него. Човек не може лесно да се справи със силите, които излизат от лошия човек. Ако въпросът е да се справяте със силите на злото, справете се с онова, което е у вас и с което сами се борите. Няма защо да търсите лошия човек отвън, той е вътре у вас. Всеки е забелязъл колко мъчно може да се справя с омразата, гордостта, позрението, озлоблението, безверието и всички отрицателни прояви. Даже и най-преданият човек понякога е изложен на изкушения. Това са изпити, чрез които се проверява човешкият характер. Грехът не седи в това, че е минала омразата през човешкото сърце. Грехът се заключава в това, когато възприемете омразата и в трите свята - във физическия, в духовния и в умствения свят. Грехът вързва човека, когато завладее умът, сърцето и волята му.

Понеже силите на злото са мощни, затова никога не се борете с него, не се стремете да оправите лошите хора. Оставете ги настрана, с тях Бог ще се разправя. Също и в себе си не се борете със злото, защото то е по-силно от вас и ще ви победи. Дайте път на Божественото и то ще се справи със злото. Пом-

нете това нещо. И Христос е казал: „Не се противи на злото.“ С това Той е разбирал, че злото е по-силно от нас и ако речем да се борим, ще бъдем смазани. Всеки, който се е опитал да се бори със злото, той всякога е плащал с живота си. Бог, Който разбира закона, само Той е в сила да се справи със злото. А вие поддържайте доброто. Между злото и вас нека седи Бога на Любовта. Само по този начин вие можете да опитате злото, ако искате да се справите и с него. Дойдете ли в прямо общение със злото, няма да победите, но ще бъдете победени. Ева дойде в прямо общение със злото, но победи ли? Не победи. И тя, и Адам пропаднаха. Но когато дойде Христос, той постъпи друго яче. Между злото и себе си той постави Бога и каза: „Да бъде Твоята воля.“ На едно място искаха да го направят цар, но той каза: „Царуването не е за мен.“ И си замина. Когато хората пускаха да му отгадат слава, той каза: „Аз дойдох да изпълня волята на Отца си, а не своята воля.“ Всички, които ме слушате сега, трябва да имате този дух в себе си. Между злото и себе си поставете Бога на Любовта, за да победите. Това да бъде изявлението на Бога за вас.

Но за да не противодействаме на Бога, Който е между нас и злото, ние трябва да имаме знание, трябва да имаме будно съзнание. Затова сега всички трябва да влезем в пътя на Мъдростта, за да придобием великото знание, което ни е необходимо за изпълнението на волята Божия. Светът е създаден като една школа, в която трябва да придобием знанието, което ще ни отвори вратите на вечния, на безсмъртния живот. За да дойде до днешното си положение, човек е минал през големи изпитания, през голяма школовка. И ако искате да разберете смисъла и значението на тези страдания и изпитания, проучете в минералогията как са се образували скъпоценните камъни, които днес имат така-

ва голяма цена. За да дойдат до това състояние, те са минали през големи изпитания, през голям огън и налягане, докато кристализират, а след това им е правена голяма шлифовка. Така от обикновени камъни, като са минали през огън и голямо налягане, са се получили скъпоценни. А сегашните хора искат да добият вечния живот без изпитания.

Ако искате да бъдете човеци, да се разбирате с Бога, трябва да сте минали през огън, през голямо налягане и тогава ще станете такъв скъпоценен камък, който да пречупва светлината и да дава хубави краски. Скъпоценните камъни са носители на живот. Ако някой болен носи един диамант, той ще оздравее. Затова хората носят скъпоценни камъни. Аз бих ви препоръчал да носите скъпоценни камъни. Не само скъпоценните камъни, но и благородните метали носят живот. Затова бих ви препоръчал да носите и благородни метали. Понеже златото е проводник на живота, затова хората го обичат. Богатите обичат златото, но не знаят как да го използват. Те го държат затворено в касите си и му стават роби. Човек, който има злато, трябва да стане проводник на живота, да го прекара през всички хора. Всички хора трябва да имат злато, но не само външно, но те трябва да го имат и в кръвта си.

Религиозността не седи в това да вярваш, че има Бог, а да не живееш по Неговите закони. Религиозността подразбира изпълнение на волята Божия, изпълнение на великия закон на Любовта. Светът ще се оправя само тогава когато Любовта проникне в умовете и сърцата на хората, за да започнат хората да си влизат в положението едни на други, взаимно да виждат съществените си нужди и да ги задоволяват. Тогава с Любовта Христос ще се изяви в света.

След възкресението си, Христос се яви на учениците си и ги запита: „Имате ли нещо за ядене?“ При тях имаше жарави, на която се печеше риба. Жаравата представлява Любовта, а рибата представлява живия хляб, Христос. Христос взел от рибите, които имали апостолите и им дал от тези, които носел със себе си от другия свят. Това са символи. Един ден и вие ще ядете от рибите на Христа и ще видите, че са по-хубави от вашите. Да ядеш хляб и да те хопат и да ядеш хляб от ръката на онзи, който те обича, са две различни неща. Любовта седи в това, да откриеш в човека една добра черта и като откриеш тази черта, той да се радва. В онзи, когото не обичате, виждате само лошите му черти. Ако видите добрата му страна, вие ще го повдигнете. Ние се нуждаем от хора, които могат да откриват не лошите, а добрите черти в човека и като открият добрата черта на човека, да я държат пред себе си. Христос се яви в света, за да извади хубавото от човека. Казано е в Писанието: „Възлюбил си Истината в човека.“

Според мен няма защо да се доказва съществуването на Бога. Вие всеки ден можете да опитате присъствието на Бога. И в Писанието е казано: „Потърси ме в ден скръбен и аз ще ти се изявя.“, „Елате при мен, за да оживеете, ако греховете ви са червени, да станат бели.“, „Ако ме любите, ще опазите моя закон.“ Според закона на Любовта трябва да вършим волята Божия. И когато дойде Христос на Земята, да не завари хората в такова положение, че да ги съди. Защото каква радост ще има тогава? Защото Писанието казва да не би като дойде Христос да намери, че сърцето ви е натегнало от ядене и пиене, но да ни намери, че вършим волята Божия. Сега хората се страхуват от Любовта, Мъдростта и Истината. Ако сега кажеш истината, това е опасна работа. Ако кажеш някому, че го обичаш и това е опасна работа.

Но единственият изход от настоящото положение е да започнем да живеем по закона на Любовта, по закона на Мъдростта и по закона на Истината. Тогава Христос ще ни се яви и изяви и всички противоречия и недоразумения ще изчезнат и ще се яви братството между хората. Първият признак за идването, за изявяването на Христа, ще бъде свободата, която ще настане между народите, както и онзи вътрешен мир и справедливост между народите. Това са онези малки лъчи, които показват зазоряването. Любовта ще бъде първият лъч на Божия ден, който ще дойде. Христос иска да намери хора, които са готови да приложат Любовта. Той иска да намери всички онези, които са готови да станат проводници и проповедници на учението на Любовта и братството. Всеки ден се проповядва това учение по лицето на цялата Земя. И тогава, ако всички хора от бялата раса - англичани, германци, французи, руснаци, индуси и пр., се решат да изпълнят волята Божия, Царството Божие ще дойде на Земята. Това значи да се яви Христос. По този начин Христос ще обедини хората, ще има едно стадо и един пастир, ще има една любов и всички ще се наричат помежду си братя. За това се изискват дълги години и отсега нататък трябва да се работи. Всички трябва да бъдете готови за този ден, който ще дойде. Всички ще минете през малки изпитания. И след тези изпитания облаците ще се разпръснат. След едно голямо изпитание на бялата раса, ще дойде едно изяснение, защото змеят ще бъде вързан и тогава ще започне животът на братството между народите.

Беседа от Учителя, държана на 5 май 1935 г.

ОСНОВИТЕ НА НОВОТО УЧЕНИЕ. ТРИТЕ ПЪТЯ

Има три правила, които всеки трябва да държи в ума си, ако иска животът му да е осмислен.

Първото правило е: Любовта е път за живота. Ако искате да придобиеете живота, Любовта трябва да ви е път. Не сте ли в пътя на Любовта, вие ще бъдете най-големите нещастници.

Второто правило е: Светлината е път за знанието. Следователно, ако нямате този път, ако нямате тази светлина, не може да имате знание, а щом нямате знанието на мъдростта, работите ви няма да се подобрят и ще бъдете в противоречие със себе си.

Третото правило е: Истината е път за свободата. Следователно, ако не си в този път, ти не можеш да бъдеш свободен.

Това са максими за разумния живот, които за нас са факти, но всеки трябва да ги опита за себе си. Не може да се говори за неща, които не са опитани.

Някои се оплакват, че не могат да живеят. За да живеят, трябва да намерят пътя на Любовта. Като

влязат в пътя на Любовта, ще намерят смисъла в живота. Ще запитате защо е така. Бог е направил един път за живота и ако искаме да придобием живота, трябва да вървим в него, а сега хората го увъртат насам-нататък и искат да имат живота. За да придобиете живота, трябва да вървите направо, без увъртания в пътя на Любовта. Тези, които вървят в пътя на увъртанията казват, че този път е полесен. Ни най-малко. Той е път на отлагане, а отлагането в живота не улеснява работите, а ги усложнява и забърква, при което нищо не се постига в живота, а само се забавляват, без да постигнат нещо.

Но светът е велико училище, в което трябва да изучаваме великите уроци на живота, а не е приют, не е болница, светът не е църква. Светът, който Бог е създал е място за живеене, място за придобиване на знание и Мъдрост, място за изучаване закона на свободата. Светът, това е едно Божествено учреждение, в което всяка една душа е пратена да се учи. Че прави грешки, това е в реда на нещата. В Божествения живот грешките нищо не струват. В процеса на учението човек ще прави грешки и ще ги изправя и по такъв начин ще добие знание. Но знанието е на степени и непрерывно и последователно се добива от човека. И когато хората искат с малкото знание, с което разполагат, да разрешат големите въпроси на живота, те ще се натъкнат на ред противоречия. Големите въпроси изискват голямо знание.

За да добием знанието, ние трябва да изучаваме природата и да черпим поука от нея. Представете си, че имате светлина, която е тръгнала преди 3000 години от някоя звезда. А има звезди, от които светлината е тръгнала преди 10 милиона години, от други звезди преди 100 милиона години, от трети - преди 1-2 милиарда години, а има слънца, на които свет-

лината още не е стигнала до нас. Питам сега: Как тази светлина, която е пропътувала такива огромни пространства със скорост 300 хиляди километра в секунда не се разпръсква? Каква неприливност! Питам тогава: Какво ни говорят звездите, от които иде тази светлина? Звездите ни говорят за онази закономерност и за вътрешния промисъл, които съществуват в природата. Те ни говорят, че всяко нещо е поставено на своето място и че нищо в природата не се губи, нищо не изчезва. Земята ден и нощ се движи около слънцето и слънцето от своя страна се движи около себе си и около друго слънце и всичко се движи. Земята не може да се спре за нас да ни чака. Тя си върви по своя определен път. Така и всеки човек си има определен път и никой не трябва да се спира в своя път за никого в света, тъй както Земята не се спира. Ако Бог ти е център, ти трябва да се движиш около този център, каквито и да бъдат условията, каквито и да мислят хората, това са второстепенни неща. Всичко в природата се движи и затова тя винаги гледа да ни създаде работа, да не стоим в бездействие, защото бездействието вече поражда смъртта. В живота има една философия, която е потребна за човека, за да може да се развива правилно и да има постижения. Според тази философия, това в което човек вярва, може да го постигне.

Не е въпрос за вярване и суеверие, а за вярата като качество на човешкия ум. Всичко в живота зависи от единството на нашето съзнание, което е обусловено от вярата, която съществува в природата. Или с това, което наричаме непреодолима Любов към Бога, да не е раздвоено съзнанието - вие ще можете да постигнете всичко, което е съществено за вас. Аз наричам постижение това, което дава задоволство. Ето в какво седи задоволството. Например, като направя едно добро, за което никой

не е видял, аз съм доволен, че съм направил едно добро, за което никой не ме е видял и даже не са ми благодарили. Туй, отвътре, което ми дава задоволството, е Божественото. Това, което отвън ми дава задоволство, е човешко и то е необходимо, но е временно. Всяко добро направено по Бога, носи живот, а всяко добро направено по човешки, отнема от живота. Ако ти направиш едно добро по Бога, печелиш. Ако направиш едно добро по човешки, ти губиш. Сега всички ние правим добрините по човешки, затова губим. Ние никога не можем да зодоволим хората. А когато нещата ги правим по Бога, те вече имат друг характер. Когато правите доброто по Бога, вие ще имате на разположение всички добрини, които Бог има в света, ще имате на разположение всички добри хора в света. И човек, който служи на Бога, където и да отиде, вратата му навсякъде е отворена. Когато някой казва, че няма къде да се спре, аз разбирам, че той ходи по човешки, не разбира законите и отношенията, които съществуват между живите същества, които взаимно си влияят и са зависими едни от други. Всяка една мисъл и желание, всяка несрета и промяна на времето, всичко в природата, всички същества, животни, растения, хора и по-напреднали същества, влияят върху нас.

Всяко същество, с което се срещаме оставя известно влияние върху нас. И ако не сме будни, може да попаднем в кривия път. Не е въпрос да се освободим от влиянията. И да искаме, не можем. Ти ще влияеш и на тебе ще влияят. Това е закон. Някои искат да се освободят от влиянието. Това е невъзможно. Всички елементи в Битието взаимно си влияят. Нашата Земя и ние заедно с нея се влияем от месечината, от планетите, от слънцето и звездите. Астролозите, които изучават влиянията на планетите казват например, че Венера, когато има хубаво

влияние или както го казват те: когато има добър аспект, човек има топло сърце и отлична любов. Когато влиянията на Юпитер са възвишени и добри, човек има благородство и достойнство. Когато Сатурн има отлични влияния, този човек разбира отлично нещата, разсъждава правилно, разбира причините на нещата и никога не прави грешки. Когато Меркурий има добро влияние, този човек има отличен вкус, практичен е и лесно се приспособява към условията. Който няма добре поставен Меркурий, ще му липсва практически усет и все ще забърква сметките си. А който има добре поставен Меркурий, работите му са уредени. Когато Слънцето помага, т.е. когато Слънцето има добър аспект, то носи изобилен живот. Който не разбира закона, ще каже - щом като Слънцето ни дава живот, то къде остана Бог? Бог ни дава живот чрез Слънцето - Слънцето е слуга на Бога. Бог казва на Слънцето: Помогни на този човек, понеже ме обича. Три велики отношения има Слънцето към нас - едно физическо отношение има, което е опасно. Човек на него може да слънчаса. В Слънцето има едно Космично съзнание и когато се свържете с него, усещате една приятност. Слънцето като живо същество притежава и една мощна светла мисъл, с която като се свържем, ни повдига и стимулира. От астрологическо гледище Слънцето е едно колективно живо същество, което притежава Космическо съзнание и една светла и мощна мисъл. Когато влезем във връзка с тях ние се повдигаме. Който не разбира, ще каже че това е заблуждение и не може да се докаже. За да се докажат тези неща, които ви говоря, ви трябвават 10 000 години да учите усилено. Съвременните хора и учени, и прости, трябва да бъдат по-скромни в своите претенции, защото те не са авторитети в света.

Има учени агенти, които имат толкова знание, че могат да ви кажат за всеки ден през целия ви живот какво ще ви се случи. И вие може да влезете във връзка с тях и да ви кажат, но у вас трябва да има любов към Истината, да имате ум и сърце, готови да ги разберат и да приложат това, което ще ви се каже. Същият закон е и по отношение на Бога. Ако със сърцето си и с мисълта си обърнете вниманието на Бога към себе си, Той ще ви обърне внимание и ще ви стимулира в пътя на вашия възход. На съвременните хора като им кажеш за Бога, казват: Бог няма да се занимава с нас! Не е въпроса Бог да се занимава с нас, но ние трябва да се занимаваме с Бога и да изучаваме Неговия език, че като Му говорим да ни разбира и да ни обръща внимание. И като обърне внимание, Той ще каже на Слънцето: Това, което ти искат, дай им го!

Сега ние живеем при ред противоречия - лични, народни, обществени и общочовешки, които са в реда на нещата си при сегашната еволюция, за да стимулират човешката мисъл, защото човек трябва да мисли, понеже само като мисли, той расте и се развива. А сегашните хора искат да живеят тихо и спокойно, необезпокоявани от противоречията. За да излязат от закона на противоречията, които са в естеството на самосъзнанието, с което живеят хората, те трябва да отидат или напред в своето развитие и да влязат да живеят в свръхсъзнанието, или да се върнат назад и заживеят със съзнанието на животните, като същевременно се спре и техният прогрес.

Природата не обича спокойствието, защото в покой няма живот. Всеки един от вас трябва да има едно отлично понятие за живота и не трябва да се безпокои. Престанете да се безпокоите за каквото и да било. Ако Бог царува в света, какво има да се страхувате? Ако Бог е ваш баща, какво има да се безпо-

коите? Да допуснем, че се разболеете - какво лошо има в болестта? Болести, здраве, сиромашия, богатство и пр., това са все условия, които трябва да използваме и трябва да се издигнем над тях. Човек трябва да стои над условията, трябва да стои над доброто и злото, защото и те са само условия, в които човек трябва да се развива. И Любовта и омразата са условие за нашето развитие. Защо това е така, със сегашното си съзнание не можете да го схванете и разберете. Но знайте, че за умните хора, за тези които живеят в свръхсъзнанието, противоречията не съществуват.

Ако искаме да подобрим нашия живот и да излезем от света на противоречията, за това съществува един метод в Природата, но трябва да занем нейния език. Ако знаем езика ѝ ще се освободим от временните противоречия и недоразумения. И по този начин, по който сега вървят хората, все ще придобият нещо, но то ще е много малко и временно. От толкова хиляди години хората търсят все свободата и колко малко гражданска свобода има. Но ако у хората се пробуди по-висшето съзнание, разберат се като братя и се обединят, свободата ще дойде. Днес хората са роби на невежеството. Взаимна обмяна на мисли, чувства и постъпки е пътят, по който ще дойде свободата в света.

Ако не вървите в пътя на любовта, животът не може да го имате. Ако не вървите в пътя на Мъдростта и светлината, знание не може да имате и ако не вървите в пътя на Истината, свобода не може да имате. Истината е път за свободата. Но за да добие човек свободата си, преди всичко трябва да бъде силен. А силен може да бъде само онзи, който има живота, знанието и Истината. Той може да бъде свободен човек.

Като влезем в общественения живот, ще намерим редица рецепти за добиване на свободата, които се препоръчват от обществениците, учените, религиозните и пр. Според нас религията е необходима, но тя не разрешава всички въпроси. Социалните науки също са необходими, но и те не разрешават всички въпроси. Туй, което разрешава въпросите на живота, това е Любовта. Но Любовта не може да разреши въпросите без пътя на знанието и човек не може да има постижения без пътя на Истината.

Живот, знание и свобода - това е резултатът на първичните причини Любов, Мъдрост и Истина. Животът е един резултат на Любовта, знанието е резултат на Мъдростта и свободата е резултат на Истината. Ако ти загубиш резултата живот нямаш Любовта, ако загубиш резултата знание нямаш Мъдростта и ако загубиш резултата свобода нямаш Истината, ти ще изгубиш и живота, и знанието, и свободата си. И в обществено отношение, щом човек изгуби богатството и знанието, животът му се обезценява. Докато човек живее, той има знание, работи и придобива нещо за себе си и другите, потребен е на обществото и има неговото уважение и почитане, но ако го изгуби, той вече се обезличава, умира, става непотребен за никого.

Ние не разрешаваме въпросите както социолозите ги разрешават. Според нас всичко в света е условие да се прояви човешкият дух. Духът е над всички условия. И човека, и човечеството могат и трябва да се издигнат над условията. Ако човечеството не е над условията, то би било неизправимо. С някои условия човек може да не може да се справи лесно, но с течение на времето ще се справи.

С постепенното увеличаване на знанието и светлината на човека, ще се увеличава и неговото господство над условията, ще се разширява и него-

вото разбиране и той ще почне да разбира дълбоките причини за грешките на хората. Човек, който вижда и мисли само за грешките на хората, е невежа. Трябва да престанем да мислим за грешките на хората, защото те имат съвсем по-друг произход, отколкото ние си представяме. Например, ражда се един пияница по наследство. Той не е виновен за своето пиянство. Виновен е първият, който е образувал този навик. И този човек трябва да се върне четири поколения назад, за да намери причината на своето състояние. Много мъчно е да се поправи един пияница по наследство, защото този навик е вложен дълбоко в подсъзнанието и чрез четене на морал не се поправя, защото той не е господар на тази причина, която действа в подсъзнанието му. Но когато се натъкне на някое голямо нещастие в живота си, в него става една вътрешна пертурбация и той се поправя. Същото се отнася до всички грешки и недъзи на човека. Затова ни е необходимо онова, великото знание, което да ни посочи дълбоките причини на всички наши състояния и явления и да ни покаже пътищата и методите как да се справим с тях. Всички трябва да изучавате великата наука, за да добиете методите за вашите постижения. Ако вие не учите, ето къде е причината. Ще ви изясня с една аналогия. Ако вземете едно житно зърно и го посеете на 4 пръста дълбочина, то няма да израстне или трудно ще израстне, но ако го посеете на 2 пръста дълбочина, скоро ще израстне.

По същия закон и вие ако не учите, не растете, имате много пръст над себе си. Два пръста пръст да остане над вас. Ако имате много мъчнотии, трябва да премахнете някои от тях. И ако нямате никакви мъчнотии, ще си създадете. Това е един естествен процес в природата. Съвременната механика казва, че без налягане не може да се образува никаква маши-

на и никакво движение. По този закон всички противоречия, които природата е внесла в нашия живот, целесъобразно ги е внесла, за да служат като условие за нашето повдигане. Но съвременните хора, които не мислят, а живеят само по влечението на своето сърце, търсят лесния път, без мъчности и страдания. Има такъв път, но той е път на израждането и смъртта. Само в пътя на превъзможване на противоречията се крие залоза за нашето повдигане и постижение. А превъзможва силния, който има живот и знание и е свободен.

И тъй - Любовта да бъде път за вашия живот, Мъдростта да бъде път за вашето знание и Истината да бъде път за вашата свобода.

Това е новата наука, която трябва да приложите и в която ще имате всички постижения към които се стремите в света.

Беседа от Учителя, държана на 23 юни 1935 г.

КАЧЕСТВАТА НА РЕАЛНОСТТА

В днешната си беседа няма да ви говоря за неща, които знаете, нито ще ви говоря за това, което говорят религиозните или пък учените хора в света. Аз ще ви говоря за неща, които са нови за вас и за света.

Всички хора се стремят към реалното, към познанието на Реалността, макар и по различни пътища и методи. Стремехът на всички е към Реалното, макар и често да вървят по пътища, които ги отдалечават от реалността, но стремехът у всички е към търсене на реалността.

Тогава много естествено се поставя въпроса - кое е реално и кое не е реално? Всички ни интересува въпроса ще умрем ли или няма да умрем, а само ще се видоизменим. Всички ни интересува въпроса, кое ще остане и кое няма да остане. С една дума ни интересува, кое е реално и кое не е реално.

Реалността се отличава с един малък придатък. Туй, което ни придава нещо, е реално. Ако претеглите един човек когато е в добро разположение на духа, когато е във връзка с реалността, когато има най-хубавите мисли и чувства към всички същества и го претеглите след като изгуби това състояние, ще

намерите една разлика в тежестта му, ще намерите, че тежестта му е спаднала с една десетомилionна част от милиграма. Реалността всякога предава. И всеки ден като се предава по една десетомилionна част от милиграма, то с течение на времето ще имате една голяма придобивка. И обратно, ако всеки ден губите по една десетомилionна от милиграма, ще дойдете един ден до положение да видите, че много нещо сте загубили. Някой може да попита дали това е истина или не. За вас дали е истина не ме интересува, но за мен е една истина, която всеки от вас ще опита. Какво хората знаят не ме интересува, а ме интересува това, какво аз зная. Всеки се интересува от това, което той има, от това, което той знае. Музикантът се интересува от музиката си, учения от учението си, болния от болестта си: как ще оздравее, кога ще оздравее и т.н. Ако някой има болен крак, той все за него ще мисли, дали ще оздравее или не. Ще кажете, че може и с изкуствен крак. Може, но има голяма разлика между изкуствения и реалния крак. Нереалният, изкуственият крак се отличава по това, че много хлопа, когато човек ходи. И хора, които много грънкат, това показва, че краката им са изкуствени. А този, който е мъдър, никакъв шум не вдига. Хората, които вдигат много шум, не са от света на реалността. В тях няма никаква реалност. Много хора не знаят как да ходят, понеже краката им са изкуствени, т.е. техните разбирания за живота са криви и вследствие на това и животът им е неуреден и безсмислен.

За да се доберем до пътищата и законите, по които реалността се проявява, трябва да изучаваме строежа на своето тяло, трябва да изучаваме мозъка си, трябва да изучаваме строежа на кожата. Всяка сутрин като станете попитайте кожата си дали е мека или суха, топла или студена. Най-първо вижте

ръцете си, гали са топли или студени. След това пипнете челото си и вижте дали е топло или студено, след това вижте брадата си дали е топла или студена и най-после вижте състоянието на краката. После вижте в какво състояние се намира носа ви. Като дойдете до носа, най-първо ще направите три вдъш-ки и ще наблюдавате как се свиват и разпуцат ноздрите ви. Ако това движение е равномерно и хармонично, наблюдавайте през този ден какво ще е състоянието на вашите чувства - ще има подем при равномерното движение. Но ако това движение не е равномерно и хармонично, наблюдавайте и ще забележите, че него ден ще бъдете неразположени. Щом се зароди някакво смущение и неразположение, то иде винаги от задната част на човешкия мозък. Всичките ни нещастия произтичат все от задната част на мозъка, където са локализираны чувствата и инстинктите.

Но за да влезе в правия път на живота, в пътя на постиженията, човек трябва да работи с предния си мозък, където са локализираны всички умствени способности, а задният мозък да бъде тил. Важното за нас е това, което човек мисли, защото нашата мисъл ще определи нашето бъдеще. Това, което ние желаем, се обуславя от една божествена мисъл, която цяла вечност поддържа. В нашия ум и в тези форми, които създадем с нашата мисъл, Бог влага своите чувства. На всяка една божествена мисъл, трябва да отговаря едно човешко чувство и на всичко, което ние създадем с нашата човешка мисъл, ще отговаря за в бъдеще едно божествено чувство. Каквито форми създадем с нашата мисъл, такава съдържание и Бог ще вложи за в бъдеще в тях. Съдържанието, което Бог ще вложи, се определя от формата, която ние сме създали. Затова е казано: „Каквото си постелиш, на това ще легнеш.“ И още: „Каквото посееш, това ще

пожънеш.“ Но това още не доизяснява нещата. Например, ако вие не знаете как да цените вашия ум, ще понесете последствията. А за състоянието на нашия ум можем да съдим по състоянието на носа си. Носът е един барометър на нашия ум.

Промените, които стават във вашия ум, се отразяват върху вашия нос. Ако носът ви става син, или се зачервява, или започне да се стеснява, или да става прозрачен, трябва да знаете, че това е предвестник, че нервната ви система е разстроена и трябва да вземете мерки за възстановяване на нормалното ѝ състояние. Това са научни данни, с които се занимават учените агенти и светии. Светиите не се занимават само с молитви, както мислят някои, но се занимават с великото знание в света. Аз зная светиите, които са посветили по 20 години да се молят на Бога, за да им даде знание как да устроят носа си. Има други, които са се молили дълго време, да им даде Бог знание, как да устроят очите си, ушите си и пр. и как да се справят с всички сили и процеси в себе си. А сега хората искат да станат лесно светиии, искат да станат светиии с постене. С постене въпроса не се разрешава. Постенето е метод, за да научат хората как да си устроят устата, очите, носа и пр. Ако не посветите 10 години работа за вашия нос и 10 години за вашите очи и 10 години за вашите уста, не можете да разберете реалното в света. Сега всички търсят реалното в света, но не знаят пътищата, по които се достига до реалността, а в реалността е щастието на човека. Щастието на моя ум, това е първия облик на Бога. Писанието казва: „Като видя лицето ти, ще се зарадвам.“ Така че, щастието е Божия образ, който навсякъде можем да го видим. Като видиме щастието, нещастieto и всички несрети изчезват. Щастието е магическата сила, която превръща всички противоречия. Хората не мо-

гат да намерят щастието, защото го търсят вън от себе си. Но знайте, че вашето щастие е вътре във вас. Ние търсим Бога отвън и всички, които са търсили Бога отвън, не са го намерили. Бога отвън не можем да го намерим. Бога ще го намерим в себе си. Той е великата реалност, която стои в основата на всички неща. Аз не вземам думата Бог в този смисъл, в който я употребяват съвременните хора. За мен това, което хората са създали, не е реално. Но това, което човек носи в себе си от незапомнени времена, това е вечното, непреходното, реалното в света, това е Бог.

По какво се отличава реалното, което е в човека? То освобождава човека от всички ограничения. От онзи момент, в който зърнеш своето щастие, реалността в себе си, ти никога няма да бъдеш ограничен. Ограничението и неспокойствието, което съвременните хора имат, се дължи на онова вътрешно неразбиране на живота.

Сега вие седите и се оплаквате, че условията са лоши, че наследствеността ви пречи, че баща ви, че майка ви били причина за вашите нещастия.

Знайте, че за вашите нещастия не са виновни нито условията, нито майка ви, нито баща ви, нито някой друг. Виновни сте вие самите.

Бог създаде всички хора съвършени. Само един съвършен човек може да съгреша. Който не е съвършен не може да съгреша. Само един отличен певец като пее, може да направи грешка. Който не знае да вземе нито един верен тон, каква грешка ще прави? Само отличния певец може да направи грешка, а който не пее, не може да направи грешка. Това е истината по въпроса. Онези съвършени хора, които живяха в рая, направиха една грешка. Не е въпрос грешката голяма ли е. Не, малка е грешката, но с течение на времето се увеличава и мъчно се изправя. Един съвременен ма-

тематик изчислява, че ако бяха вложени 25стотинки в сложна лихва по времето на Христа, то до наше време биха се превърнали в една сума толкова голяма, че ако цялата Земя би била от злато, пак не би могла да изплати тази сума. Същото нещо става и с нашите грешки, ако не ги изправяме навреме. Те се олихвяват и идваме до едно състояние да не можем да се справим с тях. Така че, нашето нещастие сега в нашето отлагане да изправим грешките си. Като направите една грешка, не мислете, че е малка и няма значение за вашия живот, защото тя ще се олихви и после няма да можете да се справите с нея. Затова всяка вечер ликвидирайте с вашите грешки, всяка вечер ликвидирайте сметките си, ако искате животът ви да бъде на чисто.

Първата стъпка към изправянето на грешките е да се откажете от лъжата, черна или бяла. Силата на човека сега в неговата права мисъл в даден момент, а не в лъжата. В дадения момент ти си изправен пред един изпит, който може да реши съдбата ти за двадесет години.

Човек трябва да бъде реалист в живота си, да не живее с фантазии. Реалистът най-първо проучва устройството на своето тяло и на силите, които функционират в него. Най-първо вие трябва да знаете какъв трябва да бъде вашият нос. Ако носът ви почне да се завърта надолу като на орел, това е признак, че сте добили един хищнически навик. Всички песимисти са все със закривени носове. Ако носът стане чрезмерно широк, тогава човек изпада в друга крайност. Така че, има съответствие между състоянието на носа и психическия живот на човека. Вие не знаете колко дълъг трябва да бъде носът. Щом има някаква аномалност в чувствата, тя ще се отрази и върху носа и ще са ви необходими 10 години сериозна работа, за да ги поправите. Ако можете с половин ми-

лиметър да продължите носа си, това е огромно усилие на вашата мисъл. Така че, усилието на човешката мисъл в дадено направление е в състояние да измени нашия живот. Идеите и мислите, с които живее човек, са главният фактор на неговия живот, защото мисълта строи формите, в които животът се проявява. Например, ако четете Библията, вие ще се проникнете от идеите и характеристиките, които са описани в нея. Защото Библията не е само една мъртва книга, но има един жив дух в нея. Във всяка книга има една динамическа сила, която въздейства на тези, които я четат. Всеки от вас може да направи опит да провери истинността на моите думи. Всеки от вас може да провери има ли Провидение и грижи ли се то за нас. Но като правите опит, не го правете за свое лично благо. Направете следния опит - идете при някой болен и си кажете: Господи, както си казал, нека оздравее този човек, аз ще се радвам, а той ще познае, че Ти си Онзи, Който даваш живота и здравето. И ще имате положителен резултат. Като направите този опит и се усъмните, ето какво ще се случи с вас - тогава ще ви поставят вие да боледувате и животът ви ще бъде на косъм и тогава ще направите опит в себе си. Кажете си тогава: Господи, ако ми върнеш живота, аз вече ще вярвам. След това вече ще бъдеш здрав. Какво ще има да се съмнявате след това? Това са неща, които може да поставите на опит. Може да направите и опити в друго направление. Например, искате да знаете дали сте справедлив и алтруист или сте егоист. Направете си едно хубаво ядене, но наредете така, че в това време да ви дойде някой гладен приятел на гости. Ако дадете на него повече отколкото на себе си, вие сте алтруист, но ако му дадете по-малко, вие сте егоист. Който е алтруист, мисли преди всичко за благо на другите и после за своето благо. Ще кажете: Ако постъпваме

така, къде ще му излезе края? Ние ще се разорим, ще ни оберат. Аз, човека на науката, не съм видял досега добър човек да е обран. Добрият човек е като извор. А вие не можете да оберете един извор. Колкото и да вземеш, не можеш да го обереш. Щом могат да ви оберат, вие не сте добър човек. Щом не могат да ви оберат, вие сте добър човек. Щом се обиждате, вие не сте добър човек. Не да не се обиждате, но като се обидите, да кажете: от мен да мине. Така ще се справите с едно противоречие. А сега хората спорят и делят богатата в света. Всички блага в света ни са дадени даром от Природата и всички трябва да се ползваме от тях без да спорим, защото и без това всички сме изложени на изпитания и противоречия. Има изпитания, от които мога да ви предпазя, но има и такива, които по никоя начин не мога да ви кажа. Трябва да минете през тях, за да научите един урок, който иначе не можете да научите. Хората сега искат да знаят своето бъдеще, за да вземат мерки да предотвратят изпитанията и изненадите. Но има неща, които не могат да ви се кажат, за да минете през тях и да научите един урок. Защото човек се учи само от онова, което опита. Само когато човек мине през всички страдания, той ще научи уроците на живота. Ако не можете да носите страданията, какъв човек сте? Единственото нещо, с което човек се отличава, това е неговото търпение да носи страданията. В страданията човек се учи да мисли и като мисли, той носи страданията. Човек се яви в света, за да поправи известни грешки в него. Чрез човека се поправят известни грешки в света. И ако Бог създаде този свят, Той го създаде за известни души, които са направили грешки, за да ги изправят. Раждането и прераждането това са пътища и възможности за поправяне на грешките и повдигане на душите. Хората, преди да дойдат на Зе-

мята, бяха щастливи. Но в щастие то има един закон, че щастливият човек от своето щастие трябва да слезе да даде на нещастните. Нима мислите, че Христос не беше щастлив? Той беше най-богатият и най-съвършеният от съвършените и слезе при страдащите хора, за да им покаже пътя, по който трябва да се развиват.

Сега искам да схващате реално нещата. Не искам да ви занимавам с неща, които не зная. Аз ви говоря неща, които зная, неща които съм опитал 99 пъти и неща, в които и сега живея и ги виждам. Има неща, които за мен не са съществени, а са временни сенки. Но за мен доброто е нещо реално, правдата е нещо реално. Аз съм ги опитвал и съм дошъл до заключението, че и най-лошите хора при известни условия могат да проявят добра черта, а при известни условия и най-добрите хора могат да проявят нещо отрицателно. Но то е нещо външно, което не засяга същността на човека. Има една вътрешна чистота, която трябва да пазите в отношенията си. Всеки от нас да има желание да пази вътрешната свобода. В това е чистотата. Моите отношения към другите трябва да бъдат такива, каквито са към самия мен. Това е вътрешната чистота. А само при нея може да се прояви любовта. Когато Бог сбижава хората да се обичат, Той им се разкрива. Когато Бог иска да се разкрие на две души, Той ги кара да се обичат. Когато хората се обичат, те в себе си проявяват Бога. Любовта в света е един процес да познаем Бога. И ако познаем Бога ще бъдем близки, ако не Го познаем, ще бъдем чужди. Когато хората са чужди, те не познават Бога. Любовта е опознаване на Бога и ако ние опознаем тази същина, ние ще имаме реална Любов. Който познае Бога по този начин, неговата любов не може да се мени. Онези, които не познават реалността в света, проявяваща се във всеки един

човек, не познават любовта. Всеки един човек, който изказва каквато и да е любов към нас, е проява на Бога, а човек съзнава, че Бог се проявява и се учи. Аз в дадения случай съзнавам, че Бог чрез мен обича някой, и аз го обичам. Тук имаме две страни на любовта. Бог го обича чрез мен и аз го обичам. Божията любов се отличава по това, че при нея човек е готов на всички жертви. Когато обичате човека по божественому, вие виждате само хубавото у него, виждате само добрата страна. Загледимите противоречия и дефекти виждате доброто. И всички социални недоразумения и противоречия, така както хората днес искат да ги разрешат, няма да могат да ги разрешат. Така както науката и религията искат да ги разрешат е хубаво, но по този начин живота не може да се оправя. В света трябва да влезе любовта, за да се оправя живота. Но не личната любов към едно лице само, тя не може да внесе щастието в света. Но тъй наречената Космична Любов, или свръхлюбовта, или както я наричат Любовта на душата трябва да влезе в света, за да се изправи той. Първият белег на Космичната Любов е, че за нас Бог не е нещо отвлечено, но ще ни бъде като приятел, ще ни бъде най-близък от всички. Тогава ще настане една коренна промяна в личния, семейния и обществения живот, във възпитанието, навсякъде. И щастието, което хората търсят в света, е постижимо само при Любовта. Без Любов няма щастие в света. Ако някой път сме щастливи, това се дължи на едно временно прозрение на Любовта. А когато сме нещастни, това показва, че Любовта е изчезнала. Когато любовта напусне напълно човека, той умира, заминава за другия свят. Ако мислите за хубавото и красивото в живота на заминалите, вие сте във връзка с тях. По този път може да направите връзка и с Христа, като мислите за великата Му мисия на Земята. И със светиите може да направите връзка, ако дър-

жите в ума си тяхната чистота и святост. Като държите в ума си доброто и красивото в живота на хората, с това вие правите връзка с тях, с Бога, който е в тях. А който иска да намери Бога с критически ум, има да го търси милиони години и пак няма да го намери. По този начин Бог не се намира. И когато човек говори за Истината, трябва да бъде крайно внимателен. И по адрес на Христа, на светите и на великите хора е опасно да се говори, защото ще имате лоши последствия. Това не е суеверие, а една истина, която сега няма да ви доказвам, но всеки от вас може да провери и опита. Бог е Любов за себе си, но Той иска и ние да бъдем Любов. Той е справедлив, но иска и ние да бъдем справедливи и милостиви, иска и ние да бъдем като Него. И когато ние не сме като Него, идва нашето нещастие.

Желая на всички да бъдете реалисти като Тома пред Христа, да искате да опитате реалността, но като я опитате да бъдете готови да направите всичко за великото дело.

Първата заповед за онези, които са опитали реалността, Христос я формулира така: Ако ме любите, ще опазите моята заповед „да имате любов един към друг“. И ако дойде Христос в света, ще проповядва учението за приложение на Любовта. Всеки да бъде искрен и справедлив и да прояви Любовта така, както я разбира. Любовта носи радост, веселие, знание - всичко в света носи Любовта. Където влезе Любовта, оправя умовете на хората и всичко слага в ред и порядък.

Сега иде в света великата Любов, която ще сложи ред и порядък в света. Тя е Любовта на възкресението, в нея хората ще се познаят, че са братя и сестри и ще заживеят в единство.

Няма единство в света без Любовта.

Беседа от Учителя, държана на 28 юни 1935 г.

В НАЧАЛО БЕ СЛОВОТО

„В начало бе Словото“

Всички неща в света стават чрез Разумното. Може вие да тълкувате, че едни неща са лоши, а други добри. Това е ваше тълкуване. Това не е тълкуване на Първичната Причина.

Сега ще ви дам едно ново определение за топлината и студа, като прояви на Разумното начало в света. Топлина е това, което дава, а студа е това, което взема. Когато топлината ни даде повече отколкото трябва, тогава имаме изгаряне. А когато топлината ни дава толкова колкото трябва, ние се радваме. И студът, когато взема повече отколкото трябва и той изгаря. Когато топлината дава колкото трябва, тя е нормална, и когато студът взема колкото трябва и той е нормален. Ще попитате дали това е научно разглеждане на въпроса. Научното разглеждане на нещата е прогресивно. Метод, който е научен, е прогресивен. Научните данни и истини не са аксиоми, защото аксиомата е нещо постоянно, неизменно, а научното знание е прогресивно. Онзи метод, по който първичното знание става достъпно за нашето съзнание, е научен. Всяка дисциплина, която не може да ни предаде потребното знание, не е наука. И спасението на хората не е в науката, защото вижда-

ме, че и учени и прости еднакво умират и страдат. Разликата е само тази, че ученият знае да превърже раните си и да облекчи страданията, а невежият не знае. Има рани произведени от студа, а има рани произведени от топлината. И тези два вида рани имат два различни метода за превързване. Топлината и студът, това са енергии с които си служи разумната Природа в реализиране на своя творчески план. Но за да разберем природата и нашето отношение към нея, има един особен начин на гледане на нещата в природата, с който трябва да се запознаете.

Когато говоря за Природата, аз разбирам колективното съзнание на безброй същества, които са завършили своята еволюция и сега работят заедно за реализирането на един велик план. Това разбирам под думата Природа. Тези същества са в разни департаменти на природата и направляват цялата нейна работа. Как работят и как са разпределили работата си, това е една обширна област, която изисква специално време за да се проучи, и която не мога да разгледам в една беседа, защото това обхваща целокупната дейност на природата - от развитието на най-дребните същества, до безкрайните светове в пространството с всичките онези сложни отношения, които съществуват между материята и енергията, съзнанието в този велик творчески процес. Но фактът си е факт, че тези същества направляват живота на по-нисшите същества. Може да попитате какви са техните намерения. Някой път те могат да се покажат много користолюбиви, а някой път могат да се покажат, че са много любвеобилни - но и едното и другото е така от наше гледище. Всъщност, те са служители, които изпълняват известен ред и работят за реализирането на един велик план, с оглед на далечното бъдеще, а не на настоящето. А ние търсим благо на настоящия

момент, затова не можем да ги разберем. За да разберете тяхната дейност и отношение към вас, на вас ви е необходимо едно положително опитано и проверено хиляди пъти знание, което да ви научи как да се освободите от доброто, което ви мъчи, и от злото, което ви мъчи. Защото доброто и злото са само резултати на дейността на тези същества и те за нас са „добро“ и „зло“, но за тях са процеси, чрез които работят и провеждат своя велик план. На вас може да ви се види чудно как доброто може да ви мъчи, но това са факти, които трябва разумно да си обясните. Злото и доброто, това са отношения, които сега съществуват в процеса на нашето развитие. Злото почива върху един по-нисш живот, който е останал от минали еволюции, от минали космоси. И то си съществува като една възможност. Учените намират, че всички болести се дължат на един нисш живот, който функционира в нашия организъм. И когато му дадем възможност, семената на този нисш живот се развиват и произвеждат почти всички болести. В окултната наука тези два живота ги кръщават с различни имена. Този нисш живот е наречен „плът“, а висшият живот е наречен „дух“. И сега Духът, Разумното Начало иска да видоизмени нисшия живот и да му даде друго направление. Не е въпросът да се освободим от нисшия живот, но да го превърнем. Той е потребен както калта на грънчаря. В процеса на това превръщане може да се изкаляме като грънчаря, то нищо не значи - важно е да се свърши работата, да се пръвърне нашият живот, да му се даде възходящо направление. Тъй че известни неща, които на нас ни се струват лоши и ги схващаме като противоречия, са една необходимост при сегашното наше развитие. В света няма лоши работи по същество. Лошо е това, което ние не разбираме и не можем да използваме.

В начало бе Словото и всичко чраз него стана. Обаче, съвременните хора имат други възгледи, други идеи, които внасят в живота си. Но новата иде сега от Разумното творческо начало. То е, което внася новото в нашите мисли, чувства и постъпки, а качеството на това ново е, че то винаги дава подтик на вашия възход нагоре. Ако една мисъл не ти дава най-малък подтик напред да се развие твоята сила, и ако едно чувство и една постъпка не могат да ти дадат най-малък подтик напред, те не са необходими за теб. Те може да са необходими за други, но не и за теб. Този закон е основа на съзнателното самовъзпитание. Само при една такава самодисциплина човек може да се освободи от лошите навици и привички на миналото. Известни постъпки или привички, които ги повтаряме дълго време, се превръщат на навик в течение на няколко поколения. Навикът в зависимост от естеството си може да се превърне в грешка, а грешката може да се превърне в престъпление, а престъплението може да се превърне в най-лош порок. Човек не може да се освободи от един свой навик, от една своя грешка и престъпление, ако в даден случай най-първо не може да измени своята мисъл и после да измени своите постъпки. Така че, за да можем да ликвидираме с нашето минало, трябва преди всичко да изменим посоката на нашата мисъл.

Болният не може да оздравее, докато не допусне в ума си мисълта, че ще оздравее. Тъй както земеделецът има вяра, че като посее семето ще изникне и ще даде плод, тъй и болният трябва да посее в себе си мисълта, че е здрав и тя като поникне, ще му даде своя плод - здравето. И всички хора трябва да посеят в себе си семената на възвишените и благородни идеи и чувства - т.е. да допуснат в ума и сърцето си, че са възможни и реални, и те ще поникнат и ще им дадат своя плод - щастието. Така че, нашето щастие и на-

шият успех зависят от нашата мисъл. Мисълта е един мощен творчески принцип. И ако една мисъл вие можете да я задържите само за едни кратък момент - не се изисква да я задължиш даже една секунда, но ако можеш да я задържиш само за една тристахилядна от секундата, тя ще произведе мощен резултат. Сега учените се спират само на резултатите, които мисълта произвежда, без да познават мощната сила на мисълта. Щастие и нещастие, доброто и злото в нашия живот са само моменти, но резултатите от тях са продължителни и върху тях ние се спираме.

Сега ще ви дам един практически съвет. Когато започвате каквато и да е работа, гледайте загубите, които ще имате, да се покриват от печалбите. Щом загубите се покриват от майката-капитал, тази работа всякога ще зъвърши катастрофално. Приложението на този закон по отношение на нашия вътрешен живот гласи: Никога не внасяйте Божественото, не ангажирайте това, което Бог ви е дал, в загубите, които имате в живота си. Не излагайте своята любов в света за нищо и никакво. Човек никога не трябва да изнася любовта си на пазара. Предпочети да отидеш ти 100 пъти на пазара, отколкото да изкараш любовта си на пазара. Всеки - човек, ангел или божество, който си е позволил да прати любовта си на пазара, това му е струвало скъпо. Да изнасяш любовта си на пазара - това е крайният егоизъм. Като дойдете до любовта, ще бъдете готови на всички жертви заради нея, а не да жертвате любовта заради вашата личност. Когато се жертвате за любовта, тогава и любовта ще бъде готова да се жертва за вас. И цялото нещастие на хората се дължи на неспазване на този закон. Ние мислим, че любовта трябва да извърши всичко за нас. Не, ние трябва да бъдем готови да извършим всичко за любовта и тогава и тя ще

извърши всичко за нас. Любовта е тил на нашия живот. Но за да може човек да живее по този закон, той трябва преди всичко да възпита всичките си клетки в това направление, защото колективният живот на клетките обуславя индивидуалния живот на човека. Затлъстяването, което забелязваме на човешкото тяло и лице, е резултат на лошото възпитание на клетките - да се стремят да се осигурят за утрешния ден. По такъв начин не може да става обръщение на капитала на човека. По закона за съотношението между формата и действащата за нея сила - човешкото лице, което представя капитала на човека в обръщение, е израз на човешкия ум и на човешкото сърце. Лицето показва какво е умственото развитие на човека. Всякога по лицето се познава доколко са развити умът и сърцето на човека и какво е тяхното съотношение. Лицето е израз на цялата човешка душа - то показва капитала, който човек има в обръщение. Главата, черепът на човека показва основният капитал, който е вложен в човека от Разумното начало в Битието. Но той не е всичият в обръщение. Лицето ни показва капиталът, който е пуснат в обръщение, а ръката показва прихода, който човек има в живота. Когато един хиромант ви гледа ръката, той ще види само колко приход ще имате в живота си. когато физиогномиста изучава лицето ви, той ще ви каже колко е вашият капитал в обръщение, а когато френолога изучава черепа ви, той ще определи с какъв основен капитал разполагате. Така че, когато искаме да имаме пълна представа за човека, трябва да изучим главата му, за да видим основният му капитал., трябва да проучим лицето му за да видим капитала му, който е в обръщение и трябва да проучим ръката му, за да видим какви печалби, придобивки ще има в живота си. А проучваме само на една от тези науки не ще ни даде пълна

представа за човека. Тъй че, ръката ще ни покаже печалбата, която човек има в живота си. И ако ръката на човека е студена, той повече взема, отколкото дава, ако ръката му е топла, той повече дава. Ако ръката на човека е влажна, това показва, че нещата у него са в процес на гниене. Ако ръката на човека е суха, нещата в него ще почнат да съхнат. При студена ръка, човек без да иска взема - в този случай кръвообръщението не е правилно, капилярните съдове се свиват и от това се ражда състояние в човека да взема.

Всички състояния на човека зависят от свиването и разпущането на капилярните съдове. Ръката отдолу трябва да бъде малко топла, а отгоре - малко студена, това е нормалната ръка. Защото отгоре тече електричеството, а отдолу - магнетизма. Магнетизма носи топлина, а електричеството - хлад. Любовта образува връзка между тези две течения, а връзката носи живот. Когато се образува връзката между електричеството и магнетизма, от една страна се ражда топлина, а от друга страна се ражда светлина. Така че, топлината и светлината са резултат на онази връзка, която се образува между електричеството и магнетизма. Ако не може да се образува връзка между електричеството и магнетизма, не може да се образува топлина и светлина.

Значи, светлината и топлината са резултат на връзката между електричеството и магнетизма. А светлината е необходима за човешкия ум. Ако тази връзка между електричеството не става, в ума не може да се произведе никаква светлина, която е потребна за растенето, не може да се произведе топлина, която също е потребна при растенето. Ако не се образува тази връзка, сърцето не може да бие правилно, а пулсът на сърцето показва, момента, при

който става връзката. Той (пулсът) показва точката където става връзката между електричеството и магнетизма. Всяка връзка отговаря на един удар на сърцето - ударите на сърцето са отбелязване на връзките. Такаче, биенето на сърцето ни показва връзките, които стават в една минута. Сърцето е един апарат, който хроникира връзките, които стават между електричеството и магнетизма в даден случай и при които връзки се образува светлина в ума и топлина в сърцето. Следователно, щом си неразположен духом, това показва, че връзката в тебе не става правилно. В такъв случай веднага трябва да усилиш своята мисъл. Значи, нашите мисли и чувства са обусловени от светлината и топлината, а светлината и топлината пък са обусловени от връзката между електричеството и магнетизма, а тази връзка се обуславя от любовта. Каквито са вашите мисли и чувства, такива ще бъдат и вашите постъпки. Онази мисъл, която побужда вашия ум към мисъл, е от Бога, и силата, която побужда вашите чувства към добродетел, е от Бога, но в даден случай вашата постъпка, която е резултат на вашите мисли и чувства, е от вас. Добра или лоша, постъпката не е от Бога, а постъпката принадлежи на вас - там е човека. Човек е в постъпката. Бог е в човешката мисъл, природата е в човешките чувства, а човек е в постъпката. И за всяка своя постъпка човек е отговорен, когато за мислите и чувствата не е отговорен. Престъплението не седи в нашата мисъл и в нашите чувства, но престъплението седи в нашите постъпки - затова нас ни държат отговорни за нашите постъпки. Че има някакво гниецо тяло около тебе - ти не си отговорен за това. Но ако вземеш да ядеш от него, ти си отговорен.

Лошите мисли и желания се дължат на разлагащи се тела в средата, в която живеете. Ако въз-

приемете тези мисли и заживеете с тях - за постъпките, за постъпките, които ще произлязат от тях, ще ви държат отговорен. Следователно, не се безпокойте за вашите лоши мисли и лоши желаня, но се пазете от лошите постъпки. Тогава казвам: Всичко, което става във вас, чрез вас става. Затова вие сте в състояние да изправите вашият живот, но само ако знаете как. Човек ако знае, само в един ден може да изправи живота си. А знаенето иде от Разумното Слово - Великата Божествена Мъдрост, чрез което всичко стана.

Из беседа от Учителя, държана на 8 септември 1935 г.

МЛАДОСТТА КАТО ИДЕЯ

Преди всичко ще определя значението на думата „млад“. Според мен младият е богат, здрав, силен, умен. Това са качества на младия. Когато човек изгуби богатството, здравето, силата и ума си, той остарява и животът му става тежък и пълен с противоречия.

Младостта е една привилегия, която Бог дава на всеки човек. Младостта е от Бога, старостта е от хората. Младостта, това е най-голямото богатство, което Бог е дал на човека. В младостта човек може да опита всичките блага на великия Божи свят. Щом изгуби младостта си, човек осиромашава, изгубва всичките си възможности, става недоволен от живота и започва да роптае. Щом човек започне да роптае, той е остарял, осиромашал. Не е важно човек само да бъде богат, но е важно какво може да изкара от това богатство за себе си и за ближните. Ако той само носи златото на гърба си, като едно натоварено животно и нищо не се ползва от него, за какво му е това богатство? Богатство, което няма отношение

към нашия живот е безпредметно. Външното богатство е резултат на човешкото сърце. Човешкото сърце е резултат на човешкия ум. Човешкият ум е резултат на човешката душа. Човешката душа е резултат на човешкия дух, а човешкият дух е резултат на Вечното Божествено начало. Както виждате, всеки може да стане причина. По такъв начин се определя взаимната зависимост между елементите на човешкото Битие. В тази йерархическа съподчиненост се вижда, че душата зависи от духа, умът зависи от душата, сърцето зависи от ума, проявленията на волята и тялото зависят от сърцето. Като се има предвид тази зависимост, могат да се обяснят правилно всички състояния и положения в живота на човека.

Да вземем за пример въпроса с човешките нещастия. Религиозните намират причината на нещастията в грехопадението. Но описанието на грехопадението, както е дадено в разказа на Моисей, е задоволително за деца, но не и за възрастни. Окултната наука поддържа, че змията, за която говори библейският разказ, е бил един от много учените агенти на черното братство и той откъсна от забранения плод и го даде на Ева. Това е пак символ. Чрез ръката си той внесе греха в плода, който предаде на Ева. Чрез плода той предаде на Ева една енергия, която измени посоката на нейното развитие, откъдето дойдоха и всички нещастия. Но това не е още пълно обяснение. Причината на съвременните нещастия е започнала от нечистотата, която е влязла в умовете на същества, които са съществували някога във вечността и които са напуснали своята първоначална чистота на ума, влезли са в разрез с Първичната Мисъл и от това започват сегашните страдания. Защото тези същества са предали своята нечистота и на човека. И Писанието казва, че

ангелите, които не устояха в своята чистота, напуснаха небето. И човек се зарази от тях. Затова именно страдат хората, от тази нечистота, от тази низша енергия, която даде друга насока на човешкото развитие. Нечистото от умовете на ангелите влезе в сърцата на хората. И благодарете за това, защото грешката на ангелите, която е в ума, не може да се изправи, а грешката на хората, която е в сърцето, може да се изправи. И невидимият свят се е заел да изправи тази грешка. И всичкото нещастие на хората е в сърцето. Всичкото зло в човешкия живот е в сърцето. Ако злото беше в човешкия ум, то би било неизцеримо. Следователно, ако попаднете да живеете в света на нечистите мисли, тази нечистота ще проникне във вашето сърце, а от сърцето ще се поквари и вашият организъм и оттогава насетне бял ден няма да видите.

Някои казват, че причина за човешките нещастия са икономическите условия. Други - че невежеството е причина. Но икономическите условия и невежеството са резултат на човешкия живот, и като такива имат своя цялост. Като резултат лошите икономически условия и невежество имат свои причини и тези именно причини трябва да се намерят и премахнат, за да се премахнат резултатите. Един обективен анализ на съвременния и на целия исторически живот на човечеството ни показва, че причината за лошите икономически условия, е човешкият егоизъм - стремежът към лично осигуряване, без да се държи сметка за общите интереси. А това е признак на остаряване, на изгубване възможностите в живота, на изгубване на младостта. Значи, за да се възвърне човек към младостта, да се подобрят лошите икономически условия, трябва да се премахне човешкият егоизъм, който се корени в човешкото сърце. Само когато се премахне

човешкият егоизъм, може да се очаква подобрене в живота на човечеството и само тогава ще бъде възможно щастието. А сега религиозните казват, че вярват в Бога и то било достатъчно. Но според моите разсъждения, само да вярвам в слънцето, без да се ползвам от неговата светлина и топлина, нищо не ме ползва. Ако аз се затворя в една къща и вярвам, че има слънце, какво ме ползва тази вяра? И съвременните хора са се затворили в стаите на своя егоизъм и казват, че вярват в Бога, без да се ползват от Божиите блага. Да вярвам в слънцето, това значи, да вляза в съприкосновение с лъчите на слънцето. Следователно вяра, при която не се поставяме в контакт с обекта на нашата вяра, носи само нещастия.

Има четири причини в самия човек, от които могат да произлизат нещастията. Причината на нещастията може да произтича от самото устройство на тялото, може да произтича от волята, може да произтича от неговите чувства, може да произтича от неговия ум. Причината на болестта, като един случай на нещастие, може да произтича от въздуха, от водата, от храната и най-после може да произтича от светлината.

Това, че хората бягат от слънцето си има своите дълбоки причини. Някой път е нужно да бягате от слънцето, но трябва да знаете кога, понеже някои хора като са се наплашили, бягат всякога от слънцето и там е грешката им. Ако човек слуша своята вътрешна интуиция, тя ще му покаже, че сутрин няма какво да се плаши от слънцето, но от 10 до 12 часа трябва да бъде много внимателен. Има един промеждутък, който е пълен с тъй наречените черни лъчи, от които трябва да се пазите, защото те могат да произведат слънчев удар и други нещастия. Това е един малък период от време, но който попадне през този период под ударите на слънчевите лъчи,

няма да остане незасегнат. Тук в Изгрева има госта гървета изсъхнали. Те са изсъхнали от ударите на тези черни лъчи. Тези черни лъчи на слънцето унищожават, прекъсват теченията на живота, където минат. Има цели течения от черни лъчи в природата.

Добрите мисли и чувства, това са една броня против черните лъчи на слънцето. И ако не се въоръжите с чисти мисли, чисти желания и постъпки, тези черни лъчи всякога могат да ви поразят. Към обяд не е хубаво да спите, защото можете да си пострадате от тях.

И така, ще знаете, че от слънцето излизат два вида лъчи - едни, които носят живот и съграждат нашия организъм и други, които носят смърт. Животворните лъчи на слънцето действат за създаването на различните органи на човека. Има известни лъчи, които са подействали за създаването на човешките очи. Има известен рог лъчи, които са създали човешките уши, нос, уста. За създаването на всички органи са действали специфични лъчи. Лъчите, които са създали известен орган, са храна за него. И ако хората боледуват, това е по единствената причина, че се лишават от храната на слънчевите лъчи. Щом като болестите са резултат на липсата на известни жизнени елементи, то лекуването е процес на набавяне на тези жизнени елементи. В този смисъл, само природата може да лекува, а лекарите могат само да ви поставят в подходящи условия, при които природата ще може да ви излекува. Христос, който е разбирал този закон, казва: Да ти бъде според вярата. Следователно, нашата вяра, нашето вътрешно, дълбоко отношение към Битието, ще определи нашето бъдеще. За да има тази дълбока вътрешна вяра, човек трябва да има един отличен ум, да схваща правилно нещата. Човек, у

когото е развит низшия, обективен ум, няма простор на мисълта. Това са крайни материалисти и у тях няма тази дълбока вяра. Те са повърхностни. Тях ще ги познаете по дебелите и големи вежди. А пък хората с тънки вежди имат по-голяма интуиция и по-дълбоко схващане на нещата. Така че, външните форми са резултат на съотношението и дейността на вътрешните сили. Този закон е верен по отношение на целия организъм на човека. Така например, мъжът, който представлява мъжкия, активния принцип в живота, трябва да има широки рамене, които показват енергичност и права мисъл. Той трябва да има тесни бедра. У жената бедрата трябва да бъдат широки, а раменете по-тесни и заоблени. Ако жената е с тесни бедра, ще страда. Ако мъжът е с тесни рамене и той ще страда. Казах, че хората с широки рамене мислят право, а хора със зъкръглени рамене, чувстват право. Мъжът е в обективния, външния свят и той няма право да чувства нещата, а трябва да мисли, и да работи. А жената е в къщи, във вътрешния свят, тя трябва да има криви линии, да чувства. Като видите един човек, че работи, трябва да влезете в неговото положение. Сърцето в света е създадено да намали страданията на хората. С ума си ние ще намерим онези начини и методи, по които да облекчим положението на другите, а сърцето е, което ще те накара да влезеш в положението на другите и да им помогнеш с методите, които умът ти е дал. Ако човек няма сърце, той не може да влезе в положението на другите.

И понеже днес сърцето на хората е в плен на тъмните сили, затова злото се шири в човешкия живот.

Цялото зло в съвременния живот е в това, че хората не си влизат в положението едни на други. Всички са повече отколкото трябва заети със своя-

та личност и нейните егоистични стремежи и не държат сметка за другите. Това е признак, че нашата култура е остаряла, преживява последните си старчески години. Но за утрешния ден, за новата култура, която се ражда в недрата на старата, се изисква един нов начин за мислене и живеене, една нова философия, която да ни посочи пътищата и методите, по които да градим новите форми и отношения, а не да се занимаваме с поправянето на старите, които носят в себе си грешките на хиляди поколения. Не се стремете да се освободите от вашите грешки и от вашите лоши мисли и желания, понеже не ги създадохте вие. Те са както когато минавате през някоя опустошена местност и цялата тази местност минава пред вашите очи. Това е само един факт, който трябва да констатирате. Като дойдете до друга местност, ще имате други картини, други представи. През живота ви могат да минат много и най-разнообразни мисли и желания. Те са само като картини и образи, които минават пред вашите очи. Но вие можете да се спънете във вашите криви възгледи и разсъждения, защото те служат като база за изграждането на един порядък, който ще ни донесе само нещастия. И когато ние казваме, че човек трябва да бъде доволен от положението и от живота си, ние разбираме да бъде доволен от това, което природата му е дала и да се стреми да го проучи, защото това е едно богатство и материал, който ако го разбереш, ще спечелиш. Но има и неща, против които трябва да роптаем. Те са онези неща, които ние хората сме създали и трябва да се освободим от тях, защото човешкият порядък е само временно помагало и като изиграе ролята си, трябва да отстъпи място на нещо по-хубаво, по-съвършено.

Съвременните хора трябва да се научат да обичат Бога. Всичките ни нещастия произтичат от това, че не обичаме Бога, онзи Бог, който живее в нас и ни казва „направи това, направи онова“, а ние не Го слушаме. Аз ви говоря за онзи Бог, който живее във вас и във всички хора. И когато вие не го слушате в себе си и във вашите близки и приятели, от това ви идат всичките нещастия. Днес ни е необходима любов към Бога, която единствена може да направи връзка между всички хора, да живеят добре, да се обичат и взаимно да си помагат - това е волята Божия.

За да бъде ученик в живота, човек трябва да има знание и да разбира живота.

Когато Христос казва - обичай враговете си, той подразбира да обичаш онова Божественото в тях, а не лошото. И ако ти се отнасяш с любов към врага си, като се пробуди Божественото, той ще ти се отплати десетократно. Ти няма да го обичаш заради него, но заради Божественото. И всички хора се обичат заради онова, Божественото, което живее в тях. То е основата. И дотолкова, доколкото проявяваме него, дотолкова проявяваме любовта. Без Божественото никаква любов няма, а без любовта, никакъв прогрес не може да има. И без любовта човек винаги ще бъде стар и недоволен. А с любовта човек ще придобие вечната младост. Млад е онзи човек, който е запознат със светлината на любовта. Има един лъч на любовта в света. Първият лъч на слънцето го наричам лъч на любовта. Този лъч, 10 пъти през годината ако можете да го схванете, е достатъчно. Затова трябва да търсите най-хубавите дни от годината, за да схванете този лъч. За да схванете този лъч, съзнанието ви трябва да бъде будно и окръжаващата среда трябва да бъде благоприятна, нищо да не отвлича вниманието ви. Ако

през това време мислите за странични работи, нищо няма да схванете. В този момент умът, сърцето и волята ви трябва да бъдат свободни от всички посторонни влияния. За да придобие човек нещо от слънцето, той трябва да схване този лъч. И когато ние посрещаме слънцето, това го правим, за да схванем този лъч на любовта, а не да се покланяме на слънцето, както мислят онези, които не разбират. Вие може да се покланяте на слънцето колкото искате, но нищо няма да постигнете. Във времето и пространството има един лъч, който ако го схванете, вашето посрещане на слънцето ще има смисъл - ще имате голяма печалба. И във всички тайни школи Учителите са учили учениците да схванат този лъч, от който зависи техният прогрес. Но преди да схване този лъч, ученикът трябва да се освободи от всички ненужни страдания, за да не отвличат вниманието му. Който има разстроен стомах, трябва да го поправи. Който има разстроени гробове, трябва да ги поправи. Който какъвто недъг има, трябва да го поправи. Защото в този смисъл само здравият може да се учи, само той може да разбира нещата в природата, защото неговото внимание не е отвлечено в посторонни работи. След това ученикът трябва да се научи да бъде търпелив и да се научи да изслушва другите. По това се отличава младият. Млад е онзи, който може да изслушва всички. Млад е онзи, който може да носи всички страдания и несгоди в живота. Млад е онзи, който може да обича и да се учи, който никога не лъже. Младият е безстрашен. Млад е онзи, който е изправен във всяко отношение. Стар е онзи, който не е изправен. Човек, който е изправен във всички отношения и положения, го наричат свършен, а аз го наричам млад.

Бъдете готови всяка сутрин да схванете лъча на любовта, който ще ви помогне да се подмладите. И

като го възприемете, всичко около вас ще се измени. Този лъч действа магически. Той е един съзнателен лъч. Не искам да разберете този лъч буквално. Не искам да вярвате в това, но опитайте тези неща и като ги намерите за верни, приемете ги. В пътя на любовта, в пътя към съвършенството, човек трябва да опита и провери всяко едно положение. В този смисъл нищо не се приема на доверие. Ще приемеш нещата и ще ги провериш, ще ги опиташ и тогава ще можеш да кажеш, че знаеш.

Сега пожелавам на всички да бъдете млади.

Из беседа от Учителя, държана на 15 септември 1935 г.

ОСНОВИ НА НОВОТО СВЕТОРАЗБИРАНЕ

Съществува един спор в света между хората върху въпроса: Духът, разумното ли е първично или материята? Това е един научен въпрос, който иска обстойно разглеждане, за да се изясни правилно, защото тъй както днес се разглежда, никога няма да се разреши. Защото и едните, които говорят за духа, и другите, които говорят за материята, нямат ясна представа за духа и материята. В херметичната философия този въпрос е разрешен в смисъл, че духът и материята са само две страни на единната Реалност, която се проявява в Битието. Духът и материята, това са два полюса на един и същ процес. Според розенкройцерската философия материята, това са спящи духове. Но каквото и да е отношението между духът и материята, факт е, че това са два елемента, които обуславят проявеното Битие. Материята, това е обективната, външната страна на Битието, а духът, това е силата, разумното начало, което прониква и организира материята и внася живота в нея. В проявения свят духът и материята не можем да ги намерим поотделно, понеже, както казах, те са две страни на единната Реалност.

Съвременната наука върви по пътя на обективното изследване, тя започва с видимото, обективното, близкото, започва от най-грубите проявления на материята и отива към познанието на живота и на духа. И това е правия път за човечеството, което е в процес на развитие и сега едва излиза от фазата на детството и в него се ражда стремеж към познанието на заобикалящата го действителност. Начинаещите в познанието, трябва да започнат от обективното, близкото и да отидат към света на духа - към вътрешния свят. Светът не може да се разбере вътрешно докато не се разбере външно, защото това са последователни фази в пътя на познанието. Защото обективният свят е един краен резултат на една усилена вътрешна дейтелност на милиарди години. Какви са били условията на тази дейтелност е един обширен и дълбок въпрос, който няма сега да разглеждам. Защо и за какво е създаден светът, ние положително не знаем, ние предполагаме на основание на известни данни, които имаме. Въпросът защо е създаден светът е един дълбок философски въпрос и изсква един гениален ум, за да се разреши. А както казах, човечеството едва е излязло от фазата на своето първо детство и е във фазата на своето юношество, а децата не са способни за дълбока и отвлечена мисъл. На тях трябва да се говори образно. Но образното говорене е символично и трябва да се разбира езикът на символите, за да се схване какво се крие зад тях. Целият обективен свят, цялата Природа е една грамадна книга, изпълнена с образи и символи, които трябва да разгадаем, да прочетем, за да разберем пътищата и законите на нашия живот и на нашата мисъл, за да разберем реалността на нейното проявление. В този смисъл, Природата е едно велико училище. И самият човек представлява един предмет за проучване в това училище.

Не можете да проучвате света, ако не проучвате себе си, ако не разберете човека.

Ако аз бих желал да изучавам устройството на Вселената и частно на нашата слънчева система, щях да изуча човешкото око и по него да открия строежа на слънчевата система и законите, които функционират в нея. Защото, както е създадено човешкото око, тъй е създадена и слънчевата система. И ако искам да знам какво е състоянието на слънцето, ще познам по окото. Защото каквото е състоянието на окото, такава е и състоянието на слънцето. Ще кажете, че това не е логично. От ваше гледище не е логично, но е факт. Ако ръзсъждаваме по вашата логика, без да държим сметка на предпоставките, трябва да изкараме и кокошката човек, понеже ходи на два крака. Човек ходи на два крака и кокошката ходи на два крака, следователно кокошката е човек. Това, на пръв поглед, е много логично, но не е фактически вярно. Има огромна разлика между отношението на двата крака на човека и тия на кокошката към гръбначния стълб. При кокошката краката са перпендикулярни на гръбначния стълб, докато при човека те са успоредни на гръбначния стълб. Как е станала тази промяна? Това е един дълъг органически процес. Ако разгледаме лицето на кокошката и на човека, има огромна разлика. На кокошката ѝ трябва милиони години, докато достигне до това място, където е човек. Човек е изминал един път от 1800г. За да извърви един градус се изискват 25 000 години. Като умножите $1800 \times 25\ 000$, ще получите годините, които са били необходими на човека, за да измине пътя от 1800, т.е. да стане от животно човек ($1800 \times 25\ 000 = 4\ 500\ 000$) и лицето му да дойде отпред. Това са данни на окултната наука, които вие може да приемете или да отхвърлите, докато дойдете до положение сами да ги проверите. Вие не можете да си пред-

ставите как човешкото лице е минало отзад напред. Ще ви представя още един факт - задните крака на коня (и въобще млекопитаещите) по устройството приличат на ръцете на човека, а предните им крака приличат на краката на човека. Как е станало това разместване? Задните крака на коня са като ръцете на човека, понеже интелигентността на коня е в опашката, към задните крака. Опашката е свързана с гръбначния мозък. Всички млекопитаещи мислят повече със своя гръбначен мозък, отколкото с главата си, затова и интелигентността им е към опашката. Но там е и тяхното нещастие. Приемете и това като една от многото хипотези, които имате. И ако е вярно, то въпреки вашето резервиране ще си остане вярно. Нашето приемане или отхвърляне не намалява цената на реалността, нито пък я увеличава. Така че, хипотезите са помощно средство при научното познание. И колкото са по-достоверни, толкова са по-ценни.

Например, вземете хипотезата на Айнщайн - неговата тъй наречена „Теория на относителността“. Той поддържа, че Вселената е една относителна реалност и има формата на яйце. Това вселенско яйце първоначално е било малко колкото сапунено мехурче, а сега е станало толкова голямо, че се изискват 90 милиона години за светлината, за да стигне до края на Вселената. Според тази теория Вселената постоянно расте. И това е една научна хипотеза, която не е произволна, но е обоснована на известни научни наблюдения и факти. Има много хипотези в науката, които служат за обяснение на различни факти и явления. Например, едни учени поддържат, че Земята е обла, а други поддържат, че е вдлъбната. Но един ден човек ще дойде до положение да знае нещата такива, каквито са, за да няма нужда от хипотези. Ако човек може да развие своето съз-

нание така, че да обгърне Земята, той ще види облаци е тя или вдлъбната. Но при сегашното състояние на познанието, той не може да знае точно каква е реалността. Но и когато не познаваме нещата по същина, ние пак можем да се ползваме от тях. И без да знаем научните теории за светлината и топлината, ние пак можем да се ползваме от тях. Вие може да не знаете научните теории за яденето и пак да ядете отлично и да се ползвате от яденето. Вие може да не знаете научните теории за законите на мисленето и пак да мислите. Вие може да не знаете психологията на чувствата и пак да чувствате.

Така че, някои неща можем да ги знаем, без да сме ги учили. Те се явяват като наследствени качества - едно знание придобито в ред последователни поколения.

Като изучаваме живота от всичките му най-разнообразни проявления, забелязваме една вътрешна връзка между всички привидно отделни процеси, забелязваме една поразителна целесъобразност, която ни навежда на мисълта, че животът в своята целокупност, е проникнат от една велика вътрешна разумност, върху която са обосновани всички жизнени функции и процеси. Разгледан в тази светлина, животът и целесъобразността в него, стават понятни и разбираеми.

Материалистите, които са още деца в познанието, твърдят, че животът произлиза от материята. В такъв случай, ако материята произвежда живота, тя не е мъртва, понеже мъртвото не може да произведе живо, няма такъв закон. Светлината от светлина излиза, силата от сила излиза. В такъв случай съвременното понятие за материята, коренно ще се измени. Ако животът е складиран в материята, тогава материята се явява само като външна страна на живота и по такъв начин идваме до

становището на херметичната философия, че материята и живота са две страни на единната Реалност. Заставайки на това гледище, че Разумността прониква живота, а животът прониква материята, тогава въпросът има ли Бог или няма, е излишен и абсурден.

Когато говорим за Бога, ние разбираме Великата Разумност, която прониква живота, която е в самата същност на живота и е вътрешна връзка между всички очевидно отделни явления и процеси.

Разбран в този смисъл, Бог е в основата на всички жизнени процеси и явления. Той е вътрешният стимул на всички наши идеи и стремежи. Тази е идеята за онзи жив Бог, който няма нищо общо с идоли и боговете на хората. Той прониква цялото Битие - въздуха, водата, светлината, земята - и когато ядем хляба, когато пием водата, когато възприемаме светлината и когато дишаме въздуха, ние сме в общение с този велик живот. Когато хората дойдат до това съзнание, да слушат гласа на този Бог в себе си, те ще разберат, че всички са братя и интересите им са общи. Тогава те ще започнат да ценят и живота на най-дребните животинки и растения като прояви на този Велик Живот. Тогава човек ще обича и помага на всички, които имат нужда от него и няма за какво да го мразят. Защото, за да ви мразят хората, трябва да сте камък на техния път, а щом им помагате, ще изчезне поводът за омразата.

Хората сега не са щастливи, понеже се стремят да направят само един човек щастлив, а се отнасят с презрение не само към растенията и животните, но и към по-голямата част от човечеството, като само една малка част считат за достойни за внимание и уважение. Тези хора поддържат, че има Бог и искат Той да ги слуша и уважава, а те не зачитат това, което Той е създал. Какво верую е това? Ако

всичко е създадено от Бога, какво има да го презираме? Всяко нещо, което е създадено от Бога, е разумно. От това гледище нещата не се ценят по тяхната големина, но се ценят като израз на Великата Разумност. Главата на човека не се ценят по големината, но затова, че е израз на Божественото начало. И всичкото щастие на човека зависи от неговата глава, където са поместени центрите на всички жизнени функции, откъдето излизат разпоредбите на всички действия.

От многото факти и данни учените са дошли до заключение, че има едно вътрешно, разумно единение в човека, което има централното си седалище в главата и клетките в организма. Когато клетките работят в хармония със съзнанието на човека, той има успех и постижения в живота си, но когато те по някакви причини се индивидуализират и не са в хармония със съзнанието на човека, тогава се раждат всички болести.

В момент на такова раздвоение, човек трябва да впрегне мисълта си на работа и тя като един божествен процес ще приведе нещата в хармония.

Ще каже някои, че от мислене човек ще се побърка. Не, от мислене човек не се побърква. Човек се умобърква, когато се намесят неговите чувства в ума му. И умобъркването не засяга предната част на мозъка, а задната, където са локализираните чувства. Това са данни, които науката изнася. И охтиката е една болест на човешките чувства. Тя се ражда тогава, когато човек изпадне в най-голямо отчаяние и обезсърчение, изгуби любовта си и животът му се обезсмисли. За да излекувате такъв човек, трябва да го уплашите, да се стресне, да започне да мисли. Като промени посоката на мисълта си, постепенно ще оздравее. Когато човек внесе мисълта, че иска да бъде здрав и е уверен, че това ще стане като съще-

временно упражнява дълбокото дишане, той непременно ще оздравее. Има много такива факти. Затова никога не оставяйте в ума ви да залегне една отрицателна мисъл, защото тя ще има лоши последици.

Като гържи положителната мисъл в ума си, човек е във връзка с Великата Разумност и с всички велики и съвършени същества. А всяка лоша мисъл прекъсва тази връзка и ни свързва с по-низши същества, което ще се отрази зле върху развоя на нашия живот и ще дойдат страданията. Добрата страна на страданията е, че те каляват човешкия характер. А човешкият характер, това е външната страна на човека, зад която стои онази непреодолима воля, с която човек трябва да работи, за да реализира великия план, който природата е вложила в него. И съобразно с нашето вътрешно разположение хората като колективност въздействат на природата и с това си създават или своето щастие, когато живеят с доброто, или своето нещастие, когато живеят със злото. В този смисъл, доброто е един метод и съществува само за материалния свят. Човек не може да постигне нищо в материалния свят, ако не е добър.

Затова човек винаги трябва да поддържа добрата мисъл. А щом се прекъсне добрата мисъл, идват нещастията в живота. Това ми е показала моята опитност. Аз не ви карам да вярвате в това, понеже моята опитност не може да бъде и ваша опитност. Вие по собствен път, чрез лична опитност трябва да дойдете до това положение.

Чрез добрата мисъл ние влизаме във връзка с един разумен свят, който обуславя и ръководи нашето развитие на Земята. Ако ние сме в съгласие с този напреднал свят, тогава съществата, които живеят в него и които са същества на светлината и любов-

та и в техните души, умове и сърца няма никаква злоба, като те видят болен и или нещо закъсал, ще ти внушат една светла мисъл, която ще те насочи в правия път. Аз не говоря за духовете, но говоря за същества, които са завършили своето развитие, имат знание и сила и могат да вземат каквато искат форма на Земята. Някой път такава едно същество ще ви се яви като някой учен професор или под ред други форми и като се отдалечи от вас ще изчезне. Много хора са имали тази опитност. Аз ги наричам гениите на човечеството и те са, които създават всички културни ценности. И всеки човек, всеки дом, общество и народ трябва да имат връзка с тях. И ако хората ги слушаха, биха се освободили лесно от несгодите на живота. Но понеже те пазят свободата на хората, не се налагат, затова хората страдат. Затова, първата стъпка към разумния живот е послушанието към вътрешния глас, който е израз на великата разумност.

Въпросът ни беше за обективния свят като обект на проучване. Обективно е всичко, което е вън-ка от нас. Обективно е да обичаш някого, но този, когото ще обичаш гледай да има красиво лице, да бъде здрав и краката му да не са деформирани. Защото всеки човек, когото обичате непременно ще ви предаде някои от своите качества. Любовта в този смисъл е опасна. И когато обичате разни животни като животни, вие придобивате техните характерни черти. Затова, като обичате животните, не ги обичайте като животни, а като проява на Великата Разумност. И когато обичаш човека, ще намериш една отличителна черта, която да обичаш и тази черта ще се предаде и на теб. Никога не обичайте един човек със стиснати устни. Никога не обичайте човек с много дебели вежди, понеже е краен сметкаджия. Обичайте хора, на които веждите са тънки, но гле-

дайте пръстите им да не са конусообразни. Такива хора лесно се изскубват и имат съвсем фантастични схващания за живота. Ако пръстите са заострени, а главата е добре устроена, това е спасително положение.

Три неща са необходими на човека, за да излезе от областта на противоречията: трябва да обича доброто; трябва да обича знанието; трябва да обича свободата. Човек трябва да обича в света. Под обич разбирам където и да си, да намериш един предмет да го обичаш - човек, животно, растение, извор и като ги видиш, изпрати им по една хубава мисъл. Това нищо няма да ви струва. Като живее по този начин, като праща навсякъде добри мисли и вижда на всичко добрата страна, той ще се свърже с великите разумни същества в Космоса, които ще му разкрият великото знание, а то ще му посочи всички пътища и методи на разумния живот. Тъй както земеделецът, за да има резултат, трябва да знае кога да сее, трябва да знае как да сее и трябва да познава естеството на почвата, в която сее. Същото е и в живота на човека. Преди всичко има определено време, когато трябва да бъде заченат човек, за да могат да потекат в него жизнените сокове и да даде плод в живота си. А сега хората се зачеват безразборно и оттам целият им живот е безразборен и безплоден. За да се роди един талант, гений или светия си има точно определено време, когато трябва да бъде заченат. Навсякъде и за всичко човек трябва да избира времето. И когато постъпва в училище, за да завърши успешно, трябва да избере времето кога да постъпи в училището. Каквато работа да започне, човек трябва да спазва този закон. Само така човек ще има постижения в живота си.

Следователно, онзи който иска да бъде ученик на Христа, да бъде ученик на великата окултна школа,

трябва да обича живота, трябва да обича учението и трябва да обича свободата. Такъв човек дори да заема най-ниското положение, той ще се повдигне. Това, което може да ви повдигне е Любовта, учението и свободата. Любовта, чрез която може да се прояви живота; Мъдростта, чрез която може да се прояви знанието и Истината, в която да се прояви свободата. Това е път за реализиране на човешкото щастие. Затова, който иска да влезе в пътя на щастие, трябва да напусне старото верую, от което иде злобата и да влезе в новото верую на Любовта, в което човек ще гледа на човека като на брат, в когото Бог се проявява. Това е новата идея, която сега се поема в света.

Беседа от Учителя, държана на 22 септември 1935 г.

НИЩО В ПРИРОДАТА НЕ СЕ ГУБИ

В живота има много неразрешени въпроси. Един от основните неразрешени въпроси е този за смъртта. Едни хора мислят, че със смъртта всичко се свършва, а други поддържат идеята, че след смъртта човек отива в другия свят. Но хората и от двата възгледа се съмняват в тяхната достоверност.

Има един принцип, който гласи, че нищо в света не се губи. Изхождайки от този принцип, идваме до заключението, че и животът не се губи, че и човек не се губи. Човек може да се изгуби за хората, но за природата той не се губи.

Нищо в природата не се губи. И животът не може да се изгуби. Но съвременните хора, и религиозни, и материалисти, които имат много механически схващания за живота, допускат, че животът може да се изгуби. Затова е необходима една нова философия, едно ново разбиране за живота, да знаем, че животът не се губи, че именно той е вечно творящият принцип, който организира материята и създава все по-съвършени форми, в които се проявява все по-пълно. В процеса на това творчество става разширява-

не на старите форми, когато животът ги напусне. Това хората наричат смърт и я считат за едно голямо зло. В известен смисъл е зло, но като един естествен процес тя не е зло, а е добро. Сега хората като не разбират отношенията на силите в Биетието, поставят доброто и злото като две противоположни неща, като два противоположни принципа, които се борят за надмощие. Така могат да мислят децата, но учените агенти, великите посветени знаят, че злото е само едно последствие на доброто. Невъзможно е доброто да съществува без едно последствие.

Доброто е причината, а злото - последствието. Тъй че, доброто е причина за злото, а злото е едно условие за доброто. И благодарете, че е така. Защото ако не беше така, то злото, съществуващо като един независим принцип, щеше да бъде неизцериемо.

Доброто допуца злото, за да бъде то едно условие за него. При такова поставяне на въпроса, злото се осмисля и губи онзи страшен вид, който му се придава и се свежда до условие за проява на доброто. Това е обективно научно разглеждане на въпроса за отношението на доброто и злото, независимо от личните схващания на хората, които при сегашния стадий на развитие са субективни. Външният свят трябва да се проучва независимо от нашите възгледи, които са променливи и временни. Те са във връзка с нашите настроения и чувства, които препятстват обективната мисъл да освети нещата, за да станат те ясни и достъпни за нашето съзнание и да оставят неизлечимо впечатление в съзнанието ни, да го запомним. А може да се помни само хубавото, великото в света. Всички хора трябва да помним, че без нашия Създател не можем да бъдем щастливи.

Щастиеето на човека зависи от реди условия. Най-първо зависи от въздуха, зависи от светлината, водата, храната, зависи от природата, обстанов-

ката, зависи от хората, с които живее. Има още много условия, от които зависи щастието. Цяла наука е щастието. Вие искате да бъдете щастливи, а не сте изучавали науката за щастието. Например сега индусът Кришнамурти се опитва да убеди хората, че могат да бъдат щастливи, но и той не може да даде една научна и обективна обосновка на своето учение за щастието. Сегашният свят е чрезмерно обективен и трябва да му се представят доказателства за всичко. Защото днешният човек оперира с обективния си ум, интелекта и за да му станат понятни нещата, трябва да му се разяснят конкретно и да му се дадат обективни доказателства. В наше време нищо не се приема на доверие. Доверието днес е обосновано на икономическа основа. Ако имаш пари, имаш доверие, ако нямаш пари, нямаш доверие.

И тогава светските хора питат защо светът е така направен, а религиозните - защо Бог направи дявола. За светските хора кризата в света е един погтик да работят, а за религиозните хора дяволът е едно условие да се повдигнат. Онзи принцип, който религиозните хора са кръстили с името дявол, е едно условие за проява на Великия творчески и организиращ принцип на Любовта. Той разрушава всички форми, които са негодни, за да се прояви животът чрез тях, за да стори път на Любовта да създаде нови форми, в които животът да се изяви по-пълно. Затова Соломон казва: помни Създателя си в дните на младостта си, т.е. докато принципът на Любовта действа в теб, за да можеш да се ползваш от всички блага на живота. Защото когато Любовта напусне човека, започва да действа принципът на разложението и идва старостта, на която краен резултат е смъртта, т.е. пълно напускане на една форма от организиращия принцип на живота.

Затова аз казвам, че младите, хората на Любовта, са кандидати да живеят в този свят, а старите, в които доминира принципа на разложението, са кандидати за онзи свят. Всички, които помнят Създателя си, както се изразява Соломон, са кандидати за този свят, а които не помнят Създателя си, са стари и са кандидати за онзи свят. Ще кажете: Как старите да не вярват в Създателя си? Нали старите са по-религиозни, имат повече вяра? Ако вярват, какво ги ползва тази вяра? Вярата в това отношение не е съществена.

Религиозните хора придават по някой път на вярата качества, които тя няма. Вярата е един път за постижения. Онова, което постигате в живота, ще го постигнете чрез вярата. Някои поддържат, че вярата е най-голямата добродетел на човека. Тя е добродетел потребна. Но пророкът казва: помни, а не вярвай в Бога. А да помниш Създателя си, то значи да Го обичаш. Това е един факт - онзи, когото обичаме, ние никога не го забравяме, тъй както не забравяме и себе си.

Влюбването е един естествен процес, като яденето. И както злото не е в яденето, а в преяждането, така също няма нищо лошо във влюбването, но злото е в кривото разбиране на Любовта. Тъй както яденето не трябва да се смесва с удоволствието, така и Любовта не трябва да се смесва със страстите и свързаните с тях низши удоволствия. Влюбването е като един хубав обяд. И който се е влюбил, аз считам, че е на угощение. Има нещо съществено във влюбването. То се състои във втичането, преливането на енергиите. Когато обичате някого, вие му давате, има едно втичане от вас към него. Когато и той ви обича, има взаимно втичане, става правилно обмяната на енергиите. А обмяната на енергиите е необходима за правилния растеж на човека, за да не става подпуш-

ване на енергиите. Подпушената енергия или ще произведе катастрофа, или ще стане причина да се зародят редица отрицателни състояния, които ще породят някои органически болести. Разбрано в тази светлина влюбването е един естествен и необходим процес. Невъзможно е да не се влюбиш, както е невъзможно да не ядеш. Ще се влюбвате, но разумна трябва да бъде основата на вашата Любов, тъй както трябва да бъде разумна основата на храненето.

Преди всичко съвременните хора имат много механистични схващания и разбирания за Любовта и живота. Мъжът мисли например, че може да се влюбва в много жени. Това е едно неразбиране, защото в света има само една жена. Ще ви изясня идеята със следното сравнение. Представете си, че някой се влюби в моя пръст и не може да го схване като част от мен, а го схваща като отделно същество. Представете си, че пръстите ми имат съзнание и той като гледа единия ми пръст, другите ще почнат да вдигат, врява. Вие ги схващате като отделни същества и не мислите, че са части на едно същество. Някой път и вие правите грешката на пръста. Като видите, че един човек се влюби, ревнувате. Всеки човек, като се влюби в някого, се влюбва заради Бога. И ако той люби Него, той ще люби и вас. А Любовта е най-реалното нещо. Тя е, която не се мени и която ще освободи човека от страданията и нещастията. Любовта може да се прояви чрез хиляди неща - чрез хората, чрез растенията, чрез минералите, чрез скъпоценните камъни, чрез цветята. По хиляди начини Любовта може да упражни своето благотворно влияние в света и да помогне на хората, да им направи добро. Доброто е един извор, който изтича от същества, които са завършили своето развитие, а злото е плод на по-нисши същества, които не са завършили своето развитие, то е нещо като един неузрял

плод. А доброто е един узрял хубав плод. И ако сега Божественото не работи в света, причината е, че има спънки, които ние сме поставили. Вследствие на това идват ненужните страдания.

Много от болестите, от които европейците страдат се дължат на алчността. Причината на многото болести се дължи на анормалното развитие на центъра на алчността в бялата раса. Всеки иска да има много пари, да бъде богат.

Неврастенията, от която страда бялата раса, се дължи на голямото користолюбие, което съществува у хората на тази раса. Чрез користолюбието човек обременява мозъка си с излишна материя, която произвежда неврастенията. За да не обременява мозъка си с ненужна материя, човек трябва да прави подбор на впечатленията. Затова всички трябва да се стремите да виждате хубавото навсякъде. Открийте по една добра черта у всеки човек и нея дръжте в ума си. С това само ще спечелите, понеже ще се свържете с по-възвишени и ефирни енергии, които ще ви послужат да изградите по-устойчиви форми, за да се прояви по-пълно Божественото. Когато дръжите доброто на хората в ума си, тогава те всякога ще ви се отплатят за това. Ако подценявате човека, той ще иска да ви подкупи. Бялата раса сега трябва да се откаже от своето користолюбие. Бъдещото човечество трябва да бъде човечество на щедростта, честността и справедливостта. Само при това условие човек може да помни Създателя си. Човек трябва да помни доброто, което другите хора са му направили, защото Бог е в доброто. Той трябва да помни свободата, която другите хора му дават и справедливите отношения, които другите имат към него. Това значи да помним Създателя си в дните на младостта си, защото Бог е в човека и нашите отношения към хората са отношенията ни към Бога. За-

това, когато виждаме хубавото навсякъде, ние виждаме Бога, а другите неща са условия. Да търсиш хубавите работи, това е наука. Навсякъде търсете хубавото, понеже хубавото е от Бога, а злото е само едно условие за доброто.

Сега на съвременните хора им трябва един правилен метод за възпитание и самовъзпитание. Досега не съм срещнал нито един правилен метод за възпитание. Казва се, че трябва да се даде свобода на детето. Но в какво седи свободата? Преди всичко свободата изключва всяко насилие, но изключва и всяка лъжа и зло. Онзи, на когото трябва да дадеш свобода, у него трябва да бъде изключена всяка лъжа. Не, съвсем да не ви засяга - може да дойдат реди изкушения, които ще се промъкнат във вашия ум и вашето сърце, но помнете, че докато те не влязат във вашата воля и не се реализират, вие сте свободни от тях. На ума и на сърцето си ще дадете храна с това, но като влезе във волята, то е вече отрова за вас. Всичкото нещастие на хората произтича от приемането на злото във волята. Тогава се образува едно ново съединение в човешкия организъм, което е най-силната отрова.

Представете си, че имате желание да откраднете нещо и го извършите. Лошото не е това, че искате да откраднете, но в последствията, който оставя този акт за четири поколения. Четири поколения трябва да минат, докато организъмът се очисти от това отровно съединение. И статистиката показва, че едно направено добро произвежда съединение, което остава за 1000 поколения - 25 хиляди години. То придава една устойчивост на организма и по-добри условия за развитието, докато едно направено зло произвежда отрова, която продължава в 4 поколения - 100 години да разяжда организма. Затова е по-добре да правим добро отколкото зло, защото всяка пос-

тѣпка има своя ефект върху органическия живот, а не е само един механически акт, независим от нашия организъм. Всяка постѣпка образува едно съединение, характера на което се определя от постѣпката и то става известен фактор в живота ни. Ако хората разбираха този закон и всеки ден правеха по едно добро, те щяха да подобрят бъдещето на човечеството. Защото изправянето и подобрението на света е преди всичко един органически процес и след това механически като последиствие. А органическият процес се предшества от един психически процес. Ако в един дом бащата, майката и децата правят по едно малко добро на ден, този дом има бъдеще. Това е основата на всяко възпитание. Никакво друго възпитание, но всеки да направи по едно малко добро и да си каже какво малко добро е направил. А сега възпитанието е сведено до един механически процес. Майката казва на детето: я седни да се молиш. Но това вече не е възпитание а гресиране, защото най-първо трябва да му се обясни смисъла на молитвата и на позата, която заема. Сега майката заповядва като един фелдфебел, а детето изпълнява без да разбира какво прави. Това не може да даде никакво възпитание на детето. За да се възпита детето, бащата и майката трябва да бъдат образец и идеал за него.

Сега и вие искате да се самовъзпитавате, защото всяко едно ново учение погрязва един нов морал. Сега светът минава в нова фаза от своето развитие и се твори един нов морал и нови мерки, на които трябва да бъде построено новото общество.

Новото общество не може да се изгради по сегашния морал. Не става въпрос за измислянето на нови морални правила, но животът влиза в нова фаза и заедно с това се ражда нещо ново, което е съвсем различно от старото. И това, че цялата бяла раса е не-

спокойна и подложена на големи страдания показва, че се ражда нещо ново в нея. Едно вътрешно безпокойство има в душата на бялата раса и аз считам това като естествено положение. От мое гледище, бялата раса е като бременна жена, която се страхува дали детето ще се роди или ще стане някаква пакост. От бялата раса трябва да се роди шестата раса. Големите страдания и противоречия показват, че се ражда бъдещата велика нова култура на света. Тя ще бъде култура на братството и Любовта, в която ще се реализират всички копнежи на хората към щастие и по-разумен живот.

Колкото страданията са по-големи, толкова сме по-близо до онзи момент на едно вътрешно раждане, до момента на пробуждането на Божественото в нас. Но когато Божественото в нас се пробуди и почне да се проявява, а ние го спъваме в неговото проявление, нашата съдба е прочетена. Затова е необходимо всеки човек да има будно съзнание, да не пропуска онези малки подтици за добро, защото те са подтиците на Божественото. Когато хората се научат да се вслушват в този вътрешен глас, който е гласа на Христа, на Любовта, техният живот ще се оправи и нещастията не ще имат достъп до тях.

Затова помнете Онзи, Който ви обича, Онзи, Който ви прави добро и ви е дал живот и свобода в света и всякога се застъпва за вас. Обичайте Го, за да се ползвате от благата Му.

Беседа от Учителя, държана на 2 декември 1935 г.

ПРЕД ПРАГА НА НОВОТО

Целият съвременен свят има стремеж да тури един нов ред и порядък на нещата, да се създадат хармонични отношения, но всички опити излизат несполучливи. Коя е причината за това? За да могат да се създадат естествени и хармонични отношения, трябва да се разберат законите, по които животът се проявява, твори формите и определя техните отношения. Едно от основните свойства на живота е движението. Животът не може да стои в едно и също състояние, затова той прогресивно създава и разрушава формите на своята проява, като ги прави по-съвършени. Когато животът, в своя прогресивен ход, се оттегли от известна форма, то тази последната, не можейки вече да следва прогресивния ход на живота, попада под закона на инерцията, който ражда известен стремеж към samozапзване, ражда известен консерватизъм. И тези инертни форми влизат в стълкновение с новите и така се създават дисхармониите и се пречи на хармоничните отношения.

Когато животът създава формите, човек се ражда, проявява се във физическия свят, а когато ги разрушава, човек умира, престава да се проявява във

физическия свят. Но съвременените хора нямат ясна представа за живота и света. Ние схващаме света чрез нашите сетива и така добиваме известни образи и представи за него. И ние не познаваме света такъв, какъвто е сам по себе си, а си имаме известни субективни представи и съждения за него. Но какъв е света въвн от нас, това е загадка за нас. И всеки от свое гледище разглежда света и живота, което обуславя и голямото разнообразие във възгледите. Никой не е обхванал Земята в нейната целокупност, макар че от милиони години живеем на нея. Какво има в Земята, пак не знаем. Също така и идеята за онзи свят е свършено неясна за съвременните хора. Къде е онзи свят, къде е небето? На прост език казват, че небето е над нас, но учените казват, че това е Вселената, това е мировото пространство, в което се движат милиарди тела. В това пространство има невидима материя. И някои искат да кажат, че „онзи свят“ е именно в тази невидима материя в пространството.

Земята е непроницаема, но тази материя в пространството е прозрачна. Пространството между слънцето и Земята и между всички небесни тела е изпълнено с тази прозрачна материя и в нея живеят същества пак като нас, но които имат много по-фина организация на тялото и по-висша култура. Сега хората, които живеят в непроницаемата материя са все недоволни, без да знаят причината за това. Е, при тях има постоянно смяна на състоянията. За известно време са доволни, после стават недоволни, но не знаят причините за промените в техните състояния. Те не могат да схванат връзката между техните състояния и техния живот както го живеят, от една страна и процесите на живота в природата, от друга страна. Те мислят, че няма връзка и отношение.

Един египетски фараон запитал един мъдрец: защо хората не вярват в Бога? Той му дал следния отговор: Има две категории хора в света - едни, които отиват при Бога и искат да вземат нещо от Него, те вярват в Него; и други, които са били при Него и са взели от Него каквото им е трябвало и сега се отричат, понеже нямат нужда от Него, а има да дават.

Съвременната вяра на хората е построена на икономическа основа. А такава една вяра, не е вяра, а вярване. Съвременните религиозни хора пък мислят, че като вярват в Бога, Той ще им даде даром богатата. Това е вече суеверие. Божиите блага - въздух, светлина, топлина, вода, почва и пр., са дадени в изобилие и за верующи и за безверници. Но има известни блага, върху които почива човешкото знание и те трябва да се придобият в този живот. Човек трябва да изучава законите и пътищата, по които да добие тези блага, които са свързани с процесите на живота му. А във всеки процес, за да става постоянно обновление, трябва да има известна придобивка, която обуславя и правилността в самия процес. Когато процесите станат анормални, явява се втвърдяване в кръвоносните съдове, мускулите, нервната система, в целия организъм и човек умира, понеже не може да става правилна обмяна и трансформация на материята и енергията. За да избегне това втвърдяване, човек трябва да знае какво трябва да бъде отношението между твърдите и течните вещества в неговия организъм, човек трябва да знае как да ремонтира своя организъм, за да живее колкото иска. Растенията са по-големи майстори в това отношение. Те са по-големи майстори да превръщат слънчевата енергия в органическа материя за строеж на организмите. Затова те живеят по-дълги години. Това е възможно и за човека. Човек сега е забравил превръщането на слънчевата енергия в жива ма-

терия и затова умира. Ще срещнете в някои окултни съчинения да се говори, че през средните векове имало агенти, които имали жизнения елексир, от който човек като вземе няколко капки, ще живее дълго. Тези твърдения са верни. Но дългият живот без едно пробудено съзнание не е желателен. Дългият живот може да съществува само при едно възвишено съзнание, което да бъде във връзка с висшите сили на природата и да съзнава, че природата, в която живее е разумна и то много по-разумна от него.

Сега има два възгледа за природата. Едни считат, че човек трябва да подчини природата, природата да му стане слуга, а другият възглед е, че хората трябва да станат служители и съработници на природата. Няма какво да подчиняваме природата, за да ни служи. Не е било време, когато тя да не ни е служила. Тя е много по-умна от нас и не е възможно глупавият човек да подчини умната природа, както той иска. Невъзможно е слабият да върже силния. Насила не можем да заставим природата - това е закон. Ние всичко вземаме от нея, един вид крадем я на общо основание. Всички хора са първокласни крадци по отношение на природата. Затова идват великите Учители, за да научат хората на един морален живот. Въпросът се състои в това, че ние трябва да се научим да си служим със силите, които природата ни предоставя на разположение и да ги използваме за нашето благо и растеж, а не да злоупотребяваме с тях. Затова трябва да направим връзка с разумните същества в природата, които стоят зад всяка форма и дейност, която наблюдаваме в природата. Например, за да се ползваме от едно цвете, трябва да направим връзка между съзнанието на цветето и нашето съзнание и тогава ще се даде ход на енергията, която строи тази форма и така ще се ползваме. Когато човек наблюдава из-

вестно явление, форма или процес, то трябва да има положително въздействие върху него. Например, гледаш едно представление и след като го гледаш, излизаш със същите инстинкти, страсти и стремежи, каквито си имал преди. Какво те ползва тогава то? Същият закон се отнася и за музиката, църквата, разните събрания и пр. Докато човек е в църквата е смирен, а като излезе от нея е оформено животно. И аз намирам известно сходство между човека и вълка.

Индуците имат една теория, че вълците представляват известни човешки души, които са изостанали назад в своето развитие и като няма какво да правят, занимават се с кражби и грабежи. Ще кажете, че това не е истина, не е вярно. Верни са само онези положения, които съществуват в природата, а неверни са всички положения, които не съществуват в природата. И твърдението, и отричането трябва да отговаря на някаква реалност. Ти можеш да отричаш светлината в стаята си, но не можеш да отречеш светлината в широкия свят. Можеш да отричаш Бога като едно понятие, но не можеш да отречеш целокупния живот, който съществува. Ти не можеш да отречеш живота, който съществува в теб и във всички същества. Аз бих желал някой да напише книга, в която да отрича своето съществуване и да докаже фактически, че той не съществува. Да отрича човек себе си е по-възможно, отколкото да отрича цялото. Защото цялото без една от своите части може да съществува, но една част без цялото не може да съществува. И частта, за да разбере себе си, своите отношения и цялото, трябва да разбира законите на цялото. Само така ще се създадат разумни и хармонични отношения.

Сега например, често се казва: обичай ближния си. Ближен ти е онзи, който е разумен като теб, който съставя част от тебе, този велик организъм, на

който ти принадлежиш. И понеже ти е полезен, ти не можеш без него, затова ще го обичаш. Ближен се нарича онзи, без когото ти не можеш да живееш. Най-ближен на човека е човешкият ум. Без него човек не може да живее, също и без сърцето. Близко е тялото на човека и неговата воля. Без тялото не можем да живеем. А съвременната християнска философия, която не е учението на Христа, иска човек да се освободи от тялото. Това е криво схващане.

И всички болести и недъзи са резултат на нашите криви възгледи, които пораждаат криви отношения към тялото, ума и сърцето. Голямото нещастие на съвременните хора е в това, че искат да подобрят живота си механически. А за правотата на едно учение не се съди по външната форма и привидна логичност, а по това какво отношение има към нашия живот - може ли да подобри живота ни или не. От всяко учение, което не може да подобри живота ни, трябва да се откажем. Сега проповядват морал на хората, но за да се поправи живота на хората, трябва да имаме истинското знание и методи. Не може да съществува никакъв морал вън от геометрията. Моралът върви по известни правилни линии, и когато се отклонява от тях идват нещастията. На тези линии са основани и окултните науки.

Често се случват така наречените сърдечни припадъци. Това е един признак на пропукване на кръвоносните съдове и става събиране на големи количества енергия по повърхността на тялото, която чака само едно външно докосване, за да избухне. А това става, когато и навън в атмосферата има големи количества електричество, които взаимно се отблъскват и при този процес се чувства болка в сърцето. Когато, било в Земята, било в човека, действа само електрическата енергия, явява се голяма суша. Хората, в които преобладава електричеството, ко-

жата им става груба и суха, косата също. Тогава е потребен другия процес на магнетизма, който внася мекота в човека, в мускулите и нервната система и дава възможност да се осъществяват правилно процесите.

Същото е и в природата. И когато стане атмосферна промяна от сухо във влажно, тази влага е носител на магнетични енергии, които през порите и космите проникват в организма. Космите имат свойството да привличат влагата. И всеки косъм привлича тези магнетични сили, докато стане обмяна между електричеството и магнетизма, докато се уравнишат. Когато времето се кани да вали и е задушно, чувства се една тежест и гнет, но когато започне да гърми и да вали, усеща се вече една лекота. Това показва, че чрез вашите косми е влязла достатъчно влага в организма и дава възможност на магнетичните сили да действат в него, а те регулират жизнените функции. Ако нямаше тази влага, ние щяхме да измрем от суша. Валенето на дъжда и снега е велико благо. Духането на вятъра е също едно благо. Вятърът носи в себе си електрически сили. Когато се събират облаците, това показва, че магнетизмът действа, а когато се разпръсват - това показва, че електричеството действа. И зад двата процеса стоят две велики йерархии от същества, които наблюдават и ръководят развитието на растенията, животните и човека и променят състоянията на природата, за да могат тези същества (растения, животни и хора) да живеят и прогресират. И хората със своята отрицателна мисъл могат да разпръснат облаците. Те със своята мисъл могат да спънат нормалната дейност на вулканите и да ги подпушат, но с това да подготвят големи катастрофи на човечеството. Вулканите се запушват, но с течение на времето избухват и заливат

цели градове. Защото вулканите, това са отдушниците на Земята. Затова по-добре е да си стоят отворени и да си действат по малко, за да не стават пакости. И ако ние спрем с нашата мисъл нормалните ветрове, ще дойдат циклоните и бурите.

Съвременните хора искат да се месят в работите на Природата и искат да няма дъжд, да няма вятър, да няма вулкани, а искат да живеят охолно и щастлив живот. Това е невъзможно.

В света иде едно пречистване. В сегашната епоха хората ще преживеят големи нещастия. Аз не искам да ви плаша, затова не разправам за тези работи. Сега опасността не е от болшевишка или друга някаква революция - това са детински работи. Нито от войните. Но иде едно раздвижване на Земята, при което и богати, и сиромаси ще хвърчат из въздуха. Иде едно положение, при което и богати, и сиромаси ще бъдат засипани с пепел. Може да е след 10 години, може след 100 години, но ще дойде. Затова се изисква от всеки човек да живее разумен живот, да бъде честен преди всичко пред себе си, честен и абсолютно справедлив. Защото както постъпваш с другите, така ще постъпват и с теб. Ако мразиш, ще те мразят, ако си внимателен в отношенията си и към теб ще бъдат внимателни. Това е законът на подобие в Природата. И на Земята ще останат да живеят добрите и праведните, а грешните ще изчезнат от лицето ѝ.

Сега всички хора трябва да си погадат ръка и да се обичат, защото животът е живот за всички и богатата са блага за всички.

Любовта е една сила, която не е за деца, а за силни хора да работят с нея. Деца са онези, които отиват при Бога. А и детето трябва да има вяра, а майката Любов, а Любовта служи.

Когато Христос говори за любов към Бога, разбирал е една вътрешна връзка на човека с това същество, което живее в него. Ако е свързан човек с Бога в себе си, той е господар и неговата сила има сила и мощ. Когато говори за Любовта към ближния, това е връзката, която човек трябва да има с всички разумни същества по цялата Земя и целия свят. Съвременната култура се нарича християнска, но няма нищо християнско в нея. И ако върви по този път, ще я постигне съдбата на миналите култури. Но забелязва се едно опомняне на хората от тази култура. Има доста голяма вероятност да се мине съзнателно тази криза в културата и да се премине непосредствено към новата култура. Новата култура ще възникне от неграта на старата. Няма да има загиване на старата култура и старата да започва отначало, както е било в миналото. Майката след като роди детето си, ще остане жива, за да го кърми. В миналото майката е умирала, а детето оставало. Сега и детето, и майката ще живеят. В невидимия свят имат желание да намалят страданията на хората, които са станали непоносими за човешкия дух.

Този ред на нещата, който днес съществува, няма да продължи повече от 100 години. Сто години - това е крайният предел. Крайният предел на сегашната епоха е 100 години още. След 100 години няма да има нищо помен от сегашните културни разбирания на хората. След 100 години ще намерите Европа съвсем друга. Границите ще бъдат премахнати и ще се създадат други отношения между народите и човеците. Ако сега до 100 години не се поправи светът, това положение ще продължи още 200 години и към хилядната ще се оправя непременно. Ако сегашният културен свят не се реши да изпълни во-

лята Божия, страданията на хората ще се увеличат и по количество, и по качество.

За нас сега е важно вие да се поправите, да внесете в целия си организъм нови елементи, да отворите очите си и да видите, че около вас и в света, в който живеете, има друг един свят, много по-красив и разумен от вашия. Трябва да знаете, че онези, които са с нас са повече от тези, които са против нас. Онези, които са с нас са разумните сили в света, които работят за благо на всички, не за благо само на учени и богати, но за благо на цялото човечество, та всеки един човек да може да живее сносен живот, понеже във всеки човек живее една божествена душа.

Това е новото учение - богатият да види в лицето на бедния един свой брат и да е готов да раздели богатството си с него, и бедният да види в лицето на богатия един свой брат и да е готов да послужи. Това е волята Божия, това е Любовта, която ще оправя света.*

* Липсва дата

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Пътят на новото, което идва в света 3
2. При какви условия е възможно
всичко в живота 9
3. В Царството на Христа 22
4. Смесът на историята 34
5. Каквото човек посее, това и ще пожъне 49
6. Пътят на човешкия възход 60
7. Във великата Любов е
спасението на човека 70
8. Първите стъпки в пътя
на човешкия възход 80
9. Изявяването на Христа
в човешката душа 92
10. Основите на Новото Учение. Трите
пътя 103
11. Качествата на реалността 113
12. В начало бе Словото 124
13. Младостта като идея 133
14. Основите на новото светоразбиране 143
15. Нищо в природата не се губи 154
16. Пред прага на новото 163

СИЛА И ЖИВОТ

*Специализирано издателство за
философското и музикално наследство
на УЧИТЕЛЯ (Петър Дънов, 1864-1944)*

Беседи от Учителя - I издание

ИЗНОВО - Неделни беседи, I том, XV серия
ВЗЕМИ ДЕТЕТО - Неделни беседи, II т., XV сер.
ЖИВОТ, СВЕТЛИНА И СВОБОДА - Неделни беседи,
III том, XV серия
ДУМИ НА ПРАВДА - Неделни беседи, I т., XVI сер.
ЖИВИЯТ ХЛЯБ - Неделни беседи, II т., XVI сер.

Книги

УЧИТЕЛЯТ

- обстойно изследване върху основните идеи в Учението, което Петър Дънов е проповядвал със слово и живот на българите повече от 40 години.
Съставители: Боян Боев, Д-р Методи Константинов, Мария Тодорова и Борис Николов.

НАУКАТА И ВЪЗПИТАНИЕТО

Автор: Петър Дънов

Трето юбилейно издание. Първата книга на Учителя, издадена през 1896 г.

УЧИТЕЛЯТ ЗА ОБРАЗОВАНИЕТО

- изследователски труд върху педагогическите методи изнесени в Учението на Учителя.

Автор: Боян Боев

СИЛА ЖИВА. НОВО РАЗБИРАНЕ ЗА МУЗИКАТА

Учителя за същността и значението на музиката *Съставител: М.Кралева*

Списание СИЛА И ЖИВОТ

ЯВЛЕНИЕТО НА УЧИТЕЛЯ - сведения за беседите и лекциите, държани от Учителя

МЕТОДИТЕ НА УЧИТЕЛЯ - методите, с които Учителят е работил в своята Духовна Школа

ЖИВОТО СЛОВО - тематичен каталог на издадените томове с беседи и лекции от Учителя

НОВАТА МУЗИКА - сведения за оригиналната музика създадена от Учителя

ПАНЕВРИТМИЯТА - поява и вътрешно съдържание на Паневритмията

НОВОТО УЧЕНИЕ - съдържание и тематика на изнесените от Учителя беседи

БЯЛОТО БРАТСТВО - сведения за духовната същност на понятието Бяло Братство

УЧЕНИЦИТЕ - I и УЧЕНИЦИТЕ - II - биографични сведения за 24 ученика на Учителя, чиято творческа същност е оставила трайни следи

УЧЕНИКЪТ В АРЖЕНТИНА - за живота и творбите на художника Георги Куртев, ученик на Учителя

БУРГАСКОТО БРАТСТВО I - историческа хроника за появата и дейността на духовната група в гр. Бургас

За поръчки:

ИК СИЛА И ЖИВОТ * ул. Дим.Благоев, 1 вх. 3

8001, БУРГАС * тел. 056/ 209 65

БЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ

IV том

Първо издание

Издателска къща
СИЛА И ЖИВОТ
8001 Бургас / п.к. 609
тел. 056 / 209 65

Редактор

Влад Пашов

Компютърен набор

Надя Баева

Коректури

Светла Баркова

Компютърен дизайн

Богдана Кръстева